

Kelemen Zoltánné

Áhítatok óvodások számára

BÁRÁNYKA
FÜZETEK IV.

2013

Szakmai lektor:
Dr. Jakab-Szászi Andrea

Kiadja a Református Pedagógiai Intézet
1146 Budapest, Abonyi u. 21.
www.refpedi.hu

Felelős kiadó:
Márkus Gábor igazgató

Nyomdai előkészítés:
Tiboraphia Stúdió
06-30-962-5582
www.mediasziget.hu

Nyomdai munkák:
Multiszolg Bt.

Báránka-füzetek IV.

KEDVES ÓVODAPEDAGÓGUSOK!

A Bárányka sorozat sokak számára ismerős. Hiánypótlásként, óvodai áhítatok segédanyagaként indult 2012 őszén. Az eredeti tervekkel összhangban, 2013/2014. tanévben is folytatódik a kiadvány – néhány téren változtatva. Több visszajelzés is érkezett, melyeket igyekeztünk meghallgatni és beépíteni már a Bárányka 4. füzet áhítatai során is.

Az első ilyen kérés volt a karácsonyi készülődés segítése. Többen jelezték, hogy jó lenne még gyermek közelebbé tenni az adventi várakozást, és a karácsonyi történetet. Ennek eredményeként a november 25 – december 20. közötti áhítatok a bibliai leírást alapul véve a képzelet világába hívják az óvodásokat. József és Mária betlehemi útjának segítségével Isten csodálatos tervét és szándékát mutatják be, gyermeknyelven. Mivel a Szentírás nagyon keveset beszél erről az utazásról, az előkészületekről, ezért itt sok fantáziaelem szerepel. Sokkal inkább egy folytatásos, bibliai alapú gyermek történetet olvashatnak az óvodapedagógusok, mint klasszikus áhítatokat. Minden napnak azonban megvan a maga biblikus és gyermekek számára érthető üzenete.

Reméljük senki hitét nem sérti ez a rövid, beékelte történet. Ha azonban van olyan testvér, aki nem szeretné ezeket az áhítatokat a karácsonyi készülődésben használni, számára ajánljuk a Bárányka 2. adventi-karácsonyi igéit és áhítatait.

A Bárányka 4. következő újdonsága a tematikus igeválogatás. Mivel a gyermekek szeretik az állatokat, így a Szentírásban található októberi – novemberi áhítatok olyan alapigéket tartalmaznak, amelyben állatok szerepelnek. Így próbáltunk hidat keresni a gyermekek gondolkodásmódja és a Biblia élő üzenete között.

Végül pedig az énekek között nemcsak óvodások számára könnyen elénekelhető, megtanulható énekek szerepelnek, hanem olyan Református Énekeskönyvi és gyermekénekek is, melyeket akár zenehallgatásra is ajánlunk az óvodai foglalkozásokhoz.

Áldott szolgálatokat kívánunk!

A Szerző és a Kiadó

KEDVES GYEREKEK!

Szeretitek az állatokat? Talán van is otthon valamilyen kisállatotok. Esetleg egy kutya, cica vagy valamilyen más kedves állat? Tudjátok-e, hogy a Bibliában is vannak állatok? Például tevék, szamarak, szarvasok, hollók és még sok-sok madár és állat. Idén karácsonyig minden reggel olyan bibliai Igékről fogtok hallani, amiben állatok is találhatóak. Ők hozzák most nektek minden reggel Isten üzenetét. Segítenek, hogy megértsétek: Isten nagyon szeret és hív benneteket! Figyeljetez hát jól ezekre a bibliai állatokra, és rajtuk keresztül Isten szavára!

Kelemen Zoltánné Marcsu néni

OKTÓBER 1.

ISTEN SZAVA TEREMT

 „Azután ezt mondta Isten: Pezsdüljenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, és repdesenek madarak a föld felett, az égbolt alatt. És látta Isten, hogy ez jó.” (1 Mózés 1,20)

 Apu, ugye milyen szép az új ruhám? – illette magát Zsófi a tükör előtt.

Apu figyelmesen végignézett a kislányán, aki új ruháját próbálgatta. A fölül csíkos, alul egyszínű barna ruha jól állt neki.

- Csinos vagy – felelt apa. Zsófi nagyon örült a dicséretnek.
- De nem baj, hogy barna? Az olyan felnőttes szín!
- Dehogy! A barna jól illik a szemed színéhez! Ebben a ruhában már komoly nagylánynak látszol, aki jövőre iskolába megy! Ekkor lépett be a szobába anya és Tomi.
- Milyen jól áll neked ez a ruha! – ölelte át anya Zsófit a tükör előtt.
- Amikor kislány voltam, nekem is volt egy hasonló ruhám, és nagyon szerettem! Ekkor Tomi is közelebb lépett a tükörhöz. Rosszul esett neki, hogy mindenki Zsófi új ruhájával van elfoglalva.
- Rajtad meg mi van?! – kérdezte bántón – alul rövid, fölül ronda csíkos, az egész olyan, mintha bele esett volna a sárba! Hirtelen mindenki Tomira nézett.
- Hogy mondatsz ilyet a nővérednek? – kérdezték a szülei szinte egyszerre.
- Igenis, Zsófi úgy néz ki, mint egy...egy zebra! – kiáltotta Tomi, azzal kifutott a szobából.
- Megfigyelted, hogy a történetben minek örült Zsófi?
- Hogy a szülei megdicsérték. Amikor téged megdicsérnek, ha kedvesen szólnak hozzád, az jó érzés számodra, annak örülsz. De mindig kedves veled mindenki?
- Tomi hogyan beszélt Zsófival? Csúnyán, meg akarta bántani őt, amiért mindenki vele foglalkozott. És ahelyett, hogy ő is valami kedveset mondott volna neki, hirtelen olyan dolog szaladt ki a száján, amiről tudta, hogy Zsófinak fájni fog.

A fejedbe ész, a szívedbe érzéseket adott Isten. Ezek segítségével tudod eldönteni, hogy a szó, amit kimondasz a másik embernek örömet vagy fájdalmat okoz. Ezért fontos, hogy mindig gondold végig, hogy mit akarsz mondani.

A Bibliában azt olvassuk, hogy Isten szavának olyan csodálatos ereje volt, hogy azzal teremtette meg az egész világot. Azt mondta Isten:

„– *Legyen világosság!*” És lett nappal és éjszaka. Azt is mondta Isten:

„– *Növesszen a föld növényeket!*” És erre kihajtott a fű, a virágok és a fák. És még azt is mondta Isten:

Áhítatok óvodások számára

5

„– *Pezsdüljenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, repdessenek madarak a föld felett, és hozzon létre a föld egyéb szárazföldi állatokat!*” És megtöltötték halak a folyókat, tengereket, madarak az eget, és szárazföldi állatok a mezőket, erdőket, hegyeket.

A te szavadnak nincs ilyen csodálatos hatalma, nem tud állatokat, növényeket teremni. De tud örömet, vagy éppen bánatot okozni. Isten számára az a legfontosabb, hogy szeressük egymást, és szeressük őt. Ezért Ő akkor elégedett, amikor a beszédeddel örömet okozol másoknak.

 Istenem! Köszönöm, hogy te azt akarod, hogy szeressük egymást! Kérlek, mindig segíts nekem abban, hogy a szavaimat jóra használjam! Ámen

 Jézust áldja énekem – 11 Jertek gyerekek

OKTÓBER 2.

ISTEN SZÍNES VILÁGOT TEREMTETT

 „*Azután ezt mondta Isten: Pezsdüljenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, és repdessenek madarak a föld felett, az égbolt alatt. És látta Isten, hogy ez jó.*” (1 Mózés 1,20)

 Nézd meg magadat a tükörben! Milyen vagy? Szőke a hajad, vagy barna? A szemed kék, zöld vagy fekete? Magas vagy, vagy alacsony? Most keress a társaid közül olyan valakit, aki nagyon különbözik tőled! Beszéljétek meg, hogy ő miben hasonlít hozzád és miben más, mint te?

 Láttad már az óvodaudvart üresen? Amikor még nincs kint egyik csoport sem? Üresek a hinták, senki sem hajtja őket. Üres a homokozó, nem készül benne homokvár, sem sütemény. Minden mozdulatlan és csendes. Ilyen lehetett a mi földünk is, az Édenkert is, mielőtt az Úristen megteremtette az állatokat és az embert. Nappal sütött a nap, éjjel a hold. A földből fű sarjadt ki, virág és fa. De nem volt még senki, aki ezen a fűvön szaladgált volna, megszagolhatta volna az illatos virágokat, vagy koszorút készített volna belőlük. Senki sem mászott föl a fák ágaira, és nem szedett róluk gyümölcsöt. És akkor Isten úgy gondolta, hogy ezen változtatni kell. Szükség lenne olyan élőlényre, ami úszkálna a folyóban és a tengerekben. Repülne a kék égen. Valaki, aki használná, művelné ezt a szép kertet. És ezért Isten megteremtette a vízi állatokat, a madarakat, a szárazföldi állatokat, és az embert. Isten különbözőnek teremtette meg őket. A vitorláshal, a sügér, és a guppy

Báránka-füzetek IV.

pici színes halak, és szép díszek az akváriumnak. A vadvízi halak, mint a ponty, a keszeg sokkal nagyobbak, a pikkelyük szürkés színű, és senkinek nem jut eszébe, hogy az akváriumba tegye. A húsuk viszont finom és egészséges. A gólyának nagy kiterjesztett szárnya van, és a hideg tél elől nagyon messzire, Afrikába tud repülni a segítségével. A tyúkanyó szinte nem is tud repülni, inkább csak ugrál. A csipogó, sárgapelyhes kiscsibéit mindenki boldogan simogatja.

Isten téged is egyedinek alkotott. Ahogy megnézted magadat a tükörben, aztán a többieket, észrevetted, hogy senki sem pont olyan, mint te. És nem csak a külsőtök különbözik! Az egyikőtök énekelni szeret, a másikatök ügyesen rajzol, gyorsan fut, vagy éppen sokat beszél. Ez volt Isten terve, hogy egy gyönyörű színes és nyüzsgő világot alkosson. Ahol halak úsznak a folyókban, madarak repülnek az égen. És ennek a világnak egy szép színes darabkája vagy te magad is!

 Drága Istenem! Köszönöm, hogy annyi szép dolgot teremtettél erre a világra! És köszönöm, hogy engem is ide teremtettél! Ámen

 Jertek énekeljünk – 93. Mily szép

OKTÓBER 3.

MIRE JÓ A REND?

 „Azután ezt mondta Isten: Pezsdüljenek a vizek élőlények nyüzsgésétől, és repdesenek madarak a föld felett, az égbolt alatt. És látta Isten, hogy ez jó.” (1 Mózes 1,20)

 Tomit egyik délután az apukája autóval hozta haza az óvodából. Ennek Tomi mindig nagyon örült. El is határozta, hogy amint hazaér, előveszi a kisautóit és az autósszőnyegét, és azzal fog játszani. Otthon máris szaladt a szobájába a játékokért, de ott olyan nagy rendetlenség fogadta, hogy nem találta meg, amit keresett. Mindenütt csak nagy összevisszaságot látott. A földön kupacokban hevert az eldobált játék a ruha és a könyv. Azon kívül csúnya is volt az egész, annyira, hogy igazán játszani sem volt kedved miatta. Eszébe is jutott, hogy az anyukája már tegnap megkérte, hogy rakjon rendet, de lusta volt hozzá. Ahogy a rendetlenség napról-napra nőtt, Tominak úgy volt egyre nehezebb erőt vennie magán a rendrakáshoz.

Ugye te is tudod, hogy a körülöttünk lévő tárgyakra megvan a helye? A könyv a könyvespolcra kerül, az edény a konyhaszekrénybe, a tej a hűtőszekrénybe. Az óvodában neked is van egy kis polcod, ahová a ruháidat teszed. Külön van helye az utcai ruhádnak: ebben mész majd haza, ha jönnek érted. És külön van helye az ud-

Áhítatok óvodások számára

vari ruhának, amiben játszani mész az udvarra. És, hogy biztosan megtaláld a holmidat, amikor első nap az óvodába jöttél, az óvónéni megmondta, hogy mi lesz a jeled: gomba, kisvirág, katicabogár... A polcod fölé oda van rajzolva, hogy össze ne tévedsz mással. Sőt, anya még a ruháidba is belerajzolta, hogy mindig megtaláld!

De nem csak oviban van ilyen rend! A könyvtárban az abc betűi szerint sorba vannak téve a könyvek, hogy a könyvtáros néni könnyen megtalálhassa, amit keres. Az üzletben meghatározott helye van az árucikkeknek, hogy a vásárlók könnyen megtalálhassák a kenyeret, a sajtot, vagy éppen a cukorkát.

Isten is szereti a rendet. Úgy teremtette meg a világot, hogy minden szép sorba kövesse egymást. Tavasz után a tél következzen, reggeli után az ebéd, a nappal után az éjszaka. Az állatokat is a nekik megfelelő helyre teremtette: a halakat nem helyezte az égboltra, és a szárazföldi állatokat a tengerbe. A pisztrángot még senki sem látta sétálni a mezőn, ahogyan az elefántot sem repkedni az égen. A nap nem kel fel este, az eső nem esik letről felfelé. Nyáron nem esik hó és éjszaka nem kell jönni óvodába. Ezt a rendet Isten tervezte el, amikor a világot teremtette. Szépen elgondolta, hogy mi hogyan kövesse egymást. A halakat akkor teremtette, amikor már voltak folyók és a tavak. Növényevő állatokat akkor, amikor már nőtt növény. Bennünket, embereket, pedig amikor már minden készen volt. És „*látta Isten, hogy ez jó*” Tetszett neki ez a szépen elrendezett, gyönyörű világ. Ahhoz, hogy ez jól működjön, és sokáig megmaradjon, neked is vigyáznod kell rá. Ne pocsékolj a vizet, ezért mindig zárd el, ha már megmostad a kezed! Válogasd külön a szemetet. Ne taposd ki a virágokat, ügyelj a frissen ültetett facsemetékre!

☺ Az áhítat után, beszélgetsetek arról, te hogyan tudsz vigyázni a földre, hogy ugyanolyan "jó" maradjon, ahogyan azt Isten megteremtette!

🙏 Drága Istenem! Köszönöm, hogy ilyen szép világot teremtettél nekem! Kérlek, segíts vigyázni rá! Ámen

🎵 Isten alkotta...

OKTÓBER 4.

BÖLCSEN URALKODJ!

📖 „*Uralkodj a tenger halain, az ég madarain, és a földön mozgó minden élőlényen!*”
(1Móz 1. 28/b)

Báránka-füzetek IV.

- ☞ – Anyaaa! Úgy szeretnék egy kiskutyát! – szólt Zsófi hízelgő hangon.
- Tudod, hogy a kutya nem való ilyen kicsi lakásba, mint a miénk! – mondta anyja kissé ingerülten, mert nem örült neki, hogy már megint a kutyára terelődött a szó.
- De a szomszéd néinek is van, és ő is ilyen kis lakásban lakik! – próbált most már Tomi is anyja lelkére beszélni.
- De egy kutyus nem szereti a bezártságot! Szaladgálni akar a kertben, elásni a földbe a csontját, itt csak a padlót kapirgálná és tönkre tenné a bútort!
- Levinnénk minden nap kétszer sétálni! – mondta gyorsan Zsófi
- Igen, és mi adnánk neki enni is, légysziiii, Anyaaa! – vegyél nekünk kiskutyát! – könyörög Tomi egyre hangosabban.
- Akkor kaptok kutyát – zárta le végül a beszélgetést anyja – ha nagyobbak lesztek, és tudtok róla gondoskodni!
- Milyen aranyosak is a kiskutyák! Ti is szeretitek az állatokat? Láttatok már szép, színes akváriumot? Amiben narancssárga, kék, piros halacska úszkálnak? Hosszú ideig el lehet nézegetni. Vagy láttál már kis bocit, aki csak pár órája született meg? A szőre még nedvesen tapad rá, rövid lábcskáin bizonytalanul ácsorog. Aztán lecsücssen, mert még alig bírja el a saját súlyát. Nagy barna szemével csodálkozva bámul ki a még számára ismeretlen világra.
- Amikor Isten megteremtette a világot, eltervezte, hogy melyik állat milyen legyen. Gondoskodott róla, hogy mindegyik a neki megfelelő” ruhát” és külalakot kapja. Azért lettek a halak áramvonalasak, hogy könnyebben úszhassanak a vízben. A jegesmedvére vastag szőrmebundát és még vastagabb hájrétteget tervezett, hogy meg ne fagyjon az Északi-sarkon. A kolibrinek hosszút csórt adott, hogy azzal egyszerűen kiszippanthassa a virágokból a nektárt.

Isten ránk, emberekre is feladatot bízott:

- „*Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain!*” – mondta az embernek. Mivel te is ember vagy, neked is ezt mondja Isten. De ki szokott uralkodni? A király. Akkor uralkodjunk az állatokon? Csakis úgy, mint egy bölcs és jószágos uralkodó!

Akik állatot tartanak, azoknak feladatuk is van velük. Aki falun, tanyán él, annak reggel korán kell kelnie, hogy megetesse őket. Különben a disznó éhesen rőfögne az ólban, a tyúkok üres gyomorral kotkodálnának a baromfiudvaron. Vásárolni kell számukra ételmezt, vitamint, védőoltást, mint egy embergyereknek. Ketrecre, akváriumra, ólra van szükségük, amit takarítani is kell. Nem biztos, hogy jó illata van ám belülről egy tyúkólak! Ha megbetegszene, orvost kell hívni hozzájuk. Ha saját állatod van otthon, segíts a szüleidnek a gondozásában!

Ha nincs sajátod, feladatod akkor is van: Tegyé ki télire eleséget a madaraknak, és etesd őket egészen tavaszig! Ne taposd el a pókokat, bogarakat! A lányokat se

riogasd velem! Ha kóbor, gazdátlan cicát vagy kutyát látsz, szólj a szüleidnek! Így segíthetsz Istennek abban, hogy az állatok jól érezzék magukat a földön.

 Drága Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy állatokat is teremtettél a földre! Add, hogy tudjak vigyázni rájuk! Ámen

 Jertek énekeljünk – 93. Mily szép

OKTÓBER 7.

A HETEDIK NAP

 „A hetedik napra elkészült Isten, a maga munkájával, amelyet alkotott, és megpihent a hetedik napon egész alkotó munkája után. Azután megáldotta és megszentelte Isten a hetedik napot...” (1Móz 2. 2–3)

 Tudjátok, mikor van vasárnap? Hányadik napja a hétnek? Szoktatok aznap oviba jönni? Mit szoktatok csinálni azon a napon?

- – Apu! Nem maradhatnék most vasárnap templom helyett inkább itthon? – áll meg Zsófi apa karosszéke mellett.
- Miért nem szeretnél jönni? – kérdi apa, miközben leteszi a könyvet, amit eddig olvasott.
  - Mert a barátnőim sem járnak – feleli Zsófi.
  - És mit csinálnak helyette? – érdeklődik apa, miközben az ölébe húzza a kislányt.
  - Alszanak, tévét néznek, vagy elmennek a szüleikkel vásárolni – gondolkodik el Zsófi.
  - Nem szeretsz istentiszteletre járni? – szomorodik el apa hangja.
  - De, szeretek ott lenni! Jó együtt énekelni, imádkozni a többiekkel. És azért vannak ott is barátaim...
  - Akkor hát mi a baj? – csodálkozik apa.
  - Nem tudom, hogy ők teszik-e rosszul, hogy nem jönnek, vagy mi, mert megyünk?

A hét melyik napján megyünk a templomba? Vasárnap! Ez a hét hetedik napja. El tudsz hétig számolni? Próbáljuk meg együtt! Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét. Ennyi nap alatt teremtette meg Isten a világot. Erről már sokat hallottál. El tudod

Báránka-füzetek IV.

sorolni, miket alkotott? Éjszakát és nappalt, szárazföldet, tengert, növényeket, állatokat és az embert. Mit gondolsz, nehéz lehetett ez Istennek? A Biblia azt írja, hogy amikor Isten mindezt elkészítette, akkor megpihent. Te mikor szoktál elfáradni? Soha? Délutánra, estére? Amikor már sok mindent csináltál. Istennek is sok dolga lehetett, mire a világgal elkészült. Ezért el is határozta, hogy a hatodik nap után, vagyis a hetediken, nem csinál semmit, csak pihen. Ez egy nagyon különleges nap volt! Különleges, vagyis olyan, ami csak nagyon ritkán történik. A Bibliában nem is olvasunk többször olyat, hogy Isten pihen! Sőt! Inkább arról olvasunk, hogy Ő szüntelenül, éberem figyel ránk. Gondoskodik rólunk! „Nem szunnyad, nem alszik..” – írja Róla a 121. Zsoltár. Azt kéri tőlünk Isten, hogy tegyünk úgy, mint Ő! Legyen különleges a hetedik napunk! Számunkra ez a nap a vasárnap. Úgy mondhatjuk szépen: a vasárnapot Istennek szenteljük. Ilyenkor próbálunk minél több időt vele tölteni. Elmegyünk templomba, ahol megköszönhetjük neki, hogy megteremtette az egész világot, és benne minket. A vasárnap arra is jó, hogy végiggondoljuk, hogy mi történt velünk egész héten. Találkozhatunk a rokonainkkal, barátainkkal, és együtt lehet az egész család. Körbeüljük az asztalt. Van rá idő, hogy mindenki elmesélje, mi történt vele az elmúlt héten. Anya még finom sütit is szokott sütni ilyenkor.

Isten figyelmeztet bennünket, hogy ne mindig csak dolgozzunk, hanem pihenjünk is! Számára ez olyan fontos, hogy még egy kőtáblába is beleírta a tulajdon ujjával, hogy mindig emlékezzünk rá!

Sajnos, sokszor elfelejtik még a felnőttek is, hogy a vasárnap a pihenés, az Istenrel való találkozás napja! Te védj jól az eszedbe!

 Istenem! Jó, hogy nem kell mindig óvodába járnom! És jó, hogy Te készítetél egy napot, amin pihenhetünk is! Ámen

 Jézust áldja énekem – 15. Áldjátok Istent

OKTÓBER 8.

MIRE VÁGYIK EGY SZARVAS?

 „Ahogyan a szarvas kíváncskodik a folyóvízhez, úgy kíváncskodik a lelkem hozzád, Istenem!” (Zsolt 42. 2)

 Mi az, amit nagyon szeretnél? Előfordult, hogy amire hosszú ideig vágytál, azt meg is kaptad? Milyen érzés volt? Az is megtörtént, hogy hiába akartál valamit, mégsem lett a tiéd?

Áhítatok óvodások számára

Láttál már szarvast állatkertben, vadasparkban vagy természetfilmen? Hogyan mozog? Állj fel és mutasd is meg! Nyújtóztasd ki a hosszú, izmos lábaidat! Óvatosan szimatolj bele a levegőbe, nem érzel-e veszélyt, valamilyen veszedelmes állat szagát? Ha biztonságosnak ítéled a helyzetet, akkor kecsesen szökellve, mint egy igazi szarvas elindulhatsz meghódítani, erdőt, mezőt, vagy akár a magasabb sziklát is! *(Ha van rá lehetőség, akkor nyargalásszanak, ugráljanak egy kicsit a gyerekek).* Ugorj fel! Hopp! Magasabbra! Hopp! Még egyszer! Hopp! Minden szarvas kifárad egyszer! Még a legerősebb, legizmosabb is! Mit csinál ilyenkor? Legelészik, pihenget. De valamire még szüksége van. Hiába legel, nem esik jól a fű, nehezen csúszik le kiszáradt torkán a táplálék. A nap is melegen süt.. Nem tud játékra gondolni, sem alvásra, pihenésre. Egy dologra vágyik csak. Mi az? Inni szeretne minél előbb. A szervezetének vízre van szüksége, szomjoltó, húsító vízre. Miből tudnak inni az állatok? Szarvas mama odakészíti nekik a kakaót? Dehogy! Keresnie kell egy patakot, folyót, egy forrást, ahol víz fakad. Ilyenkor addig megy, addig kutat, míg rá nem lel. Ismered ezt az érzést? Amikor úgy érzed, ki tudnál inni egy nagy pohár, egy egész kancsó vizet? Csak innál és innál kipukkadásig? Sok ilyen érzésünk van. Ilyen az is, ha nagyon éhes vagy. Vagy ilyen nagyon tud hiányozni anya is, ha nincs veled. Ilyen, ha egyedül vagy, és szeretnéd, hogy végre jöjjön valaki, és jó erősen öleljen át. És lehet ennyire erősen vágyakozni Isten után is. Szükséged van Isten jelenlétére, arra, hogy beszélgethess vele, és érezd szeretetét. Annyira, mint a vízre, az ennyivalóra és anyára. Ezt az ürességet a szívedben semmi más nem töltheti be. Amikor szomjas vagy, nem kívánod a csokit. Amikor fáradt vagy, már nem akarsz játszani. Így van ez Istennel is. Az Ő hiányát nem tudod mással pótolni. Senki és semmi nem töltheti be. Ezt nem csak te érzed így, mindenkinek, gyerekeknek, felnőtteknek egyaránt szüksége van Istenre. Azok az emberek is vágytak Istenre, akik régen éltek, még mielőtt te megszülettél. Annyira fontos volt a számukra, hogy a Bibliában is írtak róla, hallgasd csak: *„Ahogyan a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád Istenem!”*

Keresd meg a szíved legmélyén azt a helyet, amelyik Istenre szomjazik! Ott van legbelül, olyan mélyen, hogy csak akkor találod meg, ha nagyon keresed! Még a felnőttek sem mindig sikerül! De te megtalálod, ha igazán keresed. Ha megvan, mondd el:

 Drága Istenem, annyira hiányoztál! Most örülök, hogy megtaláltalak. Kérlek, maradj a szívemben, hogy mindig megtalálhassalak! Ámen

 Jertek énekeljünk – 254. Mi várjuk 1–4

OKTÓBER 9.

A HOLLÓK AJÁNDÉKA

 „A hollók hordtak neki kenyeret és húst reggel, kenyeret és húst este, a patakból pedig ivott.” (1Kir 17. 6)

- – Kérek még egy szelet nutellás kenyeret! – nyújtja vacsora közben édesapja felé a tányérját Tomi.
- Tessék!
  - Történt ma valami érdekes az oviban? – kérdi apu, miközben visszaadja a tányért.
  - Történt, de annyira nem is érdekes!
  - Mi az, ami annyira nem is érdekes? – kapcsolódik be anyu is a beszélgetésbe.
  - Hát az, hogy jött egy új fiú, de én úgy sem fogok vele játszani, mert nem akarom, hogy a barátom legyen! – tör ki hirtelen Tomiból.
  - De hát még nem is ismered! – mondja apu – ha ma érkezett, akkor még nem tölthetél el vele annyi időt, hogy megtudd, milyen fiú ő!
  - Nem is akarom megtudni, mert nem tetszik nekem!
  - Mit jelent az, hogy nem tetszik neked? – kérdi anyja.
  - Hát, hogy olyan furcsán néz ki. Nem olyan, mint amilyen én vagyok, vagy a többiek a csoportban. És másképpen beszél, és én nem mindig értem azt, amit mond! – Apa és anyja összenéznek az asztal fölött:
  - Hát pont ezért kell, hogy a barátságodba fogadd! Ha sokat játszol és beszélgetsz vele, akkor majd jobban megismered őt, és akkor rájössz, hogy nem is olyan, mint amilyennek legelőször gondoltad! – tanácsolta anyja.
  - Kisfiam – szólt apa – emlékszel, hogy régebben nem akartad megenni a kenyér héját, mert azt gondoltad, hogy az kemény és nem finom. Anya ezért sokáig levágta neked a kenyérhéját. Aztán, egyszer, amikor nagyon éhes voltál megetted, és rájöttél, hogy milyen finom. Látod, most is megeszed a nutellás kenyered héját. Lehet, hogy ez a barátságod is így alakul majd: eleinte nem akarsz, a végén pedig rájössz, hogy milyen jó dolog.

A Bibliában van egy történet, Illés története, amiben hollók szerepelnek. A hollók nem tartoznak a legkedvesebb madaraink közé. Talán, mert a koromfekete tolluk nem olyan szép színes, mint más madaraké, vagy talán, mert nem énekelnek olyan szépen. Ha megkérdezem tőled, hogy melyik a kedvenc madarad, mit mondanál? A gólyát, a cinkét, a pacsirtát? Vagy a fecskét, a rigót, a galambot? Ha az embereknek nem is, Istennek bizonyára kedves madara a holló, mert nagy feladatra

Áhítatok óvodások számára

13

választotta ki őket. A Bibliában azt olvassuk, hogy Illésnek szállítottak élelmet, aki egy patak mellett bujdosott. Illés próféta volt, ami azt jelenti, hogy Istent szolgálta, és engedelmeskedett neki. A király miatt bujt oda, aki nagyon haragudott rá. Itt nem kereste őt, ezért biztonságban volt. Illés a patak vizéből ivott. Ám, ha a hollók nem szállítottak volna neki kenyeret és vizet, éhen halt volna.

Veled is előfordulhat, hogy, még mielőtt jól megismernél valakit, már rosszat gondolsz róla. Isten azt kéri tőled, hogy ne gondolj rosszat senkiről. Ő sem a legszebb, legkedvesebb madarakkal szállította az élelmet Illés prófétának. Megtehetette volna, hogy sassal, vagy fecskével küldi, de nem tette. Te sem a külső, vagy az első gondolataid alapján válassz barátokat! Mindenki felé szeretettel és érdeklődéssel fordulj!

 Istenem! Kérlek, segíts nekem, hogy olyanok felé is szeretettel tudjak közeledni, akiket nem ismerek, vagy akik különböznek tőlem! Ámen

 Jertek énekeljünk – 237. Lépésről lépésre

OKTÓBER 10.

MINDENNAPI KENYERÜNK

 „A hollók hordtak neki kenyeret és húst reggel, kenyeret és húst este, a patakból pedig ivott. Egy idő múlva azonban kiszáradt a patak, mert nem volt eső az országban.”
(1Kir 17. 6–7)

 Tomi és apu lihegve ülnek egymás mellett a játszótéri padon:

- Apa, én úgy elfáradtam, ebben a nagy focizásban, te nem? – kérdi kimerülten Tomi.
- De, én is! Tudod, most már nem bírok olyan sokat futni, mint régen!
- Miért, régen többet bírtál futni? – csodálkozik Tomi.
- Igen, amikor még jártam edzésre. Iskolás koromban naponta kétszer is futottam! – felelte büszkén apu.
- Ha nagyobb leszek, én is többet bírok majd futni? – reménykedett Tomi.
- Nem, attól nem fogsz tudni kitartóbban futni, hogy megnősz, csak attól, hogyha rendszeresen mozogsz, tornázol, és sportolsz!
- Én nagyon szeretnék izmos felnőtt lenni! Apa, tudsz nekem ebben segíteni?
- Ha elhatározzuk, hogy minden délután rendszeresen kijövünk focizni, vagy biciklizni, akkor pár hónap múlva érezni fogod, hogy erősödtél. Gyorsabban és hosszabb ideig fogsz tudni futni, mint most. És én is újra olyan erős leszek, mint régen.

Tegnap arról hallottál, hogy Isten hollókat küldött Illés próféta megsegítésére. A hollók reggel és este kenyeret és húst vittek neki, hogy éhen ne halljon a patak mellett, ahová a király haragja elől menekült. Illésre a király azért haragudott meg, mert figyelmeztette őt, hogy nem esik a földre addig eső, amíg ő idegen isteneket, bálványokat imád.

Szerinted a próféta tudta, hogy a reggelijét hollók szállítják majd neki? Legelőször még biztos nem. Aztán megkapta az első reggelijét. Este pedig az első vacsoráját. Illés jóllakott. És másnap reggel kíváncsian felnézett az égre:

– Vajon jönnek-e megint a hollók? És jöttek. És hozták a kenyeret és a húst. És este már biztos volt benne, hogy a hollók, és Isten, aki azokat küldte, gondot viselnek majd rá. És így is történt. Attól kezdve a hollók megbízhatóan minden reggel, és minden este hozták neki az ennilát. És egészen addig élt ott Illés, amíg a patak teljesen ki nem száradt.

Neked van olyan feladatod otthon, amit minden nap el kell végezned? Például megetetned a halakat az akváriumban. Vagy kivinni a szemetet, esetleg megteríteni a vacsorához. Ha igen, akkor édesanyád örül, mert számíthat rád. De nem csak ő. Isten is várja, hogy naponta felkeresd. A tested is attól erősödik, ha naponta edzed. Ahogyan a hollók is felkeresték Illést megbízhatóan újra meg újra, te is úgy keresd fel Mennyei Atyádat! Köszönd meg neki a jót, amit kaptál tőle, panaszold el neki, ha szomorúság ér! Meséld el neki, mi történt aznap az oviban, és beszélj neki a barátairól, szüleidről is! Isten nagyon várja ezeket a találkozásokat! Ne várjon hiába.

 Drága Istenem! Szeretek veled találkozni és beszélgetni. De Te tudod, hogy olyan sok mindent szeretek még! Kérlek, segíts, hogy ne feledkezzem el Rólad! Ámen

 Jertek énekeljünk – 149 Hisszük, meghallgat

OKTÓBER 11.

EGYEM VAGY NE EGYEM?!

 „A hollók hordtak neki kenyeret és húst reggel, kenyeret és húst este, a patakból pedig ivott. Egy idő múlva azonban kiszáradt a patak, mert nem volt eső az országban.” 1Kir 17. 6-7

 – Anya, nekem elegendem van! – szállt be az autóba durcásan Zsófi.

Áhítatok óvodások számára

15

- Miből van elegend kislányom? – kérdezte anya, miközben bekötötte Zsófi biztonsági övét.
- A balettből! Mindig csak spicc, pipa, spicc, pipa! Kinyújt-behajlít! Kinyújt-behajlít! Unom már!
- Dehát mindig ez volt a vágyad! – mondta anya csodálkozva.
- Most már nem! Nem gondoltam, hogy balettozni ilyen nehéz!
- A karácsonyi előadáson nagyon csodáltad a balerinát, hogy milyen kecsesen mozog, könnyedén felugrik, táncol és piruettezik. – mondta anya.
- De korán kell felkelnem, és nem nézhetem meg a tévében a kedvenc mesémet miatta!

Mi az, amit nagyon szeretsz csinálni? Összeépíteni a legódat? Hintázni a játszótéren? Csokit enni? Melyiket osztanád meg a barátoddal? Megengednéd-e neki, hogy segítsen összeépíteni a legújabb doboz legódat? Átengednéd-e neki a hintát, ha arra kér? Ha kapsz egy tábla csokit, megkínálad-e vele a testvéredet, szüleidet? Nagyon nehéz kérdések ezek! Jó dolog együtt építeni a barátoddal, de hogy pont az új dobozon kelljen vele osztozkodni, amit még egyszer sem építettél meg? A hintát is átadod neki, de inkább csak akkor, amikor te már jól kihintáztad magad. Egy egész tábla csokit pedig szuper dolog egyedül befalni. Nagyon nehéz feladat magunknak azt mondani „*Állj! Én mégsem hintázom többet! Nem eszem meg egyedül a csokimat! Szeretném, de nem teszem meg!*” Miért nehéz ezt kimondani? Mert erőt kíván tőlünk!

Emlékszel még azokra a megbízható, segítőkész hollókra a tegnapi történetből? Mit szállítottak ők Illés prófétának? Húst! Azt tudod-e, hogy a holló ragadozó, húsevő madár? Ez azt jelenti, hogy hússal táplálkozik. Ahhoz, hogy jól lakjon, repülni tudjon, nevelhesse a fiókáit, húsrá van szüksége. Pont olyan húsrá, amelyet reggel és este Illésnek szállított. És ha csak a kenyeret vitte volna el neki? Azon is eléldegélt volna! Senki sem tudta volna meg! De! Egy valaki igen! Kicsoda? Hát maga Isten. Hiszen Ő bízta rá! A holló képes volt uralkodni azon a vágyán, hogy fölfalja a finom husit. Így Illés prófétának nem csak kenyéren kellett sínylődnie. A hús fölerősítette a szervezetét, és így képes volt teljesíteni a rá váró küldetést. Isten téged is ismer. Tudja, hogy te is képes vagy elosztani a csokidat, átadni a hintádat. Képes vagy arra, hogy legyőzve a fáradságodat, korán reggel felkelj, és balett órára indulj.

 Istenem! Bocsásd meg, hogy nagyon sokszor lusta vagyok, és a saját kényelmemmel vagyok elfoglalva! Te segíts nekem, hogy kitartóbb legyek! Ámen

 Jézust áldja énekem – 9 Szentelj meg Úristen

A FINOM SÜTEMÉNY TITKA

 „Simon így felelt: Mester, egész éjszaka fáradtunk ugyan, és semmit sem fogtunk, de a te szavadra mégis kivetem a hálókát. S amikor ezt megtették, olyan nagy tömeg halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálók” (Lk 5. 5)

☺ Süssenek süteményt a gyerekek, közben az óvónő többször hívja fel a figyelmüket arra, hogy a mérleggel pontosan mérjenek! (Persze felnőtt segítséggel! ☺)

- Ez a süti nagyon finom lesz – nézegeti Zsófi a szakácskönyv képeit – mit kell először beletenni?
  - Kell hozzá 25 deka vaj, és 30 deka porcukor – mondja anya – gyere, segítek neked kimérni a mérlegen!
  - Miért kell a mérleg – kíváncsiskodik Zsófi – nem elég, ha csakúgy öntünk egy keveset?
  - De nem ám – nevet anya – ha nem mérünk ki pontosan annyit, amennyi a receptben írva van, akkor nem fog sikerülni a sütemény. Kemény lesz, vagy ízetlen.
- Miután megmérték, Zsófi ügyesen beleönti a vajat és a porcukrot egy edénybe, és elkezd kevergetni.
- Anya, étcsokiból, vagy kakaóból sem lehet bele többet rakni? Mert azt nagyon szeretem!
  - Nem, mert akkor túl keserű lesz a sütemény!

Amikor egy órával később Zsófi megeszi az első szelet sütit, még a tíz ujjacskáját is mind lenyalja utána. – Anya, jó, hogy mindenből annyit tettünk bele, amennyit a szakácskönyvben írtak, ez a sütemény így a legfinomabb!

Jézus egyszer egy tó partján járt, és figyelte a halászokat, akik a hálójukat mosták. Tudod, kik azok a halászok? Akiknek az a munkájuk, hogy a hálóikkal kifogják a vízből a halat. Ezek nem színes, pici akváriumi díszhalak, hanem étkezésre való, nagy, több kilós nagyhalak. Amit éjjel kifognak, azt hajnalban pénzért eladják a piacon. Őket nézte Jézus. Rosszkedvűek voltak, mert nem fogtak semmit. El tudod képzelni? Egész éjjel dolgoztak kint a vízen. Nem aludtak, nem pihentek. Amikor kiemelték a hálóikat a vízből, üresek voltak. Nem volt benne hal. Egy darab sem. Hiába fáradoztak. Hiába dolgoztak. Nincs hal, amit a piacra vihetnének. Nincs pénz, amit a halért kapnának. Mit vigyenek most haza a feleségüknek, a gyerekeiknek? Lassan indulnának haza pihenni. Jézus ekkor odalép Simonhoz, akit inkább

az új nevén, Péterként ismertek, és azt mondja neki: *Ülj be a csónakba, evezz be a tóba, és kezdj el újra halászni!*

- „Mester, – mondja neki Péter – *egész éjszaka fáradtunk ugyan, és semmit sem fogtunk, de a te szavadra mégis kivettem a hálót!*” Mit gondoltok, Péter mit válaszolt Jézusnak?
- Jézus, már fáradtak vagyunk, gyere vissza holnap!
- Nem megyünk, mert okos halász nem megy vissza oda halért, ahol egyet sem fogott!

Egyik sem! Péter intett társainak és együtt visszamentek halászni. Pontosan azt tette, amit Jézus kért: kivetette a hálót. És annyi halat fogtak, mint még soha. A halak súlya alatt szakadoztak a hálók.

Emlékszel még a sütire? Miért lett annyira finom? Mert Zsófi és az anyukája pontosan azt tették, amit a recept kért. Mindenből annyit raktak a tésztába, amennyit kellett. Péter is hasonlóan cselekedett: ő Jézusnak engedelmeskedett. Ahogy a sütemény is akkor a legfinomabb, ha mindent úgy csinálunk, ahogy a szakácskönyvben a recept írja, az életünk is attól lesz boldog, ha úgy tesszük, ahogy Jézus mondja.

Te kinek engedelmeskedsz? Kinek a szavára hallgatsz? Az óvónéniére? Az apukádéra? A barátodéra? Jézus szavára a szíveddel tudsz figyelni és válaszolni. Beszélgethatsz így vele:

 Drága Jézusom! Péter a te szavadra kivetette a hálót. Kérlek, segíts engem is abban, hogy megértsem a te szavadat, és azt tegyem, amit kérsz tőlem! Köszönöm, hogy te szólsz hozzám! Ámen

 Jertek énekeljünk – 233 Két kicsi szem

OKTÓBER 15.

ELREPÜLNÉK...

 „Miért is nincs szárnyam, mint a galambnak, hogy elrepülhetnék, és nyugton lehetnék? Sietve keresnék menedéket a szélvész és a vihar elől.” (Zsolt 55. 7,9)

 Szoktál sírni? Mikor voltál utoljára szomorú? Mi miatt?

- Hagyjál békén! – kuporog sírva a földön ülve Zsófi – nem akarok beszélni veled! Tomi megszéppenne áll mellette:

Báránka-füzetek IV.

- Én, én nem akartalak bántani! Csak haragudtam rád, amiért megint te nyertél a társasban!
- Azért nem kellett volna eltörnöd a legszebb ceruzámat, amit tegnap kaptam!
  - És most menj innen! Látni se akarlak! – sír tovább Zsófi. Nagyon szomorú és elkeseredett.

Tudod, hogy a Biblia is ismer ilyen helyzeteket? Persze nem olyat, amikor valaki eltöri a másik ceruzáját. Hanem azt, amikor az ember szomorú és elkeseredett. Erről szól ez a bibliai íge is.

Ismered-e a galambot? Persze, hiszen sok helyen találkozhatsz vele, tereken, parkokban. Az idős nénik gyakran etetik őket kenyérmorzsával. A városi galambok már elkényelmesedtek, elhíztak. De a vadgalamb gyorsan és jól repül. Nagyon pontosan tud tájékozódni, ami azt jelenti, hogy bárhová, bármilyen messzire is elrepül, minden honnan hazatalál. Ezért használták őket régen postagalambnak is. Egy kicsi papírra üzenetet írtak, azt összetekerve óvatosan a madár egyik lábához kötötték. A galamb ügyesen elrepült az egyik postagalamb-állomástól a másikig, így továbbítva az üzenetet. Ez még azokban az időkben volt, amikor nem találták fel az autót.

Még ennél is sokkal régebben élt egy bácsi, Dávidnak hívták, aki szép és őszinte imádságokat írt Istennek. Ő egyszer nagyon szomorú volt, és imádságában így panaszkodott: *„Miért nincs szárnyam, mint a galambnak, hogy elrepülhetnék, és nyugton lehetnék?”* Te is voltál már ennyire szomorú? Te is elrepültél volna, mint egy galamb, messzire? Távolra mindenkitől? Mi történt? Megbántott valaki? Kinevettek, csúnyát mondtak rólad? Nem vettek be a játékba? Otthon történt valami rossz? Apa és anya veszekedtek? Az életed nem mindig vidám. Olyan dolgok is történnek veled, ami elől jó volna messzire elfutni, vagy elrepülni, mint egy galamb. Isten lát téged ilyenkor is, amikor fáj a szíved. Ami neked fáj, neki is fáj. Mondd el Istennek, hogy mi bánt, ki bántott meg. Mesélj el neki mindent. Ha úgy könnyebb, le is rajzolhatod neki azt, ami fáj.

A galamb nagyon messziről is hazatalál. Hosszú kilométereket repül, azzal a biztos tudattal, hogy végül célhoz ér. Isten így alkotta meg őt. Azt, amikor valami biztosan nem fog sikerülni, úgy hívjuk: reménytelen helyzet. A galamb számára nincs reménytelen helyzet, mert mindenhol hazatalál. Hasonlóan van ez a szomorúsággal is: akármennyire fáj is a szíved, nem tud annyira fájni, hogy Isten meg ne gyógyítaná. Nála nincs reménytelen szomorúság. Minden fájdalomra tud orvosságot. Mint egy jószágos doktor bácsi. Arra is, ha a térded fáj, arra is, ha a füled, a hasad, de arra is, ha a szíved fáj vagy szomorú vagy. Egyszer Isten is volt nagyon szomorú. Amikor az Ő fia, Jézus meghalt. Ezért ismeri Ő is a fájdalmat, mert Ő is átélte. S ha Isten megvigasztal, akkor újra vidám leszel. Újra tudsz örülni, nevetni, vidáman szaladgálni. És akkor már csodálkozni fogsz azon, hogy nemrég még milyen reménytelennek láttad az életedet.

 Istenem! Köszönöm, hogy hozzád mehetek, amikor szomorú vagyok! Sajnálom, hogy egyszer Te is nagyon szomorú voltál! Ámen

 Jertek énekeljünk – 189 Az Úr mindent lát

OKTÓBER 16.

MEGHALLOD HA SZÓLÍTANAK?

 „Az én juhaim hallgatnak az én hangomra, én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.” (Jn 10. 27–28)

 A gyerekek csukott szemmel hallgassanak meg különböző ismerős hangokat (pl. összekoccanó pohár hangját, tapsolás, vagy egy triangulum hangját). Találják ki, hogy mi volt az.

- – Anya! – nézett körül a tömegben Tomi – Anyaa! – szólt hangosabban, de hiába kereste édesanyja ismerős arcát, nem látta sehol. Az előbb még itt volt mellette, mostanra viszont teljesen elsodorta mellőle a sokaság. A színpad előtt egyre nagyobb tömeg hömpölygött, és egyre hangosabban szólt a zene. Tomi elindult az emberek között, hátha valahol felbukkan az édesanyja. De hiába. Kinek szóljon? Kitől kérjen segítséget? Egészen elkeseredett, és nagyon félt. Mindenhonnan idegen emberek bámultak rá. Egyszerre csak hátulról, mint-ha ismerős hangot hallott volna. De nem volt egészen biztos benne. Aztán már tisztábban hallotta: – Tomi, Tomi, hol vagy?
- Ez anya hangja! – dobbant nagyot Tomi szíve! – Ez ő! Hátrafordult, és pár lépésnyi távolságban megpillantotta az édesanyját.
- Anya! Anya! – futott oda hozzá. De jó, hogy meghallottam a hangodat! Már azt hittem, hogy sosem találalak meg! – ugrott sírva a nyakába Tomi.
- Mielőtt megszülettél, kilenc hónapig növekedtél édesanyád pocakjában. Oda, bentre is eljutottak hozzád a külvilág hangjai. Hallhattad, ahogy apukád beszél hozzád, vagy, ahogy anyukád énekel neked. Amikor megszülettél, akkor felismerted a hangjukat. Ha szóltak hozzád, az ismerős hang irányába fordítottad a fejecskédet, és ilyesmiket gondolhattál magadban:
- Nahát, ezt a hangot ismerem! Ez apa hangja! Sokat beszélt hozzám, amikor még bent voltam! Ez a hang pedig anyáé! Sokszor aludtam el arra, hogy énekel!

Most is, hogy már nagyobb vagy, a világ sok különböző hanggal vesz téged körül. Van olyan, amelyiket megismered, anélkül, hogy látnád a hang forrását. Ilyen például a rendőrautó szirénázása. Vagy a templomi harang kongása: bimm – bamm, bimm – bamm. Fontos, kiválaszd a sok hang közül, melyik szól neked, és melyik nem. Ha az óvónénid elkiálltja magát az óvoda udvarán: – Mókus csoport, sorakozó! – akkor felismered a hangját. Tudod, hogy a te csoportodnak szól. És azt jelenti, hogy vége a játéknak, következik az ebéd. Ha a másik csoport óvónénije kiálltja ugyanezt, akkor tudod, hogy te még maradhatsz egy kicsit játszani. Néha sokféle hang szól egyszerre, például mindenki egyszerre beszél. Ilyenkor azt mondjuk, hogy nagy a hangzavar. Ez nem jó, mert nem értjük egymás szavát.

A biblia olyan kisbárányhoz hasonlít téged, aki a pásztor után megy. A pásztor ad neki enni, inni. Ő viszi biztonságos legelőre, finom vizű patakhöz. Ezért nagyon fontos, hogy a bárány meghallja, felismerje a hangját, és össze ne tévessze senki máséval. Se egy idegen pásztoréval, se egy farkaséval. Ugye, micsoda baj származna abból, ha ez megtörténne? Ez a jóságos pásztor Jézus. A hangját pedig a szíveddel ismerheted föl. Mindig figyelj oda, hátha meghallod a hangját: – Gyere báránycám, és kövess engem!

 Drága Jézusom! Köszönöm, hogy a báránycám vagyok! Szeretnék nagyon odafigyelni a hangodra! Ámen

 Jertek énekeljünk – 185. Szívem csöndben...

OKTÓBER 17.

KEDVES ISMERŐS

 „Az én juhaim hallgatnak az én hangomra, én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.” (Jn 10. 27–28)

☺ Ismered a barátodat? Tudod, hogy mi a kedvenc étele? Hol szeret játszani? Tudod, hogy mitől fél?

- – Mi ez a finom illat? – kukucska! be a konyhába Zsófi.
– Ez meglepetés, de az illatából úgy is kitalálod! – öleli át apa – Édesanya palacsintát süt neked a szülinapodra!
– Palacsintát?! Köszönöm! – örül Zsófi, és már szalad is anyukájához, hogy megölelje.

Áhítatok óvodások számára

- Vigyázz, mert még kiborítom a palacsintákat! – nevet anya.
- Milyen ízűek lesznek? – kérdi Zsófi mohón.
- Hát természetesen nutellásak – feleli anya – hiszen az a kedvenced!
- És délután elmegyünk az állatkertbe – szól közbe apa – mert tudjuk, hogy az a kedvenc helyed, és már rég óta el szeretnél menni oda.
- Hurrá, milyen jó, ha az embernek szülinapja van! – kiabálja boldogan Zsófi.

Tegnap báránykákról beszélgettünk. Arról, hogy egy báránynak mindig föl kell ismernie a pásztor hangját. Véletlenül sem történhet meg, hogy a saját pásztor helyett egy másik hangnak engedelmeskedik, és az után megy. Miért? Azért, mert máshol veszély leselkedik rá. És, mert senki sem ismeri olyan jól a bárányt, mint a pásztor. Ha éhes, enni ad neki. Ha szomjas, megitatja. Ha megsérült, akkor illatos olajjal kitisztogatja a sebeit, és bekötözi. Éjszakára, és a hideg elől karámba viszi. Megnyugtatja őt, ha a távolban farkasok üvöltését hallja. Ha a sok gyaloglástól elfárad, még a nyakába is kanyarítja, és kilométereken át cipeli. Hogyan lehetséges az, hogy ilyen jól tud gondoskodni a pásztor a báránykájáról? Mert ismeri. Tudja, hogy mire van szüksége. Éhes-e, fázik-e, álmos-e, fél-e? Ahogyan téged is ismernek a szüleid. Tudják, hogy mi a kedvenc ételed, mivel foglalkozol a legszívesebben. Tudják, hogy kivel barátkozol, szeretsz-e oviba járni.

A te Pásztorod Jézus. Ő is élt itt a földön. Tudod, a születését ünnepeljük Karácsonykor. Újszülött korától felnőtt koráig itt élt közöttünk. Bizonyára neki is elkészítette az édesanyja a kedvenc ételét. Járt iskolába, segített az apukájának az ácsmunkában, és ki is tanulta ezt a mesterséget. Részt vett templomi alkalmakon, ünnepeken. Őt is szerették, féltették, csúfolták vagy éppen bántották, ahogy téged is néha. Ezért ismeri az örömet, a fájdalmat, az éhséget, a vidámságot, a magányt. Át tudja élni, át tudja érezni azokat a dolgokat, amik veled történnek. Tudja, hogy milyen vagy: halk szavú, vagy hangos, félénk, vagy bátor, mozgékony, vagy kényelmes. Ismer téged és szeret, pont úgy, ahogy a pásztor kedves báránykáját.

 Drága Jézusom! Úgy örülök, hogy Te ilyen sok mindent tudsz rólam. Tudom, hogy melletted jó helyen vagyok! Amen

 Jertek énekeljünk – 144. Az Úr a pásztorom

OKTÓBER 18.

KI MEGY ELŐL?

 „Az én juhaim hallgatnak az én hangomra, én ismerem őket, ők pedig követnek engem. Én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, mert senki sem ragadhatja ki őket az én kezemből.” (Jn 10. 27–28)

Bárányka-füzetek IV.

☺ Játszanak a gyerekek 'Jézus mondja' játékot. Ilyenkor a gyerekeknek csak akkor kell megtenni, amit az óvónő mond, ha a mondat elejére hozzáteszi: „Jézus mondja”. Ellenkező esetben nem.

- ☞ – Nem áll így jól a hajam! – panaszkodik az anyukájának a tükör előtt állva Zsófi.
- Katinak mindig olyan szép frizurát csináltat az anyukája a fodrásznál! És olyan szép ruhákat hord! Mindig újat vásárolnak neki! – lovalja bele magát Zsófi egyre jobban az önsajnálatba.
- Neked is szép ruháid vannak! – próbálja biztatni őt anya.
- De Kati olyan nagylányosan tud mozogni, és beszélni is! – irigykedik tovább Zsófi – Én is olyan akarok lenni, mint ő!
- De kislányom, ne akard te Katit utánozni! – próbál anya szelíden hatni Zsófiira
- Te így vagy szép, és kedves, ahogy vagy. Ne menj mindenben utána! Nem kell őt követned mindenben!

Emlékszel még a bárányokra Most már nagyon sok mindent tudsz róluk. Azt is, hogy az okos bárány felismeri pásztor hangját. És azt is, hogy a pásztor szereti és ismeri az ő bárányait. Mindent megtesz azért, hogy az egész nyáj biztonságban legyen, és kövesse őt. Megtörténhet-e, hogy valamelyik bárány mégsem a saját pásztor után indul el? Igen, megtörténhet. Ha nem figyelt elég jól a hangjára, és tévedésből rossz után indult el. Vagy, ha kíváncsiságból direkt másik pásztor után megy. Akár ezért, akár azért, ha egy bárány nem a jó Pásztort követi, abból csak baj lehet. Nem kap olyan édes füvet, vagy egyáltalán nem is kap enni. Napokig kóborolhat víz után, és csalódott lesz, mert a víz nem lesz hűsítő, meleg lesz és rossz szagú. Az istálló messziről szépnak látszik ugyan, de közelről kiderül, hogy lyukas a tető, beesik az eső, átfúj rajta a szél. És a ragadozó állatoktól, a farkastól és az oroszlántól sem lesz biztonságban. Ugye, összeszorul a szíved ezért az elveszett bárányért. Hát kiálts neki:

– „Bárány, ne menj arra!” Mit tanácsolnál neki, merre menjen?

Ahogy a pásztor vezeti a nyáját, úgy vezet bennünket is Jézus. Rá azt mondja a Biblia: Ő a Jó Pásztor. Bízatsz benne, hogy mindig jó irányba visz, gondoskodik rólad, és megvéd. Most már tudod, hogy választhatsz többféle pásztor közül is. De hallottad, hogy a rossz pászturnál nincs jó dolga a báránynak. Hallgasd a szavait minél többször a gyerekbibliából a gyermek istentiszteleten, és az óvodai foglalkozáson! Annál biztosabban megismered a hangját, és megérted az Ő akaratát.

Az okos kisbárány odafigyel a szüleine, az óvónéieire is! Ők is segítenek neked abban, hogy helyesen cselekedj!

🙏 Édes Jézusom! Köszönöm, hogy én a te báránykád vagyok! Segít nekem abban, hogy mindig Téged kövesselek! Ámen

OKTÓBER 21.

SZÁLLNI? DE HOGYAN?

📖 „De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézs 40. 31)

- 📖 – Tomi, gyere már! Ne maradj le mindig! – kiált hátra apa az erdei kiránduláson Tominak.
- Mindjárt, de olyan fáradt vagyok! Sokat kell még gyalogolni? – nyafogott egy fatörzsön ülve Tomi.
- Nem, még egy utolsó kanyar, és már ott is vagyunk a tisztáson! Ott majd leterítjük a pokrócot a fűre és elővesszük a szendvicseket, amit anya csomagolt. Eszegetünk, és nézzük az égen a felhőket!
- Tomi ugyan még mindig kedvetlenül, de felkelt, és elindult. De sajnos rosszul számította ki a lépést, a lába beleakadt egy fa kiálló gyökerébe, és elesett. Beütötte a térdét, és vérezni kezdett.
- Apa, segíts! – kiáltotta, és arra felé nézett, amerről az édesapja kiáltott neki az előbb. De ott már senkit sem látott. Az út elkanyarodott, és az apukáját mintha a föld nyelte volna el.
- Apa, Apa! – kiáltotta egyre hangosabban, és fájdalmában és félelmében sírni kezdett. De még mielőtt belefeledkezhetett volna a nagy sírásba, trappoló léptek zaját hallotta közeledni.
- Mi történt kisfiam? – guggolt le mellé apa – elestél? Ne sírj! Mutasd, hol fáj? Tomi megmutatta neki vérző térdét.
- Apa, olyan rossz volt egyedül! Azt hittem, hogy itt hagytál!
- Dehogy hagytalak itt! – ölelte át Tomit édesapja – Itt voltam nem messze tőled, csak a kanyartól már nem láhattál! – nyugtatta meg őt, azzal fölemelte Tomit, a nyakába ültette, és elindult vele a tisztás felé.
- Láttál már sast fenn repülni az égen? Kifeszíti a két szárnyát, ráfekszik a levegőre, és hosszú ideig körbe-körbe kering. – Meg tudod mutatni, hogyan? Képzeld el, hogyha kifeszíti a két szárnyát, (az olyan, mint amikor te kinyújtod oldalra a két karod) akkor az egyik szárnyvégétől a másikig két méter is lehet a távolság! Az körülbelül annyi, mint ha lépnél négy nagy lépést! Ezek az erős és izmos szárnyak teszik lehetővé, hogy nagy távolságokat is meg tudjon tenni, és magasra is fel tudjon repülni. A fészket is sziklák tetejére építi, ahol biztonságban vannak a fiókái.

Biblia azt írja, hogy te is lehetsz ilyen kitartó és erős, mint a sas. Mi kell ehhez? Szárnyak? Nem! Sok mozgás? Nem! Az kell hozzá, hogy szeresd Istent! Bízzál benne, és hidd el, hogy ő mindig lát téged. Akkor is lát, amikor játszol, eszel, vagy alszol. Ahogy a történetben a síró Tomit is látta, és hallotta az apukája. Mit csinált? Odament hozzá, és fölemelte. Téged is ennyire szeret a Mennyei Atyád! Keresd az Isten közelségét, amikor csak lehet! Figyelj az áhítaton, mit mond róla az óvónéni! Énekelj Istennek, beszélj vele! Elég csak annyi is, mint egy kis sóhajtás:

 „Istenem, én, úgy szeretlek!” „Kérlek vigyázz rám!” „Istenem legyél velem!” „Uram, erősíts meg!” Ámen

 Jertek énekeljünk – 189. Az Úr mindent lát

OKTÓBER 22.

A KEVÉS IS LEHET ELÉG

 „Ábrámnak pedig jó sora lett (...) lettek neki juhái, marhái, és szamarai, szolgálói és szolgái, nőstény szamarai és tevéi.” (1Móz 12. 16)

 Megvan mindened, amit szeretnél? Mi hiányzik? Mit szólnál, ha azt nem kapnád meg?

- – Anya, szeretnék egy új Barbie babát! – kérleli anyukáját Zsófi.
– De kislányom, már van három Barbie-d is! Az nem elég? – kérdi csodálkozva anya.
– Most lehet kapni egy újabbat, amelyiknek világít a szoknyája, az oviban Katinak már van olyan! – lelkesedik Zsófi.
– És az alvóbabád, járóbabád, és az, amelyiket megetetheted? Azzal is nagyon jókat szoktál játszani! – javasolja anya.
– Jaj, azokat már unom! Különben is, az kislányoknak való!

Láttál már igazi tevét? Föl tudnál rá ülni? Nem. Olyan magas, hogy le kell térdelnie ahhoz, hogy fel lehessen ülni rá. Beférne a szobádba egy tevé? És két tevé? Azt olvassuk a Bibliában, hogy Ábrámnak volt több tevéje is. Valószínűleg nem a szobájában tartotta őket. Azért sem, mert volt még többféle állata is, például juha is. A juh az a kisbárány apukája. Volt marhája is: ez pedig a boci apukája. És még samara is, azt pedig tudod, hogy az a csacsi. Természetesen nem szobában tartotta őket Ábrám. Nem csak azért, mert be sem fértek volna, hanem azért, mert abban a régi időben, amikor ő élt, sátorban laktak az emberek. Az állatoknak pedig istálló

Áhítatok óvodások számára

 25

építettek. Ott tartotta ezt a sok állatot. Az, hogy Ábrámnak ilyen sok állata volt, azt jelentette, hogy ő gazdag volt. Isten tette őt ilyen gazdaggá, amiért hűségesen engedelmeskedett neki. Ábrám oda ment, ahová Isten kérte tőle. Elhagyta érte a szülőhelyét, és idegenként élt más országában.

Neked is sok mindened van. Szép otthonod. Sok játékod. Mesekönyveid, és ruháid. Nem éhezél, mindig van mit enned, innod. De nem csak tárgyak vesznek körül. Mid van még, ami fontos? Vannak szüleid, testvéred, nagyszüleid, barátaid, óvónénid. Boldog vagy-e így? Elég-ez neked?

Tudod, hogy a földön sok gyermeknek nincs elég enniavalója? Nincs tiszta vize? Nem járhatnak óvodába, iskolába? Ha beteg, nem biztos, hogy kap orvosságot? Sok jó ember fáradozik azért, hogy ez megváltozzon. Ha erre gondolsz, akkor meglátod, hogy te is gazdag vagy. Gazdag, mert meg van mindened, amire szükséged van. Rájössz, hogy még sok felesleges dolgod is van. Felesleges, vagyis olyan, amit odaadhatsz másoknak, és nem fog hiányozni.

Ábrám azért volt gazdag, mert Isten megáldotta. Ebben te is hasonlítasz rá: gazdag vagy, mert az Isten megáldott téged. Ismered Jézust, és szereted. És ez a világon a legnagyobb kincs.

Beszélgessél a szüleiddel, vagy az óvónénivel arról, hogy van-e hozzátok közel olyan hely, ahová odaadhatod azokat a holmiaçãoat, ami még jó, de te már nem használod!

 Drága Istenem! Köszönöm neked, hogy minden nap gondoskodszt rólam! Mindenem van, amit szeretnék! Kérlek, segíts azoknak, akik éheznek, és nincs ruhájuk, amit felvehetnének! Ámen

 Jertek énekeljünk – 65. Áldjad lelkem

OKTÓBER 23.

HÉTKÖZNAPOK ÜZENETE

 „De Lótnak is, aki Ábrámmal ment, voltak juhái, marhái, és sátrai, és az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Azért Ábrám azt mondta Lótnak: Ne legyen viszály köztöm és közted, az én pásztoraim és a te pásztorai között, hiszen rokonok vagyunk!” (1Móz 12. 5–6, 8)

☺ Te tartod-e rendben a szobád? Van-e virágod, amit meglocsolysz, állatod, amit etetned kell?

Báránka-füzetek IV.

- ☞ – Anya, segítenél nekem? – kérdezte Zsófi, miközben a babáival játszott.
- Mit segítsék? – kérdezte az édesanyja, és odaguggolt Zsófihoz.
- Szeretnék új ruhát varrni a Panni babámnak! A régi már kopott, és el van szakadva. – felelte Zsófi.
- Valamelyik másik babád ruhája nem lesz jó rá? – kérdi anya.
- Azt szeretném, ha minden babámnak lenne saját ruhája! És minden reggel, mielőtt oviba indulok, felöltöztetném, és megreggeliztetném őket. Hogy olyan jó anyukájuk legyenek, amilyen te vagy!
- Rendben – egyezett bele anya – segítek neked új ruhát varrni Panni babára. És megnézzük, hátha a többi babádnak is szüksége van valamire!

Tegnap arról hallottál, hogy Ábrám gazdag ember volt, mert sok állata volt. Emlékszel még, hogy mik voltak ezek? Teve, marha, szamár, juh. Ő pásztor volt. Abból állt a munkája, hogy az állatokról gondoskodott. Nem egyedül végezte ezt a munkát, mert voltak szolgálói, és vele élt a testvérének a fia, vagyis az unokaöccse is. Őt úgy hívták, hogy Lót. Egész nap kint dolgoztak a mezőn, az állatok körül. Vízet húztak nekik a kútból. Előfordult, hogy a kutat is maguknak kellett ásni, mert száraz volt a vidék, ahol éltek. Ha az állatok lelegelték a fűvet, akkor új területet kellett keresni, hogy legyen mit enniük. Ábrám és az emberei korán keltek a nappal, és egészen naplementéig dolgoztak. Csak a nagy melegben húzódtak be a hűvösbe. A beteg állat sebeit bekötözték. Ha valamelyik állat kisborjával volt viselő, vagyis állatkölyök volt a pocakjában, akkor arra jobban odafigyeltek, segítettek a születésénél. Aztán vigyáztak rá pár napig, amíg az újszülött meg nem erősödött. Minél nagyobb volt a nyáj, a csorda, annál több munkát adott az embereknek. Nem lehetett lustálkodni, lábat lógatni, mert az állatok éhen vagy szomjan pusztultak volna.

Neked is vannak feladataid. Lehet, hogy nem kell egy marhacsordát átterelned egyik legelőről a másikra, de a játékoskodat el kell pakolnod magad után. Meg szoktad tenni? Vigyáznod kell, hogy a homokozó játékoskodat, a rolleredet, a pulóveredet ne hagyd el a játszótéren! Mi lett volna, ha Ábrám ottfelejt egy kisbocit a kútnál? Milyen feladatod van még? Be kell ágyaznod az ágyad, helyére rakni a cipődet. Sokszor nem esik jól ezt megtenned. Egyszerűbb volna, ha anya, vagy apa tenné meg helyetted.

Isten mindenkinek ad feladatot. Neked is. Ha jól körülnézed, megtalálod, mi az.

🙏 Drága Istenem! Köszönöm, hogy adtál dolgokat, ami az enyém! Kérlek, add, hogy tudjak vigyázni rájuk! Ámen

🎵 Jertek énekeljünk – 233. Két kicsi szem

OKTÓBER 24.

HÉTKÖZNAPOK ÜZENETE

📖 „De Lótnak is, aki Ábrámmal ment, voltak juhái, marhái, és sátrai, és az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Azért Ábrám azt mondta Lótnak: Ne legyen viszály köztem és közted, az én pásztoraim és a te pásztorai között, hiszen rokonok vagyunk!” (1Móz 12. 5-6, 8)

☺ Te tartod-e rendben a szobád? Van-e virágod, amit meglocsolsz, állatod, amit etetned kell?

- 📖 – Anya, segítenél nekem? – kérdezte Zsófi, miközben a babáival játszott.
- Mit segítsék? – kérdezte az édesanyja, és odaguggolt Zsófihoz.
- Szeretnék új ruhát varrni a Panni babámnak! A régi már kopott, és el van szakadva. – felelte Zsófi.
- Valamelyik másik babád ruhája nem lesz jó rá? – kérdi anya.
- Azt szeretném, ha minden babámnak lenne saját ruhája! És minden reggel, mielőtt oviba indulok, felöltöztetném, és megreggeliztetném őket. Hogy olyan jó anyukájuk legyenek, amilyen te vagy!
- Rendben – egyezett bele anya – segítek neked új ruhát varrni Panni babára. És megnézzük, hátha a többi babádnak is szüksége van valamire!

Tegnap arról hallottál, hogy Ábrám gazdag ember volt, mert sok állata volt. Emlékszel még, hogy mik voltak ezek? Teve, marha, szamár, juh. Ő pásztor volt. Abból állt a munkája, hogy az állatokról gondoskodott. Nem egyedül végezte ezt a munkát, mert voltak szolgálói, és vele élt a testvérének a fia, vagyis az unokaöccse is. Őt úgy hívták, hogy Lót. Egész nap kint dolgoztak a mezőn, az állatok körül. Vízet húztak nekik a kútból. Előfordult, hogy a kutat is maguknak kellett ásni, mert száraz volt a vidék, ahol éltek. Ha az állatok lelegelték a füvet, akkor új területet kellett keresni, hogy legyen mit enniük. Ábrám és az emberei korán keltek a nappal, és egészen naplementéig dolgoztak. Csak a nagy melegben húzódtak be a hűvösbe. A beteg állat sebeit bekötözték. Ha valamelyik állat kisborjúval volt viselős, vagyis állatkölyök volt a pocakjában, akkor arra jobban odafigyeltek, segítettek a születésénél. Aztán vigyáztak rá pár napig, amíg az újszülött meg nem erősödött. Minél nagyobb volt a nyáj, a csorda, annál több munkát adott az embereknek. Nem lehetett lustálkodni, lábat lógatni, mert az állatok éhen vagy szomjan pusztultak volna.

Neked is vannak feladataid. Lehet, hogy nem kell egy marhacsordát átterelned egyik legelőről a másikra, de a játékos el kell pakolnod magad után. Meg szoktad tenni? Vigyáznod kell, hogy a homokozó játékos, a rolleredet, a pulóveredet ne

28

Báránka-füzetek IV.

hagyd el a játszótéren! Mi lett volna, ha Ábrám otffelejt egy kisbocit a kútnál? Milyen feladatod van még? Be kell ágyaznod az ágyad, helyére rakni a cipődet. Sokszor nem esik jól ezt megtened. Egyszerűbb volna, ha anya, vagy apa tenné meg helyetted.

Isten mindenkinek ad feladatot. Neked is. Ha jól körülnézed, megtalálod, mi az.

 Drága Istenem! Köszönöm, hogy adtál dolgokat, ami az enyém! Kérlek, add, hogy tudjak vigyázni rájuk! Ámen

 Jertek énekeljünk – 233. Két kicsi szem

OKTÓBER 25.

HÉTKÖZNAPOK ÜZENETE

 „De Lótnak is, aki Ábrámmal ment, voltak juhái, marhái, és sátrai, és az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Azért Ábrám azt mondta Lótnak: Ne legyen viszály köztem és közted, az én pásztoraim és a te pásztorai között, hiszen rokonok vagyunk!” (1Móz. 12. 5-6, 8)

 Te tartod-e rendben a szobád? Van-e virágod, amit meglocsolsz, állatod, amit etetned kell?

- – Anya, segítenél nekem? – kérdezte Zsófi, miközben a babáival játszott.
- Mit segítek? – kérdezte az édesanyja, és odaguggolt Zsófihoz.
- Szeretnék új ruhát varrni a Panni babámnak! A régi már kopott, és el van szakadva. – felelte Zsófi.
- Valamelyik másik babád ruhája nem lesz jó rá? – kérdi anya.
- Azt szeretném, ha minden babámnak lenne saját ruhája! És minden reggel, mielőtt oviba indulok, felöltöztetném, és megreggeliztetném őket. Hogy olyan jó anyukájuk legyenek, amilyen te vagy!
- Rendben – egyezett bele anya – segítek neked új ruhát varrni Panni babára. És megnézzük, hátha a többi babádnak is szüksége van valamire!

Tegnap arról hallottál, hogy Ábrám gazdag ember volt, mert sok állata volt. Emlékszel még, hogy mik voltak ezek? Teve, marha, szamár, juh. Ő pásztor volt. Abból állt a munkája, hogy az állatokról gondoskodott. Nem egyedül végezte ezt a munkát, mert voltak szolgálói, és vele élt a testvérenek a fia, vagyis az unokaöccse is. Őt úgy hívták, hogy Lót. Egész nap kint dolgoztak a mezőn, az állatok körül. Vízet

Áhítatok óvodások számára

húztak nekik a kútból. Előfordult, hogy a kutat is maguknak kellett ásni, mert száraz volt a vidék, ahol éltek. Ha az állatok lelegelték a füvet, akkor új területet kellett keresni, hogy legyen mit enniük. Ábrám és az emberei korán keltek a nappal, és egészen naplementéig dolgoztak. Csak a nagy melegben húzódtak be a hűvösbe. A beteg állat sebeit bekötötték. Ha valamelyik állat kisborjával volt viselős, vagyis állatkölyök volt a pocakjában, akkor arra jobban odafigyeltek, segítettek a születésénél. Aztán vigyáztak rá pár napig, amíg az újszülött meg nem erősödött. Minél nagyobb volt a nyáj, a csorda, annál több munkát adott az embereknek. Nem lehetett lustálkodni, lábat lógatni, mert az állatok éhen vagy szomjan pusztultak volna.

Neked is vannak feladataid. Lehet, hogy nem kell egy marhacsordát átterelned egyik legelőről a másikra, de a játékodat el kell pakolnod magad után. Meg szoktad tenni? Vigyáznod kell, hogy a homokozó játékodat, a rolleredet, a pulóveredet ne hagyd el a játszótéren! Mi lett volna, ha Ábrám otffelejt egy kisbocit a kútnál? Milyen feladatod van még? Be kell ágyaznod az ágyad, helyére rakni a cipődet. Sokszor nem esik jól ezt megtenned. Egyszerűbb volna, ha anya, vagy apa tenné meg helyetted.

Isten mindenkinek ad feladatot. Neked is. Ha jól körülnézed, megtalálod, mi az.

 Drága Istenem! Köszönöm, hogy adtál dolgokat, ami az enyém! Kérlek, add, hogy tudjak vigyázni rájuk! Ámen

 Jertek énekeljünk – 233. Két kicsi szem

OKTÓBER 28.

AMIT A FELNŐTTEKTŐL TANULHATSZ!

 „De Lótnak is, aki Ábrámmal ment, voltak juhái, marháái, és sátrai, és az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Azért Ábrám azt mondta Lótnak: Ne legyen viszály köztem és közted, az én pásztoraim és a te pásztorai között, hiszen rokonok vagyunk!” (1Móz 12. 5–6, 8)

 Kire szeretnél hasonlítani? Szoktál-e együtt dolgozni apával, a nagypapáddal, anyukáddal? Mit szoktatok csinálni?

 – Tudok neked segíteni, apu? – kérdezte Tomi, és odahajolt az apukájához, aki félig az autó alatt feküdt.
– Adogathatnád nekem a szerszámokat! – felelte apu, miközben próbált meglatizni egy berozsdásodott csavart.

Báránka-füzetek IV.

- Nem tudom, hogy melyikre van szükséged – bizonytalanodik el Tomi – megmutatod?
- Először add ide a csavarlazító sprayt! – bízta apu. Miután befújta a csavart, így szólt:
- Most megpróbáljuk kilazítani a csavart! Add ide a villáskulcsot! Onnan ismered meg, hogy úgy néz ki, mint egy kutyacsont. Tomi felismerte és odanyújtotta apukájának a csavarkulcsot. Az gyakorlott mozdulatokkal kicsavarta a csavart.
- Milyen ügyes vagy! Nagy koromban rád szeretnék hasonlítani! – ámuldozott Tomi. Neked milyen családod van? Mit tudsz apától és anyától megtanulni?

Ábrám nem egyedül élt. Volt felesége, akit Szárajnak hívtak. Vele élt még a testvérenek a fia, Lót is. Együtt őrizték az állatokat. Friss legelőre terelték őket. Megetették, megittatták őket. Ha megsebesült valamelyik, kitisztították és bekötötték a sebeit. Együtt járták a legelőket, a nagy pusztaságokat. Kerestek vizet, és utánamentek az elkóborolt állatoknak. Lót még gyerek volt, amikor Ábrám magához vette, és elindult vele Kánaán földje felé, ahogy azt az Úr kérte tőle. Miközben Lót növekedett, megfigyelte és eltanulta Ábrám munkáját. Észrevétlenül elleste tőle, mikor mit kell tenni. Mikor kell az állatokat új legelőre hajtani, hogyan kell tehenet fejni. Látta, Ábrám hogyan simít végig kedveskedve egy-egy bárány bundáján. Azt is, ha esetleg perlekedett valamelyik szolgálójával, ha az rosszul végezte a feladatát. Még valamit, egy nagyon fontos dolgot megfigyelt Lót. Azt, hogy Ábrám hogyan tiszteli az Istent. Valószínűleg szemtanúja volt, vagyis a két szemével látta azt is, amikor az Úr megjelent Ábrámnak, és azt ígérte, hogy neki adja Kánaán földjét. Nem csak neki, hanem a gyermekének is, aki még meg sem született. Ábrám elhitte, amit Isten ígért neki. És azért, hogy mindig emlékezzen erre a találkozásra, oltárt épített ott az Úrnak. Lót ezeket mind látta, és jól megjegyezte. Később, felnőtt korában, amikor már elköltözött Ábrámtól, ő is ugyanúgy élt, ahogy ő. Pásztorkodásból élt, állatokat tartott és tisztességes, Istenhez hű felnőtt vált belőle.

Te is családban élsz. Felnőttek vesznek körül. Anyukád, apukád, nagymamád, nagypapád, óvónénik. Tőlük te is sok mindent megtanulhatsz. Anya hogyan keveri a lábasban a főzeléket, varrja meg a kiszakadt nadrágot. Apa hogyan szereli az autót, szögeli föl a képet a falra. Hogyan beszélnek egymással, a szomszéd névvel, és a testvéreddel. A szüleidtől, nagyszüleidtől tanulhatod meg, hogyan szeretik és tisztelik Istent. Vasárnap a templomban. Otthon, vagy az óvodában, az áhítaton. Figyelj jól, és el ne felejtsd!

 Édes Istenem! Köszönöm, hogy adtál nekem szülőket, akik szeretnek engem, és akiktől sokat tanulhatok! Ámen

 Jertek énekeljünk – 170. Jézusban bízz

MINDEN VÁLTOZIK. MINDEN VÁLTOZIK?

 „De Lótnak is, aki Ábrámmal ment, voltak juhái, marhái, és sátrai, és az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Azért Ábrám azt mondta Lótnak: Ne legyen viszály köztem és közted, az én pásztoraim és a te pásztorai között, hiszen rokonok vagyunk!” (1Móz 12. 5–6, 8)

☺ Van otthon mérőszalag a falon, amin apa leméri, hogy mennyit nőttél? Láttad rajta, hogy mennyit nőttél?

- – Olyan jó lesz, amikor majd iskolás leszek! – mondta Zsófi vágyakozva az anyukájának.
- Bizony, az más lesz, mint az ovi – válaszolta anya – megtanulsz olvasni és írni!
  - És lesznek új osztálytársaim! – lelkesedett Zsófi – Kicsit azért félek is tőle! Mi lesz, ha senki sem választ barátjának?! – nézett aggódva anyára.
  - Ettől ne féj, gyorsan találsz majd barátokat magadnak! Aranyos lesz a tanító néni is, és minden rendben lesz! – simogatta meg Zsófi buksiját mosolyogva anya.
  - Lót felnőtt, és közben megtanult Ábrámtól mindent, amit tudnia kellett az állattartásról, és Isten tiszteletéről. Ekkorra már nagyon megszaporodtak az állataik. Túl sok juhuk, marhájuk lett. Nem fértek el egymástól. Nem volt elég az állatok számára a legelő. Nem volt elég a kút, ahonnan vizet húzhattak volna a számukra. A kicsi helyen gyakran zavarták egymást, útjában voltak a másiknak. A Bibliában még arról is olvasunk, hogy Ábrám pásztorai összevesztek Lót pásztoráival. Ez nem maradhatott így. „Ekkor azt mondta Ábrám Lótnak: Ne legyen viszály (vagyis veszekedés) közted és köztem, az én pásztoraim, és a te pásztoraid között!” Eldöntötték hát, hogy Lót elválík Ábrámtól, és messzebb költözik. Fogta ezért Lót az állatait, a pásztorait, és mindenét, amije csak volt, és elköltözött nagybátyjától. Békességben váltak el egymástól. Hasonlóan jó földet választott magának, mint amin eddig is élt. Egy bő vizű folyó, a Jordán mellé telepedett le.

A te életedben is sok minden megváltozhat. Például régen otthon voltál anyával. Aztán ő dolgozni ment, te pedig óvodás lettél. Kevesebbet vagy otthon a szüleid-del. Az oviban viszont van sok barátod, akikkel jókat tudsz játszani. Lehet, hogy nemrég kistestvéred született. Addig hárman voltatok a családban, apa, anya, és te. Aztán megszületett a kistestvéred. Anyának sokat kell vele foglalkozni. Tisztába tenni, megszoptatni, ezért nem ér rá veled annyit játszani, mint régen. A rokonok

már nem dicsérnek, annyit, hogy milyen ügyes és nagy vagy. Inkább a kisbabával törődnek. Az is lehet, hogy elköltöztetek. Nem ott laktok, ahol eddig. Másik utcában áll a házatok vagy lakásotok. Másképp néz ki a szobád, új szekrénybe vannak a ruháid. Te magad is változol. Kiscsoportosból középsős, középsősből nagycsoportos leszel. Aztán iskolába mész. Pár év múlva pedig felnősz. Így változik meg körülötted sok dolog. Ez néha nagyon nehéz! A költözés, az új testvér születése sokszor félelemmel tölti el a szívedet. Lótnak is el kellett költöznie Ábrámtól, de Isten jó földet, jó lakhelyet adott neki. A sok változó dolog közül egy biztos: Isten szeret téged. És ez sohasem fog megváltozni!

 Drága Istenem! Te látod, hogy néha nehéz az élet! Köszönöm, hogy te mindig itt vagy velem! Ámen

 Jézust áldja énekem – 4. Istenem megköszönöm

OKTÓBER 30.

TÉNYLEG VESZEKEDNI KELL?

 „De Lótnak is, aki Ábrámmal ment, voltak juhái, marhái, és sátrai, és az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Azért Ábrám azt mondta Lótnak: Ne legyen viszály köztem és közted, az én pásztoraim és a te pásztoraid között, hiszen rokonok vagyunk!” (1Móz 12. 5–6, 8)

 Hozzanak be a gyerekek az oviba családi fényképeket. Ki tartozik a családhoz? Hogy hívják őket? Hány családtagot tudsz felsorolni?

 – Zsófi, add vissza az autót! – kérleli Tomi a nővérét – azzal szeretnék játszani!
– Nem adom! – durcáskodik Zsófi.
– Miért nem? – kérdi Tomi.
– Csak! – feleli Zsófi – nem mondom meg!
– Akkor legalább azt áruld el, hogy hová dugtad! Zsófi úgy tesz, mintha nem hallotta volna, mit kér tőle Tomi.
– Miért vagy ilyen? Légy szíves, áruld már el! – mérgelődik most már igazán Tomi.
– Majd ha piros hó esik! – kiáltja Zsófi, és mérgesen kifut a szobából.
Zsófi és Tomi nem mindig a legjobb testvérek. Néha veszekedni is szoktak. Te is szoktál a testvéreddel? Ábrámnak is volt egy testvére. Ő volt Lót apukája.

Áhítatok óvodások számára

Másképpen mondva, ő volt Lót nagybátyja. Lót apukájának is furcsa neve volt, úgy hívták őt, hogy Hárán. Azért van ilyen szokatlan nevük, mert nem a mi országunkban, Magyarországon éltek. Lótnak sajnos szomorúan kezdődött az élete, mert az édesapja, Hárán, korán meghalt. Ezért vette magához Ábrám Lótot, és nevelte fel. Ők egy család voltak. Te is családban élsz. Van apukád, anyukád, testvéred, nagypapád, nagymamád, nagybátyád, nagynénéd. Olyan sok rokonod van, hogy felsorolni is nehéz. És valószínűleg nem is ismered mindegyiket. Isten úgy teremtett minden embert, hogy családhoz tartozik. Nagyon furcsa lenne, ha Isten mindenkinek teremtett volna egy-egy külön bolygót. El tudod képzelni? Egymás mellett sorakozna sok-sok kerek bolygó, és mindegyiken csak egy ember élne. Akkor csak messziről néznénk egymást. Nagyon unalmas lenne! Meg aztán rossz is, mert magányosak lennénk egyedül. Nem játszhatnánk, beszélgethetnénk egymással. Nem tudnánk egymást átölelni. Viszont egy dolog mégis jó lenne benne: hogy nem tudnánk összeveszni egymással! Mert egy családban, különösen testvérek között, azért ugye előfordul az ilyesmi?!

Amikor Lót és Ábrám rájött, hogy már nem férnek el egymás mellett, mert túl sok állatuk van, akkor nagyon bölcsen cselekedett. Elhatározták, hogy Lót elköltözik. Ábrám ezt mondta: „*Ne legyen viszály köztem és közted, hiszen rokonok vagyunk!*” Nem akartak haragudni egymásra. Veszekedés helyett megbeszélték inkább, hogy mi lenne jó nekik. És úgy döntöttek, ha Lót elköltözik, akkor megmarad közöttük a békeség.

Te szoktál haragudni valakire? Össze szoktál veszni a testvéreddel, barátoddal? Miért? A játékon? Ki legyen a főnök? Ki adja az utasításokat? Azon, hogy melyikőtök tud gyorsabban futni? Ki ér be először a célba? Ki kezdte a veszekedést? Kinek van igaza? Okosan teszed, ha Ábrám és Lót példáját követed, és megbeszéled a dolgot a haragosoddal.

A testvér, rokon értékes dolog! Isten ajándéka! Te is mindig szeretettel, kedvesen, udvariasan beszélj velük!

 Istenem! Köszönöm, hogy vannak rokonaim, akik szeretnek engem! Kérlek, vigyázz rájuk! Ámen!

 Jertek énekeljünk – 161. Olyan örömet, mint a forrás 2. vsz

A SZERETET VENDÉGEI

 „Kiszaladt Ábrahám a csordához is, fogott egy szép, fiatal, borjút, és odaadta a legényének, az pedig gyorsan elkészítette.” (1Móz 18. 7)

☺ Mit jelent az a szó, hogy türelem, önzetlenség, figyelmesség? Mikor van rájuk szükség?

- – Gyerekek, gyertek, segítsetek nekem megteríteni a vacsorához! – kiáltott ki anyja a konyhából.
- Mit vegyek elő? – kérdezte Zsófi, ahogy belépett.
  - A virágos tányérokat! – kérte anyja – Tomi, te pedig hajtogass, kérlek addig szalvétát – mondta.
  - A virágos tányérokkal vasárnap szoktunk teríteni! – csodálkozott Zsófi.
  - Igen – felelte anyja – de ma vendégeink lesznek. Apa meghívta az új kollégáját, és a családját, hogy megismerkedjünk egymással.
  - Mi mit fogunk csinálni? – kérdezte Tomi kíváncsian.
  - Van egy veled egyidős kislányuk – közölte velük anyja – szeretném, ha kedvesen fogadnátok, és játszanátok vele, míg mi felnőttek beszélgetünk. Zsófi és Tomi jól felkészült a vendég fogadására. Nemcsak anyának ígérték meg, de el is határozták, hogy kedvesek lesznek az érkező kislánnyal.

A Biblia mesél arról, hogy egyszer Ábrámhoz is érkeztek vendégek. Méghozzá igencsak különlegesek! Ábrámot már jól ismered. Mióta nem hallottál róla, nagy változás történt az életében. Isten megváltoztatta a nevét. Azt mondta:

Gyermekek fog születni, majd neki is gyermeke fog születni, sok unokád és dédunokád lesz majd. Annyi, ahány csillagot látsz az égen. Ezért legyen a neved mostantól Ábrahám. A felesége, Száraj nevét pedig Sárára változtatta. Egyszer még meg is látogatta őket az Úristen, hogy elmondja nekik, egy év múlva gyermekük fog születni. Ez a látogatás nagyon különösen történt. Isten három felnőtt bácsi alakjában érkezett Ábrahámhoz. Ő nagyon kedvesen fogadta őket. Leborult eléjük, pedig nem tudta, hogy Isten az. Vizet hozatott nekik, hogy a nagy melegben megmosakodhassanak és fölfrissüljenek. Sárával lángost készített nekik. Ő maga pedig levágatott egy kisborjút. Pedig azt a borjút ő maga nevelte, talán segített a születésénél is. Mégsem sajnálta a vendégeitől. Az abból készített étellel kínálta meg őket. Ábrahám nem evett velük, hanem a mellettük lévő fa alól nézte, azok hogyan laknak jól.

Nálunk Magyarországon más szokások vannak. Nem viszünk edénybe vizet a vendég elé, de mi is megmutatjuk neki, hogy merre található a fürdőszobát. Nem vágunk neki borjút az ebédhez, de édesanyád biztos a legfinomabb főztjét készíti el a számukra.

Te örülsz, amikor vendég érkezik hozzátok? Mit szoktál olyankor csinálni? Segítesz a szüleidnek az előkészületekben? Rendet teszel a szobádban? Segítesz megteríteni? Szép ruhába öltözől? Amikor vendég érkezik hozzád, te otthon vagy, ő pedig idegen helyen. Ezért nagyon fontos, hogy figyelemmel és szeretettel fogadd őt. Ilyenkor azzal a játékkal játszotok, amivel a vendég szeretne! Oda üljön, ahol neki kényelmes! Abból egyen, és annyit, amennyi neki jól esik. Ezt hívják úgy, hogy vendégszeretet. Persze, ehhez neked a legjobb tulajdonságaidat kell elővenned! Ezek a kedvesség, figyelmesség, türelem, önzetlenség. Tudod, hogy ez mit jelent? Ez először nehéznek látszik, de a vendégség után, ha leülsz, és végiggondolod, milyen volt az összejövetel, rájössz, hogy ez volt életed legszebb vendégsége.

 Köszönöm, Istenem, hogy szoktak hozzánk vendégek jönni! Ilyenkor segíts nekem abban, hogy kedves legyek hozzájuk! Ámen

 Jertek énekeljünk – 236. Szívemben napsugár

NOVEMBER 5.

MIT NEM SZERET A TEVE?

 „Nyújtsd ide a korsódat, hadd igyam – ő pedig ezt mondja: – Igyál, sőt még a tevéidet is megíthatom.” (1Móz 24. 14b)

 Van, amiben nem érzed elég ügyesnek magad? Milyen érzés? Szeretnél ezen változtatni?

- – Apa! – szól panaszosan Zsófi az apukájának – én sose fogok tudni, megtanulni biciklizni!
- Dehogynem! Csak ne add föl! – feleli vigasztalón apa, miközben fut a biciklit tartva.
- Félek, hogyha elengedsz, akkor fölborulok! – kesereg a kislány.
- Akkor nem engedlek el! Addig gyakorolunk, amíg végül sikerülni fog! – bátorítja Apukája Zsófit.

36

Báránka-füzetek IV.

A teve különleges állat. Tudod-e hol él? A sivatagban. Ott nagyon nehéz az élete. Ő cipeli az utazók csomagjait. Hosszú napokon át gyalogol, a nehéz terhet cipelve. Azért tudja ezt megtenni, mert sokáig kibírja víz nélkül. A térdét és a mellkasát puha, párnaszerű bőr borítja, hogyha letérdel, a forró homok ne égesse őt meg. A patáin is hasonló párna található, hogy gyaloglás közben ne süppedjen bele a homokba. A homokvihar ellen be tudja csukni a fülét és az orrát, hogy bele ne teljen meg homokkal. A szemét a hosszú és sűrű szempillája védi meg. Különösen a régi időkben, amikor még nem voltak autók és repülőgépek, a teve nélkül nem értek volna célba az utazók.

Tevén utazik Ábrahám szolgája is vissza ura régi hazájába, ahol a rokonai élnek. Azért megy, hogy Izsáknak, Ábrahám fiának feleséget vigyen. A szolga tíz tevét visz magával. Ez az állat nem csak teherhordásra jó. Mivel a szőreből fonalat, ruhát, sátorlapot, a bőreből tömlőt és sarut készítettek, ezért akinek tevéje volt, az gazdag embernek számított. Hát, még ha tíz tevéje volt, mint Ábrahámnak! A szolga a kútnál találkozik Rebekával, aki segítőkészen megitatja a hosszú úttól fáradt és szomjas tevéket. Ezért a szolga Rebekát választja Izsáknak feleségül. Másik lányt is választhatott volna, de a szolga azt akarta Izsáknak hazavinni, aki ad neki és a tevéinek inni.

Látod, milyen sok jó tulajdonsága van a tevének? Ezek miatt tartották régen őket. De van a tevének rossz tulajdonsága is! Vízbe nem hajlandó belemenni. Ha a gazdája megpróbálja belevinni, dühös lesz és nem fogad szót. Gyakran megmacskosolja magát, vagyis nem azt teszi, amit kell. A látása és a szaglása sem jó. Elég buta állatnak is tartják. Mégis a teve segítségével visz a szolga feleséget Izsáknak.

Nem csak a tevének, mindenkinek van rossz tulajdonsága is. Neked is. Lehet, hogy időnként te is macskoskodsz, és nem fogadsz szót az óvónéninek. Lehet, hogy nem akarsz este fürdeni, hiába kérel anyá. De lehet, hogy valamit nem tudsz megcsinálni, hiába szeretnéd. Például nem tudod még mindig bekötni a cipőfűződet, pedig már annyit gyakoroltad. Vagy nem tudsz olyan szépen rajzolni, olyan gyorsan futni, ahogy szeretnél.

Isten ismer téged. Látja, ha valami nem sikerül neked. Azt is, ha nem tudod megcsinálni, és azt is, ha nem akarod megcsinálni. Ő arra vágyik, hogy mindent teljes szívedből és erődből végezz! És Őt is teljes szívedből és erődből szeresd!

 Édes Istenem! Látod, hogy van, amikor nem tudom megcsinálni, amit szeretnék. Olyankor nagyon szomorú leszek! Kérlek, segíts nekem ilyenkor! Ámen

 Jertek énekeljünk – 234. Lásd meg

SEGÍTŐKÉSZ, MINT REBEKA

 „Nyújtsd ide a korsódat, hadd igyam – ő pedig ezt mondja: – Igyál, sőt még a tevéidet is megitatom.” (1Móz 24. 14b)

 Tomi a szobájában ül a földön és elmélyülten játszik. A legós autóját építi össze. Ez a kedvenc elfoglaltsága. Nem tudja megunni. Mindig szétszedi, aztán újra összerakja. Most már majdnem elkészült vele. Annyira elmerül a játékban, hogy először nem is hallja meg, amikor az édesanyja szólítja:

- Tomikám, kérlek, gyere teríteni! – Tomi épít tovább.
- Kisfiam! – dugja be most már anya a fejét az ajtón – hívtalak! Mindjárt kész a vacsora! Amíg te megterítesz, én befejezem a főzést, és akkor hamarabb vacsorázhatunk! Már biztosan te is farkas éhes vagy!

Tomi nem örül a kérésnek. Az építésben most jutott el a legjobb részhez.. A befejezéshez. Ha az utolsó elemeket is beilleszti a helyükre, elkészül az autó. S ha ez meg van , egy darabig csak forgatja a kezében, és nézegeti a kész művet. Örömmel tölti el, hogy mindezt ő egyedül csinálta.

- És pont most jön anya ezzel a kéréssel! – gondolja Tomi – most nem megyek! Majd később! Azzal folytatja az építést. A konyhából tányércsörgés hangja hallatszik.
- Anya terít helyettem! – érti meg Tomi. Hirtelen elszomorodik.
- Nem segíték anyának, pedig megkért rá! Egyszeriben nem tűnik már olyan izgalmas dolognak az építés. Tomi még egy pillanatig elgondolkodva nézi az autóját, aztán egy gyors mozdulattal leteszi a szőnyegre. Fölpattan, és már fut is ki a szobájából. Útközben kiálltja:
- Várj, anya! Jövök segíteni! És már szalad is a fürdőszobába, hogy kezet mosson.
- Ismerős a helyzet? Segítséget kér tőled anya, apa, vagy az óvónéni. De te éppen mással vagy elfoglalva. Ezért nem szívesen engedelmessz. Ilyenkor kifogásokat keresel, hogy elkerüld a feladatot. Például ezt gondolod:
- Menjen inkább a testvérem! Ő nagyobb!
- Tegnap is én segítettem, most csinálja valaki más!

Csakhogy a feladat neked szól! Ha téged kérnek, hogy teríts meg, pakolj el, vidd ki, söpörd össze, akkor azt neked kell elvégezned! És ha ilyenkor megterítesz, elpakolsz, kiviszed és összesöpörsz, egyszóval elvégzed a feladatod, az örömmel fog eltölteni! Az elvégzett munka öröme már önmagában is jó! Hát még, ha megdicsérnek érte! És akkor már nem is bánod, hogy abba hagytad a játékot, és segítettél!

Tegnap olvastunk Rebekáról, akit feleségül választott a szolga Izsák számára. Emlékszel, mit csinált Rebeka? Vízért volt a kútnál, amit haza kellett vinnie a családjának. Már épp elindult a megtöltött korsóval, amikor a szolga megállította, és inni kért tőle. Rebeka készségesen adott a szolgálnak, sőt még a tevéket is megittatta! Segítőkészsége miatt a szolga őt választotta Izsák feleségének.

Isten előtt kedves dolog, ha te is segítőkész vagy mint Rebeka. Ha néha nehéz is abba hagyni a játékot, és engedelmesen megtenni, amit kérnek tőled, az elvégzett munka, és Isten öröme lesz a jutalom számodra. Járj nyitott szemmel, és vedd észre, ha valakinek segítségére van szüksége!

Kinek szoktál segíteni? Szívesen teszed? Van olyan, amikor nem?

 Istenem! Te látod, hogy sokszor könnyebb játszani, mint segíteni valakinek! Add, hogy a szívem kész legyen ilyenkor az engedelmességre! Ámen

 Jézust áldja énekünk – 9. Szentelj meg

NOVEMBER 7.

NEHÉZ SZÍVVEL

 „(Jákób) ajándékot válogatott ki szerzeményéből bátyjának, Ézsauinak: Kétszáz kecskét, húsz bakot, kétszáz juhót, húsz koszt, harminc szoptatós tevét fiastul, negyven tehenet és tíz bikát, húsz számárkancát, és tíz számárscödört” (1Móz. 32. 14–15)

 Emeljenek föl a gyerekek egy-egy nagyobb követ. Beszélgessenek arról, hogy volt-e már olyan, hogy úgy érezték, a szívük ilyen nehéz, mint ez a kő.

- – Anya, nem tudok elaludni – bújjik be anya mellé az ágyba Zsófi.
– Mi a baj, félsz? – kérdi anya aggódva.
– Csak valami szorítást érzek ott bent – mutat Zsófi a mellkasára.
– Biztosan sokat vacsoráztál! – vélekedik anya.
– Az a baj – halkul el alig hallhatóra a kislányhangja – hogy este, a vacsoránál nem mondtam igazat! Tudom, hol van Tomi órája. Én dugtam el, mert nagyon tetszik nekem, és irigykedtem rá, amiért nekem nincs ilyen!
– Drága, Zsófikám! – ölelte magához anya a kislányt – Legközelebb szóljál, ha szeretnél valamit! Akkor nem keverednél ilyen nagy bonyodalomba!
Ma egy testvérpárról fogtok hallani. Ők olyan testvérek, akik egy időben voltak az édesanyjuk pocakjában. Azt mondjuk róluk, hogy ikrek. Mindkettőnek érdekes

Áhítatok óvodások számára

neve van. Azt, aki elsőnek született, Ézsauak hívják, azt, aki másodiknak, Jákobnak. Ők voltak Ábrahám unokái. Ebben a történetben Jákob messzi földről érkezik haza, és ajándékot küld a bátyjának, Ézsauaknak. Rengeteg állatot. Kétszáz kecskét. Tudsz kétszázig számolni? Ne is kezd el, mert nagyon sokáig tartana, míg addig elszámolsz. Küld még kétszáz juhot is, azaz felnőtt bárányt. Abból is ugyanolyan sokat. Még harminc teveanyukát is, most született kicsi tevével. Az hatvan tevé! És még küld teheneket, bikákat és szamarakat is! Ez megszámlálhatatlanul sok állat! Miért küld valaki ennyi ajándékot? Bizony, oka van annak! Jákob évekkal azelőtt csúnyán becsapta Ézsaut. Ennek a terhe nyomasztja még most is a szívét. Olyan súlyosan, hogy úgy érzi, csak nagyon-nagy ajándékkal lehet Ézsaut kiengesztelni.

Tettél már rosszat a testvéred ellen? Egy barátod, vagy a szüleid ellen? Jákob csalt. Becsapta édesapját, és a testvérét. Amikor Ézsau ezt megtudta, nagyon megharagudott Jákobra, aki messzire menekült testvére haragja elől. Ilyen nagy bűnt biztosan nem követtél még el, de kisebbeket már igen. Elvettél valamit, ami nem a tiéd. Volt ilyen? Olyasmit mondtál, ami nem volt igaz. Előfordult? Csúnya szót mondtál, úgy, hogy anyukád, vagy az óvónéni ne hallja. Történt ilyen? Ha soha, semmi ilyen nem történt veled, akkor te örülhetsz ennek. De, ha nagyon őszintén belenézel a szívedbe, akkor találsz ott hazugságot, csalást, becsapást. Lehet, hogy kicsi hazugságot, kicsi becsapást. De az attól még hiba, attól még bűn. Mondd el ezeket Istennek. Meglátod, hogy sokkal könnyebb lesz a szíved utána. Ézsau, amikor végre összetalálkozott Jákóbbal, elébe futott, megölelte, és mind a ketten sírtak örömeikben. Istennek nincs szüksége ajándékokra, mint Ézsauak, azért, hogy megbocsásson. Ő Jézus szeretetéért bocsát meg neked. És az a legnagyobb vágya, hogy többé ne csinálj ilyet.

 Istenem! Köszönöm, hogy Neked elmondhatom azt is, ha rosszat tettem! Mostantól igyekszem, hogy ne tegyek ilyet, de kérlek, segíts nekem ebben! Ámen

 Jertek énekeljünk – 228. Mondj nemet

NOVEMBER 8.

MI LESZEL, HA NAGY LESZEL?

 „Amikor József tizenhét éves lett, testvéreivel együtt a nyáját legeltette...” (1Móz 37. 2)

 Neked hány testvéred van? Ki az idősebb? Mit szoktatok együtt csinálni?

Báránka-füzetek IV.

- ☰ – Apaa, Tomi húzza a hajamat! – kiabál ki Zsófi a gyerekszobából.
- Te meg azt mondtad a váramra, amit építetek, hogy ronda! – kiabálja felháborodva Tomi is.
- Igen, de csak azért, mert te beleépíted az én építőkockáimat is, és nem akarod visszaadni! – és ez így megy tovább. Zsófi kiabál Tomira, Tomi meg Zsófira. Apának kell bemennie, hogy végre béke legyen a két gyerek között.
- Gyerekek, ezért nem érdemes veszekedni! – lép be apa az ajtón.
- Nekem kell az a kocka, mert az enyém!
- Nekem is kell, mert nélküle szétesik a váram! – kiáltja szinte egyszerre Zsófi és Tomi.

Apa szeretettel, de határozottan ingatja a fejét. – Zsófikám, te most használod a kockát? – kérdezi. Zsófi durcásan lebiggyeszi a száját, majd nemet int. – Na látod, akkor engedd, hogy a bátyád játsszon veled. Azért, mert a tied, még nem kell mindig nálad lennie. – Majd azért persze Tomihoz is odafordul.

- Tomikám, te pedig ne bántsd a húgodat! Játsszatok szépen együtt! – kéri őket.
- A testvéreknek nem mindig könnyű. Jákób és Ézsau között is volt vita. Tegnap hallottál Jákóbról, és arról, hogyan békült ki testvérel Ézsauval. Jákóbnak tizenkét fiúgyermek született. József volt a tizenegyedik. Neki pontosan annyi bátyja volt, ahány ujj van a két kezeden. Számold csak meg: – egy, kettő... tíz.

Ez azt jelenti, hogy közülük ő volt a legkisebb. Lehet, hogy ezért a nagyok sokat játszottak vele, vigyáztak rá, kedveskedtek neki, kényeztették őt. De amikor József nagyobb lett, nehéz lehetett neki az, hogy a többiek okosabbak és ügyesebbek, mint ő. Akkor még senki sem sejtette, hogy mi lesz Józsefből, ha felnőtt. A tíz fiú közül biztos volt egy, akire hallgattak a többiek. Talán a legidősebb bátyjuk volt az, akit Rúbennek hívtak.

A fiúknak az volt a feladatuk, hogy apjuk nyájára vigyázzanak. Etették, itatták a juhokat, figyeltek arra, hogy el ne vesszen belőlük egy sem, támadás ne érje őket. E közben sok idő jutott játékra, beszélgetésre, viccelődésre.

A nagyobbak egy idő után észrevették, hogy édesapjuk elkényezteti Józsefet. Vagyis sok mindent megenged neki, amit nekik nem. Még egy szép, színes kabátot is készítetett neki. Ez rosszul esett a testvéreknek. Irigykedni kezdtek rá, József pedig árulkodott róluk az apjuknak.

Te mi szeretnél lenni, ha felnőtt? Rendőr? Doktor néni? Fodrász? Tűzoltó? Gyerekként elképzeled, hogy milyen lesz, ha majd tűzoltóautóban száguldozol, és sietsz az embereket megmentésére. Vagy állatorvosként meggyógyítod a beteg kutyusokat és cicákat. Aztán, ha megnősz, lehet, hogy más szakmát fogsz választani, nem azt, amire gyerekkorodban gondoltál. József híres ember lett felnőtt korában. Hallottál már az egyiptomi fáraóról? Ő az ország uralkodója, olyan, mint

a király. József ennek a fáraónak lett a legfontosabb embere. Az egész országban csak a fáraó volt nagyobb ember nála. Drága pecsétgyűrűt húzott József kezére, és szép ruhát adott rá. Ki gondolta volna ezt akkor, amikor még apja juhait legeltette? Amikor a tíz fiútestvére mind nagyobb volt nála? De Isten így látta jónak, így tervezte el. Most még nem tudod, mi lesz veled felnőtt korodban. Hol fogsz élni, mi lesz a foglalkozásod. De azt már most tudhatod, hogy Isten a legjobbat készíti neked. Neked csak szeretned és követned kell őt a szíveddel.

 Drága Istenem! Köszönöm, hogy szeretsz engem! Kérlek, hogy akkor is vigyázz rám, ha majd nagy leszek! Ámen

 Református énekes könyv – 434. Vezess Jézusunk

NOVEMBER 11.

ISTEN MINDENÜTT OTT VAN

 „A Nilusból hét szép és kövér tehén jött ki, és legelt a sás között. De hét másik tehén is jött ki utánuk a Nilusból, amelyek rútak és soványak voltak. (...) A rút és sovány tehenek megették a hét szép és kövér tehenet.” (1Móz 41. 2–4)

 Ha vasárnap elutaztok valahová, akkor ott is elmentek istentiszteletre? Ott másik Isten van?

- – Holnap már az új lakásban alszunk? – kérdi Zsófi az anyukáját.
- Igen – feleli anya – örülsz neki?
  - Igen, de azért félek is – válaszolja szorongva Zsófi – minden olyan új lesz, ismeretlen!
  - Ne aggódj! – feleli anya – minden azért nem fog megváltozni!

Lehet-e, hogy az ember életét egy állat változtatja meg? Józseffel így történt. Milyen állat lehetett az? Egy medve? Oroszlán? Vagy egy nagy sárkány? Egyik sem! Az ő életét egy tehén változtatta meg. Tudjátok, milyen állat a tehén? Ő az anyaboci. Pontosabban nem is egy, hanem hét meg hét tehén változtatta meg József életét. Hogyan történt? Elmesélem. A fáraó, akiről már tegnap is hallottatok, álmódott egy álmot. Abban hét sovány tehén megevett hét kövér tehenet. Az egész országban nem volt senki, aki meg tudta volna mondani, hogy mit jelent ez az álom. Egyedül csak József. Az álomnak az volt a megfejtése, hogy a hét kövér tehén hét gazdag esztendő jelent. Vagyis Egyiptomban, a fáraó országában, ahol

József is élt, hét éven keresztül bőven terem majd a föld gabonát. Az embereknek lesz elég enivalójuk. Még felesleg is marad. Aztán következik hét szegény év, ami az álomban a hét sovány tehén. Ez idő alatt nem fog teremni a föld, vagy csak nagyon keveset. És az embereknek, állatoknak azt kell megenniük, ami az előző hét évben termett. József álomfejtése igaznak bizonyult. Minden úgy történt, ahogyan ő megjósolta. A fáraó háza főfelügyelőjévé tette ezért.

Ugye igazam volt, amikor azt mondtam, egy állat nagyon meg tudja valakinek változtatni az életét? Ezen kívül is kalandos élete volt Józsefnek. A testvérei beledobták egy kútba. Aztán eladták rabszolgának. Egy nagy hatalmú úrhoz került, aki miután megismerte őt, hogy milyen becsületes, megbízható ember, az egész vagyonát rábízta! Ugye, olyan mintha egy szép mese lenne az egész! Pedig nem az! Ez egy igaz történet. S hogy ilyen jóra fordult, az egy valakinek köszönhető. Tudod-e, kinek? Istennek! Azt olvassuk a Bibliában: „*De az Úr Józseffel volt.*” Ott volt vele a kútban, amikor beledobták. A börtönben is, amikor elítélték. A fáraó házában, amikor az álmát megfejtette. A nagyon rossz dolgokban is, és a nagyon jó dolgokban is Józseffel volt az Isten.

Neked is tudnod kell, hogy Isten láthatatlanul ugyan, de mindig veled van. Amikor alszol, amikor felkelsz. Amikor egészséges vagy, amikor beteg. Amikor rosszkedvű vagy, és akkor is, ha vidám.

Új lakásban, másik templomban, mindig tudnod kell, hogy Isten ugyanúgy szeret téged, és veled van!

 Drága Istenem! Köszönöm, hogy te mindenhol ott vagy, ahová megyek! Legyél velem akkor is, ha nem ismerek senkit, és ha félek! Ámen

 Jertek énekeljünk – 174. Ne félj

NOVEMBER 12.

A KÜLÖNÖS TÁRGY

 „*De az Úr erre azt mondta neki: Mi van a kezében? Egy bot – felelte ő. Dobd a földre! – mondta az Úr. Amikor a földre dobta, kígyóvá vált, és Mózes elfutott előle. Azután azt mondta az Úr Mózesnek: Nyújtsd ki a kezedet, és ragadd meg a farkánál! Mózes kinyújtotta a kezét, és megmarkolta, az pedig bottá vált a markában.*” (2Móz 4. 2-4)

 Vannak olyan emberek, akik még nem tudják, hogy Isten szereti őket. Hogy lehet erről beszélgetni velük? Te mit mondanál?

Áhítatok óvodások számára

43

☩ Van otthon érdekes, különleges tárgyad? Olyan, amiből csak egy van, semmihez sem hasonlítható, és nincs senki másnak. Például egy különleges esernyő. Aminek olyan nagy a vászna, ha kinyitod, akár hárman is bebújhattok alá. Piros, sárga, kék, zöld és még sok más színben pompázik, és ha megpörgeted, olyan, mint egy szivárvány. Vagy egy óriási kagyló, amit nyáron, a tengerparton gyűjtöttél, vagy ajándékba kaptál valakitől. Ha a füledhez szorítod, akkor semmi mást nem hallasz, csak valami furcsa morajlást. Mintha a tenger mélyéről akarnának neked mondani valamit a halacszkák. Ilyen érdekes tárgyakat általában nagymama és nagypapa lakásában találhatsz. Egy szép régi fadobozt, ami, ha kinyitod, zenél a teteje. És apró kis tárgyak, csecsebecsék, vagy fényképek lapulnak benne. Órákig el tudod nézegetni őket. A fantáziád segítségével bármi, megtörténhet veled, amikor ilyen különleges dolgot tartasz a kezvedben!

Képzeljétek, a Bibliában is van egy ilyen különös tárgy. De az igazi! Tényleg képes átváltozni, és nem csak a képzeletben, hanem valóságosan is. Ez egy bot. Egy kígyós bot. Olyan különleges képessége van, hogy át tud változni igazi kígyóvá. Nem akárkié volt ez a bot, hanem Mózesé. Isten hű pásztoráé, aki azt a feladatot kapta, hogy vezesse ki a népet Egyiptomból, és vigye új hazájába, Kánaánba. Ezt a botot Mózesnek adta Isten és senki másnak! Ez a különös bot úgy működött, ha Mózes ledobta a földre, akkor kígyóvá változott. Ha pedig a kígyót megfogta a farkánál, akkor a visszaváltozott újra bottá. Olyan élethű volt, hogy Mózes is, amikor először meglátta, úgy megijedt a kígyótól, hogy elszaladt! Miért volt erre a botra szüksége? Mózes attól félt, hogy hiába beszél az embereknek Istenről, és Isten tervéről, nem fognak hinni neki. Nem fognak hallgatni a szavára, és nem indulnak el vele Egyiptomból. Isten azt gondolhatta, ha Mózes kezében van egy ilyen bot, akkor majd félelmetesebbnek, és hatalmasabbnak tűnik az emberek szemében, és hallgatni fognak a szavára.

Te is féltél már attól, mint Mózes, hogy ha Istenről beszélsz egy barátodnak, az nem fog hinni neked? Kinevet, vagy kicsúfol? Bizony, nem mindig könnyű beszélni Istenről. Neked még sincs szükséged kígyós botra, hogy higgyenek neked. Jézus a Szentlélekot adta nekünk, hogy az segítsen ilyenkor. A Szentlélek segít eszedbe juttatni a szavakat, hogy mit mondj. És ő ad erőt a beszédhez is. Csak kérned kell őt, így:

☩ Drága Szentlélek Isten! Segíts nekem, hogy tudjak Rólad beszélni másoknak. Köszönöm, hogy én már ismerhetlek Téged! Ámen

🎵 Jertek énekeljünk – 194. Halld, halld

NOVEMBER 13.

KEDVES EMLÉKEK

📖 „Ekkor fogta Mózes a feleségét és fiait, számárra ültette őket, hogy visszatérjen Egyiptom földjére. Isten botját is kezébe vette Mózes.” (2Móz 4. 20.)

☺ Nézegessetek fényképeket óvodai eseményekről! Emlékeztek rá, hogy mi történt azokon?

📖 Nyomta már nehéz dolog a szívedet? Szomorkodtál már valami miatt? Megbántott a barátod egy rossz mondattal? Esetleg egy nehéz dolog várt rád, oltás, vagy mandulaműtét?

A bibliai Mózesnek is nehéz lehetett, amikor Isten visszaküldte őt Egyiptomba. De nem tehetett mást. Fölpakolta a csomagokat és a családját egy számárra, és útnak indult. Azokban az időkben még nem volt teherautó. Szamarat használtak helyette. Alkalmas volt rá, mert igénytelen és nagy teherbírású állat. Útközben Mózesnek olyan nehéz lehetett a szíve, amilyen nehéz terhet cipelt a samara a hátán. Miért? Nem először járt Egyiptomban, volt már ott korábban is. Sőt, ott töltötte egész gyerekkorát, ott született, ott nőtt fel. Útközben, ahogy egyre közelebb ért régi élete színhelyéhez, úgy elevenedett fel a gyermekkora. Születése után nem maradhatott volna életben, mert a fáraó megtiltotta, hogy az egyiptomi nép közt élő hébereknak gyermeke szülessen. Ezért, amikor a héber származású Mózes megszületett, édesanyja elrejtette őt, hogy életben maradjon. Gyékényből kicsi kosarat font, és beletette a gyermeket. Majd a kosarat elrejtette a növények közé, a Nílus folyó partján. Ott nem más, mint a fáraó leánya találta meg, aki pont a saját édesanyja gondjaira bízta, hogy nevelje föl. Amikor Mózes felnőtt lett, az anyukája elvitte a fáraó leányához, aki fiává fogadta. Mózesnek nap, mint nap végig kellett néznie, a fáraó hogyan sanyargatja a népét, a hébereket. Egyre nehezebb munkát végeztetett velük. Már alig bírták elviselni. Mózes ettől olyan dühös lett, hogy egyszer véletlenül megütött egy egyiptomi férfit. Büntetés várt volna rá, ezért elmenekült Egyiptomból. Megismerkedett Jetróval, aki felfogadta őt a juhái őrzésére. Így lett a fáraó leányának fiából juhásztor.

Mózes a szívében őrizte népe sanyarú sorsát. Nem felejtette el, ami gyerekkorában-Egyiptomban történt vele. Ha iskolás leszel, vagy felnőtt, mindaz, ami óvodás korodban történt veled, emlékké válik. Mi marad meg a szívedben? A barátságok emléke? A sok játéké, vidámságé? A finom ebédeké, és az ünnepségeké? Ezeket is őrizd meg! De legjobban azt őrizd meg, amit Istenről tanultál! Emlékezz az éne-

Áhítatok óvodások számára

45

kekre, a bibliai történetekre, és igékre, amiket tanultál. Mert ez a legnagyobb kincs, amit kaphattál!

 Istenem, köszönöm neked az óvodámat! Köszönöm, hogy itt sokat hallhatok, tanulhatok rólad! Ámen

 Jertek énekeljünk – 197. Ó, Mily csodás

NOVEMBER 14.

MINDIG EMLÉKEZZ ISTEN SZAVÁRA!

 „Ekkor fogta Mózes a feleségét és fiait, számárra ültette őket, hogy visszatérjen Egyiptom földjére. Isten botját is kezébe vette Mózes.” (2Móz 4. 20.)

 Zsófi és az anyukája hazafelé sétált az óvodából.

- Anya! – szólt Zsófi – nemsokára itt a születnapom! Emlékszel még, hogy mit ígértél nekem ezzel kapcsolatban?
- Persze, hogy emlékszem Zsófikám! Arról beszélgettünk még a nyári szünetben, hogy szeretnél egy babaházat. És én akkor megígértem neked, hogy a születésnapodra megkapod!
- És? – kíváncsiskodott Zsófi – És...megkapom?
- Azt nem árulhatom el – mondja anya – legyen meglepetés! De azt tudod rólam, hogy én mindig betartom a szavam!

Te betartod a szavad? Mit jelent betartani, megtartani a szavunkat? Azt, hogy visszaemlékszel arra, amit mondtál, és megteszed, amit megígértél! Zsófi anyukája babaházat ígért Zsófinak a születésnapjára. Te mire emlékszel vissza abból amit mondtál? Például, hogy hozol másnapra a társadnak rágót. Hogy délután majd kölcsön adod neki a biciklidet a játszótéren. Hogy mindig a barátja maradsz. Be tudod tartani a szavad? Van, amikor igen! És sajnos, van, amikor nem! Mert elfelejtetd elhozni a rágót, vagy délután mégsem mész ki anyával a játszótérre.

A szavainkkal sok mindent kifejezhetünk. Nagyon meg kell gondolnunk, hogy mit mondunk ki! Ha rosszul használjuk őket, megbánthatunk vele másokat. Esetleg olyan dolgot ígérünk, amit nem tudunk betartani!

Tegnap beszélünk arról, hogy miközben Mózes ment vissza Egyiptomba, ahol gyerekkorát töltötte, útközben valószínűleg visszagondolt az ott töltött éveire. De más is járhatott a fejében! Az Istennel való találkozás a Hóreb hegyén! Isten szavai, ahogy megszólították őt, miközben a juhokat legeltette:

– „Mózes, Mózes – szólt hozzá Isten – ...*Most menj! Elküldelek a fáraóhoz, vezesd ki népemet, Izráel fiait Egyiptomból!*” Mózes visszaemlékezett arra, milyen különös módon, egy égő csipkebokorból szólította meg őt Isten. És visszaemlékezett arra is, hogy mit mondott neki. Ezeket a szavakat Mózes soha nem felejtette el. Ezek indították el őt Egyiptom felé! Indították el egy új életre, amiben már nem juhász volt, hanem az Isten népének pásztora. Kihozta őket Egyiptomból, és hosszú éveken át vezette őket Kánaán felé. Elég volt ahhoz egyetlen beszélgetés Istennel, hogy Mózes élete teljesen megváltozzon.

Isten mindenkire szól. Hozzád is. És azt szeretné, hogy sose felejtsd el, amit mond neked! Őrizd meg a szívedben, ahogyan Mózes is megőrizte az övében. Isten szavával a szívedben mindig jó úton fogsz járni, és helyes dolgokat fogsz cselekedni és mondani.

Vissza szoktál emlékezni saját szavaidra? És Istenére? Ő mit mondott már neked?

 Drága Istenem! Köszönöm, hogy figyelmeztetsz, hogy ügyeljek arra, amit mondom! Kérlek, te vezess engem mindig a jó úton! Ámen

 Jertek énekeljünk – 233. Két kicsi szem

NOVEMBER 15.

A KIS DOLGOK NAGYSÁGA

 „Áron kinyújtotta a kezét, és botjával ráütött a föld porára. Ekkor szúnyog lepett el embert és állatot. A föld minden pora szúnyoggá vált egész Egyiptomban.” (2Móz 8.13.)

 Milyen a világ, amit Isten teremtett? Tetszik neked? Mi tetszik benne? Vannak olyan állatok, amelyeket nem kedvelsz?

 Ismered a szúnyogot? Picike állat, szinte nem is látod. Ha csönd van, akkor inkább csak hallod, ahogy zúg: zzzzzzzz! Ha megcsíp, akkor egy pici piros pötty nő a bőrödre. Hiába kicsi a szúnyog, és a csípése, annál rosszabb az érzés, ami utána marad! Csíp, mar, viszket. Ha anya bekeni kenőccsel, akkor kicsit enyhül a rossz érzés.

Ez a pici szúnyog egyszer nagy feladatot kapott Istentől. A segítségével kellett ráijeszteni az egyiptomi fáraóra, hogy az engedje el a hébereket az országból. Persze, nem egy szúnyog kapta ezt a megtisztelő feladatot, hanem rengeteg. Áron, aki Mózes testvére volt, egy bottal ráütött a föld porára, és a sok por mind szúnyoggá vált.

Áhítatok óvodások számára

47

Szoktál a homokozóban homokot dobálni föl az ég felé? Nem szoktál, mert nem szabad! De azért, ha véletlenül egyszer mégis tettél ilyet, akkor tudod, milyen, ha repül a homok. Ilyesmi lehetett az is, amikor a föld pora egyszer csak fölemelkedett és szállni kezdett. Mert már nem por volt, hanem szúnyog. És csak szállt a sok por, és szállt a sok szúnyog. Belepett mindent, embert, állatot. Nem lehetett valami jó dolog akkor ott tartózkodni! . Az egyiptomiak valószínűleg ész nélkül rohanguáltak, és próbálták magukról lerázni a csipkedő szúnyogokat. Nagy kavarodás támadhattott. Isten vigyázott arra, hogy Izrael népét ne csípjék a szúnyogok. Ki lehet képes arra, hogy a föld porát szúnyoggá változtassa? Egyiptomban éltek mágusok, vagy más néven varázslók. Ők is megpróbálkoztak a dologgal, de nem sikerült nekik. Ki lehet hát képes erre? Csakis Isten. Ő teremtette az egész világot. A szúnyogot is. Nincs más Isten, aki ilyen csodákra lenne képes! Az fáraó keményszívű ember volt. Nem engedte el a hébereket, hiába támadtak rájuk a szúnyogok. Istennek több csodát kellett tennie, amíg végül Mózes vezetésével kivonulhatott a nép.

Milyen különös, hogy Isten a kicsi szúnyoggal is tudott nagy feladatot végrehajtani. Az Ő kezében egy kellemetlen, szúrós kis állat is nagy dolgokra lehet képes. Te is tudsz mondani kicsi dolgokat, amik mások segítségére lehetnek? Egy kedves mosoly korán reggel a szomszéd néninek. Egy képeslap, amit nagyinak a nyaralásból küldesz. Egy puszi és ölelés este, a fáradtan hazaérkező apunak...

Ugye, nem nagy dolgok ezek? Akkorák csupán, mint egy szúnyogcsípés. Persze ezek egyáltalán nem fájdalmasak, hanem jók és örömet okoznak!

 Drága Istenem! Köszönöm, hogy a szúnyogtól is lehet tanulni! Kérlek, hogy segíts abban, hogy ki tudjam mutatni a szeretetemet! Ámen.

 Jertek énekeljünk – 197. Ó, Mily csodás

NOVEMBER 18.

A JÓ KUTYUS

 „De Izráel fiaira a kutya sem ölti ki a nyelvét, sem emberre, sem állatra. Ebből tudjátok meg, hogy különbséget tesz az Úr Egyiptom és Izráel között.” (2Móz 11. 7.)

 Tudod mit jelent az, ha valaki „kiölti a nyelvét”? Azt jelenti, hogy kidugja a nyelvét. Ha a társadra öltöd ki a nyelvedet, általában rád szól anya, vagy az óvónéni, hogy ne csináld, mert illetlen dolog! A másokra nyelvet nyújtani azt jelenti, hogy nem tetszik a másik viselkedése. A kutyasoknak sem illik kiöltöni a nyelvüket? Ők nem

szoktak csúfolkodni, ha mégis a nyelvüket nyújtják, annak más az oka! Az, hogy nagyon melegük van. Ilyenkor a kutya liheg. Mit szoktak még csinálni a kutyák? Felugrának, szaladgálnak, játszanak, ugatnak. És a mérges kutya? Harap. Megharapja azt, akit az ellenségének gondol. A hűséges házőrző megvédi a házat, és a gazdáját a tolvajoktól. Ha kell, megharapja az idegent, aki közel merészkedik hozzá. Találkozottok már ilyenekkel? Hogyan tudja eldönteni a kutya, hogy kit kell megharapnia, és kit nem? A szaglása segítségével. Az orrával megérzi, ki a barát, és ki az ellenség. Nem véletlenül mondják, hogy a kutya okos, hűséges állat, az ember barátja. Okos, mert el tudja dönteni, ki az ellenség, és hűséges, mert megvédelmezi a gazdáját.

A Bibliában is szerepel egy ilyen kutya. Nem igazi, hanem egy képzeletbeli kutya. Aki megtámadja az ellenséget, vagyis a fáraó népét. Nem bántja viszont a hébereket. Azért, mert ők Isten népe. Különbséget tesz közöttük. Az egyiptomiakra támad, „de Izráel fiaira még a kutya sem ölti ki a nyelvét”! Vigyáz rájuk, ahogy Isten a népére. Így tudnak sértetlenül, vagyis sérülés nélkül kivonulni Egyiptomból.

A kutya különbséget tud tenni a gazdája és egy idegen között. Néha te is különbséget teszel jó és rossz között. Például megdicsérheted a barátodat, vagy kicsúfolhatod. Fölsegítheted őt a földről, de el is gáncsolhatod. Anyukádnak segíthetsz a terítésnél, de lustálkodhatsz is. Köszönhetsz a szomszéd bácsinak, de tehetsz úgy is, mintha észre sem vetted volna őt. Melyiket választod? Az egyik jó döntés, a másik rossz. Jézus azt szeretné, ha mindig a jót választanád.

☺ Beszélgetsetek még arról, mi jó döntés, és mi nem! Mit tehetsz jól evés, beszélgetés, játék közben?

🙏 Drága Istenem! Te tudod, hogy sokszor olyan nehéz jól viselkedni! A te szereteted segít nekem! Kérlek, maradj velem! Ámen.

🎵 Jertek énekeljünk – 228. Mondj nemet

NOVEMBER 19.

A HÁROM NAPIG TARTÓ SÖTÉTSÉG

📖 „Az Úr azonban odarendelt egy nagy halat, és az lenyelte Jónást. Három nap és három éjjel volt Jónás a hal gyomrában.” (Jónás 2. 1.)

☺ Van olyan, amikor nem akarsz szót fogadni? Hiába kér tőled valamit anya, vagy az óvónéni, egyszerűen azt érzed, hogy nem azt akarod csinálni, amit kér, hanem

Áhítatok óvodások számára

49

pont az ellenkezőjét. Mi történik veled ilyenkor? Miért van ez? Lehet ezen segíteni?

☰ Mit csinálsz, amikor sötét van? Például, amikor olyan játékot játszotok az oviban, hogy be kell kötni a szemed. Zavar, ha bekötik a szemed? Rossz érzés? Sötét van este, ha apa mindenhol lekapcsolja a lámpát. Meg szoktad őt kérni, hogy csak akkor kapcsolja le a te szobádban a kislámpát, ha már elaludtál? Télen nagyon keveset süt a nap. Reggel, amikor felkelsz, még sötét van, és délután, amikor hazajössz az oviból, már sötét van. Ilyenkor vágyakozva gondolunk a nyárra, amikor olyan sokáig ragyog a nap.

Élt egy bácsi Isten népében, aki egyszer három napig volt teljes sötétségben. Lenyelte őt egy cethal, és annak a gyomrában töltött három napot, és három éjjelt. Hosszú idő ez? Bizony hosszú! Ez alatt háromszor mész óvodába. Háromszor reggelizel. Háromszor ebédelsz, és háromszor vacsorázol és alszol. És még mennyit játszol, szaladgálsz, beszélgetsz! És a fejedben mennyi gondolat tud megfordulni ennyi idő alatt! Jónás is, mert így hívták a bácsit a hal gyomrában, mennyi mindenre gondolhatott ez alatt a hosszú, sötétségben eltöltött három nap alatt! Talán arra:

– Nem ülnék itt, ha nem kapott volna be a cethal! Nem kapott volna be, ha nem esek a tengerbe! Nem esek a tengerbe, ha nem szállok fel a hajóra! Nem szálltam volna föl a hajóra, ha nem akarok elmenekülni Isten parancsa elől! Ó, jaj! – tértek mindig ide vissza Jónás gondolatai. Ha szót fogadtam volna Istennek, most nem csücsülnék egy hal gyomrában!

Előfordult veled ilyen? Eszedbe jutott egy rosszság, például, hogy eltéped egy társad rajzát. Aztán már szaladtál is, és mire észbe kaptál, már el is tépted! Jött az óvónéni, és megbüntetett. A széken ülve, büntetésben csak nézted a többieket vágyakozva, hogy milyen jó nekik. Játshatnak, szaladgálhatnak. Te pedig csak ülsz itt, csak ülsz, ki tudja meddig. És rájöttél, hogy butaság volt eltépni azt a rajzot.

Isten nem akar téged büntetni! Ő szeret téged, és jót akar neked! Egyet kér csak, hogy szófogadó gyermeke legyél! Ugye, nem is olyan nehéz?! Imádságban mindig kérhetsz Tőle ehhez segítséget, így:

🙏 Drága Istenem, te látod, hogy sokszor teszek rosszat, pedig nem is akarok! Kérlek, segíts nekem ilyenkor, hogy szót fogadhassak! Vigyázz rám ilyenkor is! Ámen.

🎵 Jertek énekeljünk – 232. Jónás nem szeretnék lenni

NOVEMBER 20.

EMLÉKEZZ ARRA, AMIT TANULTÁL!

 „Az Úr pedig parancsot adott a halnak, és az kiköpte Jónást a szárazföldre.” (Jónás 2. 11.)

☺ Az óvónő tapsoljon egyre bonyolultabb ritmust, vagy énekeljen egyre hosszabb dallamsort! Mutogathat mozdulatsort is! Mennyit tudnak a gyerekek visszatapsolni, énekelni? Mi az, ami már nem sikerül?

 Elképzelted már, hogy milyen lenne, ha volna egy robotod? Egy szép fémes-fényes robotod.. Kocka alakú volna a feje és a teste. Bekapcsolt állapotában pirosan világítana a szeme, és egy kicsit zümmögne. Tudná mozgatni a kezeit, lábak helyett kerekeken gurulna ide-oda a lakásban. Mindent megcsinálna, amit mondasz neki. Ha kérnéd tőle: – „Vidd ki a poharat!” Kivinné a poharat. – Ágyazd be az ágyam! – Aztán beágyazná az ágyad. Este pedig egyszerűen csak megnyomná a hátán egy gombot, és kikapcsolódna. Nem zümmögne, nem világítana. Milyen jó volna, ha lenne egy ilyen robotod! Az életed sokkal egyszerűbb lenne vele. De mi történne, ha ez a robot elromlana? Hiába mondanád neki, hogy – „Menj a konyhába!” Nem menne. – „Hozzál inni!” – Nem hozna. Hát, ha még összekeverné az utasításokat! A – „Vidd ki a szemetet!” utasítást összekeverné a – „Hozd be a süteményt!” utasítással! Ebbe jobb nem is belegondolni! Micsoda zűrzavar támadna akkor?!

Jónás egy kicsit hasonlított erre az elromlott robotra. Az Isten Ninivébe küldte, de ő egy másik városba ment helyette. Az Isten az emberek közé küldte, de ő egy hajóra szállt. Mindezt azért csinálta, hogy minél messzebb legyen attól a helytől, ahová Isten küldte. Ő nem romlott el, mint a képzeletbeli robotunk, egyszerűen csak nem akarta azt tenni, amit Isten kért tőle. Nem engedelmeskedett neki. Aztán Jónás beleesett a tengerbe, és Isten küldött egy halat a megmentésére. Lehet, hogy Jónás nem érezte jól magát három napig a cethal gyomrában, de legalább megmenekült. A hal a harmadik nap végén kiköpte Jónást a szárazföldre, és így megmenekült a veszélyes helyzetből. Jónás tanult abból, ami vele történt. Úgy is mondhatjuk, megtanulta a leckét. Isten kérése elől nem lehet elbújni! Nem lehet az ellenkező irányba indulni! Történt veled olyan, hogy véletlenül megégetted magad? Mondjuk belenyúltál a gyertya lángjába? Vagy hozzáértél a forró vasalóhoz? Ezekre a fájdalmas dolgokra még lehet, hogy felnőtt korodban is emlékezni fogsz! Tudod már, hogy ne nyúlkálj a gyertya lángjához, és ne menj közel a forró vasalóhoz! Te is megtanultad a leckét.

Áhítatok óvodások számára

51

Jónás megtanulta, hogy Isten jót akar neki. És engedelmességet kér tőle. Te mit tanultál már meg Istenről? Azt tudod, hogy szeret téged? És azt, hogy gondoskodik rólad? Azt, hogy nincs más Isten rajta kívül? Azt is tanuld meg róla Jónással együtt, hogy Istent komolyan kell venni!

 Istenem! Én szeretnék engedelmesen követni! Szeretném azt tenni, amit kérsz tőlem! Taníts meg erre! Ámen

 Jertek énekeljünk – 233. Két kicsi szem

NOVEMBER 21.

A STRUCCOK FOLYÓJA

 „Még a mezzei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban...” (Ézs 43. 20)

 Mit szoktál megköszönni? Kinek köszönöd meg? Nem szoktál róla elfeledkezni?

 Zsófi és Tomi a Balaton vizében lubickolnak.

- Olyan jó hús a víz! – mondja nyakig belemerülve Tomi.
- Szerintem is klassz! – csapkodja élvezettel a vizet Zsófi – én annyira szeretem a vizet és a pancsolást! Legszívesebben ki sem mennék innen!
- Én sem! – erősíti meg Tomi – főleg nem a tegnapi kirándulás után!
- Ne is emlegesd! – legyint Zsófi – én úgy elfáradtam! Egész nap csak gyalogoltunk abban a nagy melegben! Itt a vízben sokkal jobban érzem magam!
- A gyaloglás alatt nem is tudtam másra gondolni – emlékszik vissza Tomi – csak arra, hogy milyen jó lesz majd itt a Balaton vizében úszkálni!

Láttál már struccot az állatkertben? Ő a legnagyobb testű madár. Lába hosszú és izmos, gyorsan tud futni. Madár rokonaitól eltérően nem repül, viszont szeret eszeveszetten össze-vissza szaladgálni. Tojásai óriásiak, akkorák, mint két labda egymás tetején. Azokat nem fészekbe, csak a földre rakja. Hiába nagy testű és erős állat, mégis félénk, ha megijeszti, rémületében megvadulhat. A sivatagos területen, ahol él, kevés a víz, ezért nagy szüksége van arra, hogy vizet, patakot, forrást találjon. A Biblia azt írja, hogy még a strucc is dicséri Istent, amikor vizet talál a sivatagban. Az oktondi, kiszámíthatatlan madár is felismeri Isten szeretetét abból, hogy a sivatagban folyót talál! A pusztaságban Isten nem egy pocsolyával, nem egy kis patakkal, egy egész folyóval gondoskodik arról, hogy a struccnak legyen mit

innia. Ez olyan különös, csodálatos dolog, ami megváltoztatja a struccot, és dicsérni kezdi Istent.

Nem csak a strucc ismeri fel Istent. Te is megismerheted az ő szeretetét, abból, ahogy, apa, anya, nagyi, az óvónéni szeretnek téged. Isten gondoskodását érezheted abból, hogy minden nap van mit enned, van otthonod, szép ruhád, cipőd, játékok. Az erdők, tavak, hegyek szépségében Isten nagyságát láthatod meg. Ahogy a bokorról leolvad a hóréteg, ha rásüt a tavaszi napsugár, úgy melegíti fel a te szíved is Isten szeretete és gondviselése, nagysága és szépsége. Köszönd ezt meg neki. Dicsérd őt! Ezt szóbeli imával, és énekkel is meg tudod tenni, így:

 Köszönöm Istenem, hogy megismerhetlek Téged! Dicsérlek azért, mert szeretsz engem! Köszönöm, hogy a te jószágod meg tud engem változtatni! Ámen

 Jertek énekeljünk – 71. Hallelu, Hallelu

NOVEMBER 22.

TE MIÉRT LEHETSZ HÁLÁS?

 „Még a mezsei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban...” (Ézs 43. 20)

- – Zsófi a földön ül, ajándékot bontogat. Körülötte mindenhol csomagolópapírok és kibontott ajándékok hevernek.
- Anya, olyan boldog vagyok! – mondja Zsófi – olyan jól sikerült a születésnapom bulim!
  - Tényleg jól sikerült! – bólogat anya – sok barátod eljött, és mindenki jól érezte magát!
  - Finom volt a tortám is, pont a marcipános a kedvencem!
  - Minek örültél a legjobban? – kérdezi anya.
  - Az ajándékoknak! – vágja rá Zsófi. Kaptam csecsemőbabát, hozzá ruhát, aztán csillogós filctollat... – próbálja sorolni Zsófi, de alig győzi.
  - Kinek kell ezt megköszönni? – kérdi anya kíváncsian.
  - Annak, akitől kaptam: a barátnőmnek, a nagyinak, nektek...Meg is köszöntem!
  - Másnak nem kell megköszönnöd? – néz vissza Zsófi anyára.
- Te kinek köszönöd meg az ajándékokat? Anyának? Apának? A nagyinak? Nekik is köszönd meg! De főként Istennek köszönd! Mindenünket, amink van,

Áhítatok óvodások számára

53

Istentől kapjuk! Zsófi is Tőle kapta a csecsemőbabát, a filctollat. De Istentől kapta a tortát, de a barátait, a szüleit is! Sőt a szobát, a lakást, az óvodát, mindent Isten gondoskodásának köszönhet!

De nehogy azt gondold ám, hogy csak a sok ajándék az elég! Csak annak lehet örülni! Egy kicsi doboz ajándék, egy kedves képeslap ugyanolyan örömet okozhat! És nem csak az ajándékot köszönhetjük meg Istennek! Nagyon sok dolog a tiéd, amit Istentől kaptál, és amiért hálát adhatsz Neki! Emlékeztek még a struccra, akiről tegnap olvastatok? Amikor felfedezi a sivatagban a folyót, amit Isten az állatoknak és neki fakasztott, akkor dicsőíteni kezdi érte Istent. Hálát ad Istennek. Te miért lehetsz hálás?

Talán még soha nem gondoltad végig! Kezdjed csak el sorolni az embereket, akik körül vesznek, és szeretnek téged!

Az édesanyád és édesapád, nagymamád, nagypapád, testvéred, vagy testvéreid, a barátaid, az óvónénijeid, a dadusnénik... És még talán folytathatod is a sort. Ugye, milyen jó, hogy ilyen sokan vannak? Köszönd meg őket Istennek! A dolgokat, tárgyakat, amik körül vesznek téged, szintén Istentől kaptad! Mik ezek? A ruháid, a játékaid, mesekönyveid. Az étel, amit megeszel, az otthon, ami körülvesz; benne az ágyad, szekrényed, kispárnád. Ha egy lapra elkezdenéd lerajzolni őket, el sem férnének. Adj hálát ezekért is Istennek!

De van valami, pontosabban valaki, akiért mindennél hálásabbak lehetünk Istennek. Jézus az, az Ő egyszülött Fia. Akit azért küldött a földre, közénk, mert nagyon szeret bennünket! És azt kéri tőlünk, hogy engedjük be Jézust a szívünkbe.

 Drága Istenem! Hálát adok neked, amiért olyan sok mindent adtál nekem! De legjobban azt köszönöm, hogy Jézust szerethetem! Ámen

 Jertek énekeljünk – 79. Jézusról szól

November 25.

ÉLIÁS, A SZAMARAS EMBER *(Készülődés a nagy útra 1.)*

 „Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják.” (Lukács 1,1;3)

 Jézus születése előtt édesanyja, Mária és Mária férje, József, nagy útra indult. A Biblia nem írja pontosan, hogyan készültek a nagy útra, de mi most együtt képzeljük el! Kísérjük el Józsefet, aki előkészítette a hosszú, betlehemi utat. Nézzük csak mi történt!

- Jó napot! Van itt valaki? – Kopogtat József a kapu falécein.
- Jövök már! – szól ki egy kedves hang. Egy pillanat múlva alacsony, ősz hajjú emberke érkezik, kulcsosomóval a kezében.
- József vagyok, az ács. Azért jöttem – lép be a nyitott kapun – mert azt hallottam, itt árulják a legjobb szamarakat az egész városban!
- Akkor bizony jó helyen jár! – nyújtja kezét a kis ember – Szamaras Éliás vagyok! Jöjjön velem hátra az istállókhoz! Ott legelésznek az én csacsikáim! Nézzen körül nálam! Az összeírás miatt kell magának is a szamár?
- Bizony azért! Tegnap kaptam a hírt, hogy a császár meg akarja számolni, hány ember él a földjén. Ezért el kell mennem oda, ahonnan származik a családom. De nicsak, valóban, milyen szép termetű szamarak ezek! – tekint körül József, ahogy az istállóhoz értek.
- Nézze csak azt a fiatal szamárcsikót, azt, amelyik most ment inni a vályúhoz – szól Szamaras Éliás – erős is, gyors is, az lesz a legalkalmasabb Önnek! Rövid útra pont megfelelő!
- Csakhogy én nem rövid útra megyek ám! Az én családom Betlehemből való, oda kell nekem is mennem! Már megtudakoltam tegnap, hogy az bizony sok hosszú napba telik, mire odaérek!
- Akkor idősebb szamarat keresek Önnek! – néz körül elgondolkodva Éliás – Legyen talán az a hmmm – gondolkodik – mondjuk az a sötét színű, amelyik ott heverészik az ól mellett!
- Az lusta lesz!
- Akkor az, amelyik ott szaladgál hátul?
- Az meg túl kerge! Megbízhatatlan lesz!
- Akkor talán az az idősebb, nyájasképű ott hátul?! – reménykedik Szamaras Éliás.
- Az meg vékony lábú! Nekem szorgalmas, hosszútűrűsű csacsi kell! Olyan, amelyik nyugodt, megfontolt, ugyanakkor bátor, nem riad meg, ha veszélyt érez! Nem csomagokat kell szállítania! Azokat elbírja az én ácsmunkában megedzett, széles vállam, erős karom. A menyasszonyomat, kedvesemet, Máriát kell vinnie. Ő gyermeket vár! Érti már, miért van egy különlegesszamára szükségem?! – néz József reménykedve a tulajdonosra.
- Kedves barátom! – komolyodik el Éliás hangja – most már tudom, melyik állatom kell Önnek! Azzal elindul az istálló felé – Van nekem egy kedves szamaram. Őt nem adnám senkinek se – mondja, s belép a félhomályos épületbe. Egész hátul egy csacsi rágcsálja a szénát. A derengő fény megcsillan ezüstös szőrén. Az érkezők hangjára hátrafordul. Meleg, barna szemével Józsefre néz, aki azonnal megérti, hogy ez a csacsi az, akit ő keres.
- Ezüstszőrű a neve – mondja Éliás, miközben eloldja a kantárt, és kivezeti a

csacsit az udvarra. A napfényben még feltűnőbb csillogó szőre, pompás termete, ringó járása.

- Ezüstszőrű – simítja végig becézgetve József – hát megtaláltalak! Te viszed el Máriát, és hasában a Gyermeket Betlehembe! – mondja örömmel József. Éliás, feladata végeztével szomorúan néz a távozni készülő Józsefre:
- Mindig éreztem, hogy Ezüstszőrű nagy dolgokra született! Vigyázzon rá a hosszú úton! – szól még József után.

De József már szinte meg sem hallja. Az jár a fejében, miketkell még elvégeznie, hogy két nap múlva elindulhasson.

☺ Ti is utaztatok már el messzire? Vártatok már, hogy elinduljatok? Nehéz volt összekoltni mindent? Izgultatok amiatt, hogy milyen lesz a hosszú úton? Milyen érzés volt a várakozás?

Most is várunk valamire? Mire? Sokat kell még várni az ünnepig?

🙏 Drága Istenem! Te tudod, hogy várni nehéz! Legyél velem akkor, amikor várom kell! Légy velem, most az adventi időben is! Már úgy várom a karácsonyt! Ámen!

🎵 Jertek énekeljünk – 237 Lépésről lépésre

November 26.

A NAGY CSOMAGOLÁS *(Készülődés a nagy útra 2.)*

📖 „Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják.” (Lukács 1,1;3)

📖 Tegnap arról hallottunk, hogyan készült József a nagy útra. Ma képzeljük el, hogyan készülődhetett Mária! Erről sem beszél a Biblia, ezért csak elképzelhetjük, hogy mi történt.

– Kedves szomszédasszony, jöjjön beljebb! – tessékeli be az érkező Máriát a szomszédasszony.

– Aranyom, de jó, hogy látom! Üljön le, pihenjen egy keveset, olyan sápadt!

– Sokat nem pihenhetek, nagy újság van! –ül le Mária a székre fáradtan.

– Mi történt? – kérdi a kedves szomszédasszony – ugye, nem akar megszületni máris az a kis csöppség a pocakjában? – néz aggódva Mária hasára.

Báránka-füzetek IV.

- Nem, nem indult el még a szülés – pirul el Mária – József tegnapelőtt azzal a hírrel állított haza, hogy el kell mennünk Betlehembe, a falujába, hogy összeírják.
  - Kedveském, hát ezért olyan zaklatott! Várjon, hozok magának egy pohár friss vizet, és aztán szépen sorjában mindent elmesél! – intézkedett a szomszédasszony.
  - Holnapután indulunk – kezd a beszédbe Mária – József tegnap elment, hogy szerezzen egy szamarat, ne kelljen annyit gyalogolnom – kortyol egy nagyot a vízből – ma pedig elrendezi az ácsműhelyt, hogy minden rendben legyen, mire visszajövünk. Én addig összekészíték minden holmit az útra.
  - Ezért olyan fáradt, mert sűrög-forog! Próbáljon egy kicsit pihenni, majd segíték én! – ajánlkozik kedvesen a szomszédasszony.
  - Kedves szomszédasszony! Nem tudok én pihenni! Olyan izgatott vagyok! Mit csomagoljak össze? Mire lesz szükségünk? Mennyi ennivalót vigyünk? – tárja szét a kezét Mária, aztán védekezően simít végig domborodó pocakján – És mi lesz, ha a baba útközben megszületik?
  - Nyugalom, kedvesem, csak szépen sorjában a kérdésekkel, meglátja, holnapig elrendeződik minden! Először is, van elég táskája, amibe be tud mindent csomagolni? – kérdezi a szomszéd.
  - Van mibe pakolnom, József már hozott egy nagy zsákot, amibe minden belefér – mosolyodik el Mária – de kérni szeretnék valamit. Nekem ez lesz az első gyermekem, és nem tudom pontosan, hogy mit csomagoljak neki az útra, ha megszületne.
  - Tiszta, puha vászonra van egy kisbabának szüksége, ami megvédi a hidegtől, és puhasággal veszi körül az érzékeny bőrét. Külön ennivalóra nem kell, mert a maga anyateje lesz számára a legjobb! Én csak tudom – néz szeretettel Máriára – három fiút neveltem föl, és nyolc unokám gondozásában segíték nap, mint nap – büszkélkedik a szomszédasszony.
  - Hát maguknak mit csomagolt? – kérdi.
  - Józsefnek tápláló eleséget – emlékszik vissza Mária – hogy bírja gyalog a hosszú utat. Nekem meg kevéske is elég, csak annyi, hogy a gyermekem szépen fejlődjön!
  - Indulok is már, – áll fel Mária – József nemsokára hazaér, kíváncsi vagyok, el tudott-e rendezni mindent!
  - Várjon, kedvesem, összekészítettem maguknak az útra egy kis csomagot! – szól és már nyújtja is Máriának. Fogadja el, jól fog jönni, a hosszú úton! – öleli meg Máriát. Isten áldja magukat!
- Mária óvatosan lépdel hazafelé, miközben a pocakjában mocorgó Gyermekekre gondol – Jézus – suttogja maga elé boldogan – Jézus, kisfiam!

☺ Tudod, hogy egy édesanyának hány hónapot kell várnia, mire megszületik a kisbabája? Mesélt arról anyukád, hogy ő hogyan várt téged? Mivel teltek a napjai? Kérdezd meg otthon őt erről!

🙏 Istenem! Köszönöm, hogy te akartad, hogy én megszülessek, te alkottál meg engem! Köszönöm, hogy anyukámnak volt türelme kivárni azt a hosszú időt, míg megszületek! Kérlek, vigyázz minden édesanyára, és kisbabájára! Ámen!

🎵 Jertek énekeljünk – 92 Ki teremtette

November 27.

AZ UTOLSÓ ESTE OTTHON *(Készülődés a nagy útra 3.)*

📖 „Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják.” (Lukács 1,1;3)

📖 Te szeretsz utazni? Mária és József készülődéséről már hallottatok az elmúlt napokon. De nemcsak ő, hanem valaki más is utazott velük. Tudjátok kicsoda? Igen, a csacsi is, aki vitte őket. De én nem rá gondolok most. Jézus, Mária méhében készülődött a nagy utazásra. A Biblia nem mesél az ő készülődéséről sem. Mi most képzeljük el együtt, hogy mit is mondhatott volna, ha valakinek a betlehemi út előtt beszél.

Gyerekek! Képzeljétek, nagy újság van! Utazunk! Én, a mamám, és a papám! Tudom, úgy illik mondani: A mamám, a papám, és én! De most olyan izgatott vagyok!

Nem tudjátok, hol vagyok, nem láttok sehol? Persze, mert bent lakom a mama hasában. A mamát Máriának hívják.

És azt sem tudjátok, ki vagyok? Ez már nehezebb kérdés! Én csak azt tudom, hogy amikor senki sem hallja, akkor a mama halkán azt suttogja nekem: – Jézus! Olyankor nagyon boldog a hangja! Nem gondoljátok, hogy nekem van a világon a legszebb nevem?

Egyébként elárulok nektek egy titkot, de pszt! Erről egy szót se senkinek! Ezt a mamán és a papán kívül nem tudja senki: Én egy különleges kisbaba vagyok! Én nem csak ember vagyok, hanem Isten is! A papám csak a nevelőapukám, és az igazi apukám a Mennyei Atya. Azt hiszem, ez olyan dolog, amit majd nagy koromban fogok megérteni.

Most, hogy ezeket a fontos dolgokat elárultam magamról, beszéljünk megint az utazásról! Papa tegnap elment venni egy szamarat, hogy majd mi a mamával azon utazhassunk. Nagyon szeretek számaron utazni! Már korábban is utaztunk rajta a mamival. Olyan lágyan ringatózott alattunk! Elhatároztam, hogy ha majd nagy leszek, egyedül is ki fogom próbálni! A baj csak az, hogy a finom ringatózásba belealudtam.

A mama is nagyon izgatott! Egész nap jön-megy a házban, csomagol, pakolászik! Mindent a lehető legtökéletesebben elő akar készíteni! Még a szomszéd nénihez is ellátogatott tegnap, hogy tanácsot kérjen tőle! Megpróbáltam mamának finoman jelezni a lábammal, hogy nyugodjon meg, mert minden rendben lesz! De ő szeretne még ma este összecsomagolni, hogy holnap korán reggel útnak indulhassunk.

Arról még nem is beszéltem nektek, hogy mi lesz az úticélunk. Tudjátok hová megyünk? Betlehembe! A papának ott élt régen a családja, ezért kell most odautaznunk! Elég messze van ez a Betlehem! És a neve is olyan ismerősen cseng, csak tudnám miért!

Mama azért is aggódik, hogy esetleg útközben nehogy megszülessek. Mert az nem lehet pontosan megjósolni, hogy egy gyermek mikor fog kibújni. Én úgy érzem, hogy az én születésem különleges lesz! De az is lehet, hogy minden kisbaba ezt gondolja!

Most már azt hiszem, lassan elalszom. Ki kell pihennem magam a hosszú út előtt! Esténként mama énekelni szokott nekem, de ma nem ér rá!

Jó volt veletek beszélgetni! Szerintem még később találkozunk! Sziasztok!

☺ Nátatok mikor szokott nagy készülődés lenni? Hogyan érzed magad ilyenkor? Emlékszel egy olyan ünnepségre, amit már nagyon vártál? Hogyan telt a hosszú várakozás?

🙏 Istenem! Köszönöm, hogy a készülődés, várakozás olyan izgalmas! Kérlek, hogy segíts nekem türelmesnek lenni! Maradj velem! Ámen!

🎵 Jézust áldja énekünk – 53 Adventi hírnök 1. vsz.

November 28.

A NAGY TERV *(Készülődés a nagy útra 4.)*

📖 „Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják.” (Lukács 1,1;3)

Áhítatok óvodások számára

59

☩ Nemcsak Jézus, Mária és József készülődött a nagy útra. Még a felhő, a város, a csacsi, de még a madárkák is tudták, hogy nagy dolog készülődik. Most fog megszületni a legnagyobb király, az emberek megváltója: Jézus Krisztus.

Bodroska, a felhő finoman lebegett Názáret felett. Názáret az a város, ahol József élt feleségével, Máriával. Glóri, az angyal, szokás szerint Bodroska hátán ücsörgött, és a várost kémlelte a magasból. – Nagy nap ez a mai! – sóhajtotta – Ma indul el Betlehembe József a családjával! És én látni akarom őket!

– Bodroska! – kiáltotta – Menj lejjebb még egy kicsit! Hogy jobban lássak! – tette hozzá – Nem szeretném elmulasztani az indulást csak azért, mert te túl magasan lebegsz!

– Ha ennél lejjebb ereszkednék – mondja Bodroska – akkor már nem is felhőbárány lennék, hanem igazi, réten legelésző! – felelt – De jó, egy picit, de tényleg csak egy icipicit lejjebb merészkedek, csakis azért, mert én is látni akarom ezt a szép családot! Egyébként pedig – szól figyelmeztető hangon a felhő – el ne felejtssd, hogy megígérted a Mennyei Atyának, szólsz neki, ha Mária és József útrakelnek. Még végig sem mondta a mondatot, amikor Glóri izgatottan fölkiáltott:

– Ott vannak! – Elindultak! – Most lépett ki József a kapun! Valamit fog a kezében! Igen, már látom is, Ezüstszőrű kantárja az! Rajta pedig Mária ül! Glóri fölpattan Bodroska hátáról – Máris futok, és szólok a Mennyei Atyánk! Biztosan nagyon boldog lesz!

– Uram, Mennyei Atyám! – kiabált és rohant egyszerre, hogy az örömhírt elvigye a Mennyei Atyának. Mindenki jól tudta, hogy ez a Nagy Terv első fontos állomása. Mert minden a Nagy Terv miatt történik, ezt Glóri is tudta. Csak azt nem értette pontosan, hogy mi is az. Isten elégedett mosollyal figyelte az ifjú párt. Jól tudta, hogy minden a tervek szerint halad. Jézusra gondolt.

– El kellett küldenem téged, le a földre! – gondolta magában – Sajnálom, nagyon sajnálom, mert szeretlek téged! De az embereket is nagyon szeretem, és nekik szükségük van Rád! De megígérem, hogy vigyázok Rád, amíg a földön élsz!

Eközben az angyal értesített minden felhő fölött lakó angyalt, hogy a Nagy Terv elkezdődött. Szemeivel óvón követte a fiatal párt, ahogy azok lassan haladtak az úton.

☺ Te ismered Istent? Mit tudsz róla? Tudsz mondani olyan tulajdonságot, ami rá illik? Mit gondolsz, Isten szeret téged? Miért szólíthatod Őt Atyácskának?

🙏 Drága Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy ha akarlak, szólíthatlak Atyácskának, mert annyira szeretsz engem! Köszönöm, hogy Jézust, a Te Fiadat elküldted hozzánk a földre! Ámen!

November 29.

EGY SZAMÁRRÓL HÍR ÉRKEZIK (Készülődés a nagy útra 5.)

📖 „Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják.” (Lukács 1,1;3)

📖 Emlékszel még? Arról beszéltünk az elmúlt napokon, hogy mindenki készült a nagy napra: Jézus Krisztus születésére. Még az állatok is. Egy betlehemi istállóban különösen nagy volt az izgalom. Vajon mi történhetett ott? Ha az állatok beszélni tudnának, akkor talán a következő beszélgetés hangozhatott volna el...

Egy betlehemi istállóban csendesen beszélgetnek az állatok.

– Olyan kár, hogy én nem cirkuszi lónak születtem – mondja Lólajos – itt olyan unalmas minden. Folyton csak rágom a zabot! Néha kivisz a gazdám a legelőre, de ott sem történik semmi. Álmos egy kis városka ez a Betlehem – elégedetlenkedik.

– Jaj, Lólajos, te mindig zsörtölödsz! – mondja neki – Kecskekornél. – Semmi sem elég jó neked! Mindig nagy dolgokra vágysz! Nézd, ez itt egy közönséges istálló! Milyen nagy dolog történhetne itt?

– Megmondjam, mi a te bajod, Lólajos? – csatlakozik be a beszélgetésbe Aranka, az Anyaboci. Az a te nagy bajod, hogy nem vagy kérődző állat, úgy mint én! Látod, én egész nap el tudok csámcsogni egy kis szénán is. Aztán, ha véletlenül lenyelem, akkor vissza tudom..

– Állj, ezt inkább ne mondd tovább! – kiáltja Ebelemér – tudod, hogy nekem kényes a gyomrom! – Különben én is egyetértek Lólajossal. Itt sosem történik semmi izgalmas. Pedig én úgy szeretnék egyszer itt egy nagy ünnepséget rendezni! Mondjuk, egy nagy születési bulit. De erre, azt hiszem sosem fog sor kerülni!

Ekkor megkopogtatja valaki az ablakot. Kopp-kopp. Galambgizi érkezik a postával.

– Képzeljétek, szenzációs híreket hoztam! Ide nézzetek! – ezzel kipottyant a csőréből egy ezüstös kis szőröcsomót.

– Mi van már megint Galambgizi! – méltatlankodik Ebelemér – A múltkor is olyan izgatott voltál, amikor találtál egy csillogó kődarabot, és a végén kiderült, hogy az a szomszéd kisfiú tejfoga!

- Ez most sokkal komolyabb! – sértődik meg Galambgizi – nézd meg a saját szemekkel, ha nem hiszed! És a csőrével Ebelemér felé gurítja a szőrösömöt. Az állatok mind körülállják, és csodálkozva nézegetik az ezüstösen csillogó micsodát.
  - Látjátok, mondom én, hogy fontos híreim vannak! Ez egy darabka kihullott szamárszőr.
  - Szamárszőr, Szamárszőr? Kérdezgetik csodálkozva az állatok. – Mi ebben a különleges?
  - Hát az, hogy ezüstszínű! – mondja okoskodva a galamb. Láttatok ti már ezüst szőrű szamarat?
- Ebben mindenki egyetért, hogy ez valóban különös.
- De ez azért még nem szenzáció, ugye? – kérdezi Kecsekornél.
  - Nem ez, hanem, hogy kié ez a szőr! Egy különleges szamáré! A nagynénemtől hallottam, aki a nagybácsikájától hallotta, aki pedig egy nagyon kedves barátjától tudja, hogy messze innen, a galila, galile, hű de nehéz kimondani, szóval a ga-li-le-a-i Názáretből elindult egy csacsi, egyenesen hozzátok! Na, ez a szenzációs hír! – néz körül büszkén Galambgizi.
  - Idejön, hozzánk? – csodálkozik Lólajos – minek?
  - Ezt még pontosan én sem tudom, de ígérem nektek, hogy kiderítem! – fontoskodik Gizi.

Az egész világon élnek rokonaim, ők majd segítenek kideríteni! – felelte, azzal huss, és már ki is röppent.

Egyszerre nagy hangzavar támadt! Mindenki azt találgatta, miért jön hozzájuk az a bizonyos és különleges ezüstszőrű szamár.

Azt mindannyian sejtették, hogy valami különleges dolog van készülőben. Talán arra is gondoltak, hogy ezzel olyan dolgok kezdődtek el, ami mindannyiuk életét megváltoztatja majd.

☺ Szereted az ismeretlen dolgokat? Például megkóstolsz-e olyan ételt, amit nem ismersz? Szeretsz-e elmenni olyan helyre, ahol még nem voltál? Szívesen beszélgetsz-e, játszol-e olyan gyerekekkel, akit nem ismersz?

🙏 Istenem! Köszönöm, hogy sokan ismernek és szeretnek engem: a szüleim, az óvónénik, a barátaim. Kérlek, segíts abban, hogy szeretettel fogadjak olyan kisgyermeket is, akit még nem ismerek! Ámen!

🎵 Jézust áldja énekem 53 Adventi hírnök

December 2.

AZ A CSILLAGOS ÉJSZAKA *(Útközben 1.)*

 „Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek,” (Lukács 2,3)

 József és Mária már három napja úton volt. Beesteledett. Kísérjük őket el a hosszú útukon! A Biblia csak ezt a rövid mondatot mondja el, de ennél több minden is történhetett az úton. Néhány napig most képzeletben követjük őket! Gyere és képzeljük el, hogy mi történhetett velük!

Mária békésen alszik már falevelekből, szalmából készített puha fekhelyén. Arca mosolygós. – Valami szépet álmodik! – gondolja József – miközben betakargatja. Ezüstszőrű a nap megpróbáltatásaitól fáradtan legelészik.

– Jó csacsi vagy! – dicséri meg őt gazdája. Megsimogatja, és vizet önt egy edénykébe, hogy igyon.

Aztán ő maga is leheveredik a fűbe, és felnéz a csillagos égre.

– Vajon Názáret felett is így ragyogtok? – kérdezi tőlük gondolatban. Visszaemlékszik az otthonukra, amit üresen hagytak. Csendes a szobánk, rend van.

Mária mindent szép rendben hagyott.

– Mit csinálhat most Szamaras Éliás? Mit csinálhat a szomszédasszony? Biztosan ők is lefeküdtek már.

– Milyen jól sikerült az elindulás! – néz a csillagokra büszkén – Jól bevált a kis csacsi is! Mária kényelmesen utazik rajta. Nem panaszkodik.

– És az a különös álmom! – emlékszik vissza József – amit pár hete álmodtam!

– Csillagok, honnan érkezett hozzám az az angyal? Furcsa üzenetet hozott. Azt kérte, hogy vigyázzak Máriára, és a kisbabájára, ami benne növekszik! Kisfiú lesz a gyermek, és a Szentlélektől való. Nevezzem Jézusnak! – kérte az angyal.

– Jézus, Jézus – mondogatta a nevet József. Gyönyörű név!

– Istenem! Ábrahám is így nézhetett fel a csillagokra sok-sok évvel ezelőtt, amikor gyermeket ígértél neki. És most nekem is adsz gyermeket!

– Ígérem, jó apja leszek! – kiáltotta a csillagok felé. Ezekről a gondolatoktól egészen fölébredt.

– Istenem, nem fogsz csalódnai bennem! Nekem adtad ezt a gyermeket! És én gondját viselem majd! Kitanítom az ácsmesterségre, hogy tisztességes ember váljék belőle. És megtanítom neki az írásokból is, amit én tudok! Nyolc naposan bemutatom majd neked a templomban. Felviszem Jeruzsálembe is, hogy ott dicsérhessen téged. Elmondom neki azokat a csodákat és jeleket, amiket az ősatyákkal tettél! – A csillagok helyeslően bólogattak József felé. Boldog elégedettség öntötte el a szívét.

Áhítatok óvodások számára

63

- Holnap elmondom Máriának is, milyen terveim vannak a gyermekkel. Bizonyára örülni fog neki.
- Most már tényleg aludnom kell! – gondolta. Holnap is nehéz nap vár ránk. És én szeretnék mindent helyesen cselekedni, hogy a fiam büszke lehessen rám!

☺ József mit tervezett el? Van-e olyan dolog az életedben, amiről már most tudod, hogy felnőtt korodban meg akarod tenni? Lehet-e olyan hosszú ideig kitar-tani az elhatározásod mellett?

🙏 Drága Istenem! Köszönöm neked, hogy Te mindenhol ott vagy! Mindenhol velem vagy! Segíts nekem abban, hogy meg tudjam tenni azt, amit komolyan gondolok! Ámen!

🎵 Jézust áldja énekünk – 53 Adventi hírnök 1. vsz.

December 3.

MEGŐRZÖTT LÉPÉSEK *(Útközben 2.)*

📖 „Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betle-hemnek neveznek,” (Lukács 2,3)

📖 Ma is Mária és József útját követjük Betlehembe. Jó hosszú út volt. Abban az időben, több napig is eltarthatott! Hogy is neveztük a szamarukat? A Biblia nem ismeri a nevét, de mi már elneveztük: Ezüstszőrűnek. A hosszú úton vitte a hátán Máriát és vele együtt a kicsi Jézust.

Mária Ezüstszőrűn, a szamáron ült már órák óta. Fáradt volt, és elzsibbadt a lába, de nem panaszkodott. Tudta, igyekezniük kell, hogy mielőbb Betlehembe érjenek.

- De ügyes csacsi vagy te! – dicsérte meg Ezüstszőrűt – örülök, hogy József téged választott! Még sosem volt ilyen kényelmes csacsim, akinek ilyen széles és puha háta lett volna. Amelyik ilyen lágyan ringatózik! Igaz, mindig is szerettem szamáron ülni – gondolta Mária – Régebben sokat jártam rajta a piacra. De most már nagy pocakkal nem esik olyan jól az utazgatás – nyújtó-zott Mária, amennyire az csak egy szamárháton lehetséges.
- Mindjárt megállunk pihenni! – értette meg József a nyújtózkodás okát. – Nem messze innen van egy forrás. Ott felfrissülhetünk! Eszünk-iszunk egy keve-set! – Tette hozzá bátorítón.
- Az jól esne! – mosolyodott el Mária, ahogy József ránézett.

– Milyen kedves ember! – gondolta Mária – Jó, hogy Isten ilyen férfit választott nekem férjül! Olyan figyelmes, olyan segítőkész! Ő cipel mindent, hogy én a babával kényelmesen utazhassak! És a kis Jézus is milyen jól tűri az utat! Remélem, nem árt meg neki ez a folyamatos rázkódás, amit a szamar okoz – aggodalmaskodott Mária – Inkább úgy érzem, szereti. Olyan békésen alszik ilyenkor. Nem mocorog, nem rugdos! Bezzeg, amikor pár nappal ezelőtt készítettem össze a holminkat! Nem volt elég az a sok tennivaló, még Ő is egyfolytában mocorgott! Biztosan izgatott volt az utazás miatt! Azt mondják, a babák megérik az ilyesmit!

A kanyaron túl előtűnt a tisztás. József lesegítette Máriát a csacsiról, aki boldogan mozgatta meg elgémberedett tagjait.

– Olyan szép gondolataim támadtak tegnap este! – meséli József – a csillagos égboltot néztem éppen, amikor megértettem, hogy milyen fontosak vagytok nekem mind a ketten! – nézett gyengéden Máriára.

– Szeretném Jézust jó apaként felnevelni! Neked pedig hűséges társad lenni! Szeretnék téged épségben elvinni Betlehembe, és remélem Jézus is baj nélkül megszületik majd! – Mária szívét fáradsága ellenére is nagy öröm járta át.

– Nem tudom mi vár még ránk a hosszú úton! – nézett József – csak azt tudom, hogy gondviselő Istenünk vigyázza minden lépésünket!

Azzal odasétált a forráshoz, és jóízűen ivott friss vizéből. Aztán ettek egy kis sajtot, és fűgét.

Amikor véget ért a pihenő, óvatosan elhelyezkedett Ezüstszőrű hátán.

– Most már készen állok az indulásra! – fordult oda bátran Józsefhez.

☺ Nehéz lehetett Máriának az utazás? Miért? Van olyan, amikor olyasmit kell csinálnod, amit nem szeretnél? Megteszed így is? Milyen érzés? Előfordult már, hogy a végén jó dolog lett belőle? Másért megtennél ilyet?

🙏 Édes Istenem! Köszönöm neked, hogy nem csak Józseffel és Máriával voltál ott az úton! Köszönöm, hogy te velem is mindenhol ott vagy! Ámen!

🎵 Jertek énekeljünk – 141. Akik Istent szeretik 1. vsz.

December 4.

VÉGTELEN UTAKON ÁT *(Útközben 3.)*

📖 „Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek,” (Lukács 2,3)

Áhítatok óvodások számára

☰ Nézzük tovább a nagy utat! Vajon mit érezhetett Jézus? Képzeljük el vele együtt az utat!

Szervusztok, gyerekek! De jó, hogy újra találkozunk! Amióta nem beszélgetünk, nagy dolog történt! Elindultunk! Most is utazunk. A mamám ül a csacsin, én pedig ülök a mamám pocakjában. Egyébként másik újság is van! Sokat nőttem! A múltkor még kényelmesen tudtam fészkelődni, most pedig már beverem a fejem, ha nyújtózkodom! Azt hiszem, hamarosan ki fogom nőni a mama pocakját, és új otthon után kell nézmem!

Az utazás egyébként nem túl érdekes. Egyenesen előre, aztán dombra fel, dombra le. És megint előre, dombra fel, dombról le! És ez napok óta így megy. Nem is értem, hogy a papa és a mama hogy bírják! Nekem már kezd elfogyni a türelmem. Ezt a kifejezést: kezd elfogyni a türelmem, a mamától hallottam. Gyerekek, nektek szokott elfogyni a türelmetek? Én már nagyon várom, hogy Betlehembe érjünk! Érzem, hogy ott izgalmas dolgok várnak rám!

Egyébként ebben az utazásban egy jó dolog is van. Az, hogy végre annyit ülhetek szamarháton, amennyit csak akarok. Szerintetek mondhatom úgy, hogy szamaragolok? Ha van olyan szó, hogy lovagol, tevegél, akkor olyan is van, hogy szamaragol! Tehát én már napok óta csak szamaragolok, és ezt nagyon élvezem! Azt hiszem, ezt a mamától örökölhettem, mert ő is nagyon szeret szamarháton ülni!

Erről jut eszembe egy szomorú történet. Néhány napja szamáron mentünk a mamával a piacra vásárolni. Út közben szegény emberekkel találkoztunk. Tudjátok mit jelent az, ha valaki szegény? Azt, hogy nincs pénze ennivalóra, ruhára, orvosságra. Lehet, hogy még lakása sincs. Szóval, egyre több szegény embert láttunk, köztük betegek is voltak. Mama nagyon megsajnálta őket, és szétosztotta közöttük azt a kis pénzét, amije volt. És akkor én is nagy szomorúságot éreztem a szívemben. Szerettem volna segíteni rajtuk, mert nagyon megszántam őket! De nem tudtam. Elhatároztam, hogyha nagy leszek, akkor majd segítek ezeken az embereken! Meggyógyítom őket, és enni adok nekik.

Hallottam, hogy egyik este Papa a csillagokkal beszélgetett. Azt hitte, hogy alszom. Mama aludt is, de én, ahogy már mondtam, kezdem kinőni a kuckómat, és ezért már nem alszom olyan jól, mint régebben. Szóval hallottam, mit beszélgetett papa a csillagokkal. Úgy szeretném én is látni őket! Papa Istennel is beszélt. Úgy hallottam, elég komoly dolgokat mondott neki. Amikor Istenre gondolok, a szívem elkezd gyorsabban dobogni, és érzem, hogy nagyon szeretem Őt.

Most elköszönök tőletek, mert elfáradtam ebben a sok beszédben. Ha történik velem valami érdekes, akkor újra megkereslek benneteket! Kívánjatok nekem jó utazást!

☺ Szoktatok türelmetlenek lenni? Mit jelent ez a szó? Lehet 'abbahagyni' a türelmetlenkedést? Mi kell ahhoz?

 Istenem! Köszönöm neked, hogy várhatjuk a kis Jézus megszületését! Kérlek, segíts, hogy mindenben tanuljak türelmet! Ámen!

 Jézust áldja énelem – 53 Adventi hírnök 1-2. vsz.

December 5.

BETLEHEM FELÉ (Útközben 4.)

 „Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek,” (Lukács 2,3)

 Mi lehet az a fontos feladat, amit a Mennyei Atya rám akar bízni? – morfondírozott hangosan Glóri.

- Szokás szerint Bodroskán ücsörgött. A lábát belelógatta az égkékjébe. Kalimpált is velük egy kicsit.
- Mit motyogsz itt, valami feladatról? – kérdezte Bodroska – hát nem az a dolgod, hogy Józsefre, Máriára, és a babára vigyázz?
- De, rájuk kell vigyáznom! Isten viszont azt mondta a múltkor, hogy valami mást is rám akar bízni! Mi lehet az? Kapcsolódik-e vajon a titokzatos Nagy Tervhez?
- Ugyan – felelte a felhő – túl kicsi vagy te még ahhoz, hogy a Nagy Terven dolgozz! – Az angyal nem is figyelt arra, hogy mit mond neki a felhő. Sokkal fontosabb dologra figyelt. Mária és József közeledtek Betlehemhez.
- Még két domb, három kanyar, és ott vannak! – kiáltotta.
- Lám, lám, valóban, nemsokára megérkeznek! – ért oda hozzájuk a Mennyei Atya.
- Glóri, itt az idő, hogy beszéljek neked a megbízatásodról!
- Miben lehetek a segítségedre?
- Látod azt a legelésző nyáját ott lent?
- Látom hát! – Biztos a Nagy Tervről lesz szó – ujjongott magában Glóri – Mennyei Atya akkor szokott ilyen komoly lenni!
- Pár nap múlva le kell menned azokhoz a pásztorokhoz, akik azt a nyáját őrzik ott lent!
- Hozzájuk? – csodálkozott Glóri – és láthatatlanul? – kérdezte.
- Hozzájuk! – bólintott Atyácska – de úgy, hogy lássanak!
- Hogy lássanak! – lepődött meg – de angyal csak nagyon ritkán megy emberek közelébe úgy, hogy lássák őt!

Áhítatok óvodások számára

- Más feladatod is lesz! – folytatta Atyácska – el kell mondanod nekik, hogy megszületett az Úr Krisztus. Egy kisgyermeket találnak, aki bepólyálva fekszik a jászolban. Ő lesz a világ Üdvözítője!

Glóriával nagyot fordult az égbolt. Most értette csak meg végre a Nagy Tervet. Megértette végre, ki lakik a pocakban.

☺ Kicsoda Jézus? Miért született meg? Jézus most is kisbaba?

🙏 Drága Jézusom! Köszönöm, hogy Te úgy szerettél engem, hogy értem kisbaba lettél! Köszönöm, hogy megszületted erre a földre! Ámen!

🎵 Jézust áldja énekem – 63 Égi Pásztor született

December 6.

ÚJ HÍR ÉRKEZIK *(Útközben 5.)*

📖 „Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek,” (Lukács 2,3)

📖 Jó hosszú volt az út Betlehemig. Egy betlehemi istálló pedig várta már az érkezőket. Még a gazda sem tudott róla, pedig Isten tervében már minden el volt rendezve.

A betlehemi istállóban mindenki izgatott volt attól, hogy végre történik valami. Legtöbbet a számról beszélgettek.

Ó, ha nekem is ilyen szép ezüstszínű lenne a szőröm! – vágyakozik Anyaboci.

Ugyan már – feleli rá a gyakorlatias Ebelemér – hogy nézne ki egy ezüstszürke tehén!

– Jó, jó! Lehet, hogy furcsán festenek! De abban biztos ti is egyetértetek velem, hogy már nagyon várom a találkozást ezzel a csacsival! – mondja sértődötten Anyaboci.

– Jó lenne, ha Galambgizi ideérne végre, és hozná a megígért híreket! nyihogja neheztelően Lólajos. Kíváncsi vagyok, hogy egyedül érkezik-e, vagy hoz a hátán valakit?

– Én azt szeretném róla tudni – mondja izgatottan Kecsekornél, – hogy miért épen hozzánk érkezik?

– Micsoda kérdés ez – méltatlankodik Kecsekornél – hát ki máshoz jöhetne, mint hozzánk?

– Persze, ki máshoz? – csodálkozik Anyaboci is – Talán hallott szépségemről, és most azért látogat el hozzánk!

- Dehogy! – csattan fel Lólajos – szerintem miattam érkezik ide, hogy engem egy kicsit felvidítsen!
- Nem gondoljátok, hogy inkább velem akar találkozni? – kérdezi ábrándosan Kecsekornél – biztosan hallotta, hogy milyen gyönyörűen tudok mekegni...
- Ugyan, hogy jön a te mekegésed, az én szépségemhez! – háborodik fel Anyaboci.
- Kizárt dolog, hogy miattatok jönne... – kezd a mondókájába Lólajos. De mielőtt még a beszélgetés komoly veszekedésbe torkolna, Galambgizi suhant be az ablakon.
- Gizike, de jó, hogy megérkezett végre – nyájaskodik Ebelemér – már kifúrja az oldalunkat a kíváncsiság!
- Nagyszerű híreim vannak! A nagynéném hallotta a nagybácsikámtól, aki hallotta a ...
- Kérem, ha lehetne a lényegre térni! – szólt rá Ebelemér – már alig bírunk magunkkal!
- Szóval – kezd bele a galamb fontossága teljes tudatában – a csacsi neve, akit vártok, Ezüstszőrű!
- Ezüstszőrű! – ámuldoztak az állatok.
- Azért ez a neve – kezd bele a fejtegetésbe Kecsekornél...
- Persze, hogy azért – torkollja le őt Lólajos – mindenki tudja, hogy miért! Inkább maradj csöndben, és figyeld, milyen híreket hozott még Gizi!
- Ami még ennél is jobb hír – néz körül Gizi – hogy egy fiatal pár is érkezik vele! A férfit úgy hívják, hogy... várjatok csak, mindjárt eszembe jut! Na, itt van már a nyelvem hegyén... igen! Úgy hívják, hogy József! A menyasszonyát pedig, hogy Mária.
- ÓÓ! Ámuldoztak az állatok!
- Ez még semmi! – büszkélkedett a madár – az igazi szenzáció még hátra van! Az istállóban mindenki kíváncsian hegyezni kezdte a fülét.
- Mária pocakjában egy kisbaba lakik, aki nemsokára megszületik majd! A hírt hangos ujjongással fogadták.
- Egy kisbaba! – álmodozott Anyaboci – ez aztán a csodálatos hír!
- Igyekeztek, tegyétek rendbe az istállót, mert hamarosan megérkeznek! – szólt Galambgizi, majd sebesen távozott az ablakon át.
- Állatok! – adta ki a parancsot Ebelemér – munkára fel! Mindennek ragyognia kell, mire a vendégek megérkeznek!

☺ Mit találtak ki az állatok, hogyan készülnek a vendégek érkezésére? Ti hogyan készültök a karácsonyra? Mit csináltok az óvodában? Mit készítenek? Neked melyik elfoglaltság a kedvenced?

🙏 Drága Istenem! Olyan jó, hogy te elküldted hozzánk a te Fiadat, Jézust! Köszönöm, hogy várhatjuk az Ő születését! Kérlek, segíts, hogy jó dolgokkal töltsük el addig az időt! Ámen!

🎵 Jézust áldja énekem – 9 Szentelj meg Úr Isten

December 9.

SIKERTELEN SZÁLLÁSKERESÉS (Keresés 1.)

📖 „...mivel a szálláson nem volt számukra hely.” (Lukács 2,7b)

- 📖 Józsefnek repesett a szíve az örömtől. Végre Betlehembe érkeztek!
- Most már csak szállást kell találnom, és minden rendben lesz! – gondolta. Máriára pillantott, aki elcsigázottan ült Ezüstszőrű hátán.
  - Kedvesem, nemsokára pihenhetsz! – mondta neki.
  - Sorba feltűntek mellettük Betlehem házai. József bekopogtatott az elsőn.
  - Jó napot! – köszöntötte illendően a férfit, aki ajtót nyitott.
  - Szállást szeretnénk éjszakára! – A messzi Názáretből érkeztünk, és már nagyon fáradtak vagyunk!
  - Az ember végignézett rajtuk, szeme megakadt a pocakos Márián.
  - Nálunk nincs hely! – felelte keményen – sokan jöttek most ide az összeírás miatt! Azzal már be is csukta az ajtót maga mögött.
  - Semmi gond! – nézett József bátorítóan Máriára – majd a következőnél sikerül! Ballagtak tovább.
  - Jó napot! – kopogtatott a következő háznál is József. Egy asszony dugta ki a fejét az ablakon:
  - Mit akarnak? – kérdezte csöppet sem kedvesen.
  - Szállást éjszakára, ahol megpihenhetnénk! – mondta József.
  - Nálunk nincs hely – nézett rájuk az asszony – tele vagyunk!
  - Legalább a jegyesemet szánja meg! – mutatott Máriára – gyermeket vár, szüksége van egy puha ágyra, ahol fáradt tagjait megpihentetné!
  - Sajnálom, megmondtam, hogy nincs helyünk! – azzal becsapta az ablakot. József és Mária aggódva néztek egymásra.
  - Ne félj Kedvesem, megígérem neked, hogy addig megyek, amíg nem találok számodra megfelelő helyet! – mondta elszántan József. Mária most már nagyon gyenge volt. Keskeny arca sápadtan fénylett, szeme alatt a fáradtság sötét karikái húzódtak.

József Istenre gondolt, és magában így imádkozott:

- Uram, te olyan jól elrendeztél eddig mindent! Megőriztél bennünket ezen a fáradtságos úton! Kérlek, segíts nekem, hogy találhassak egy helyet, ahol biztonságban lehet a családom! Újult erővel folytatta a keresést. Ezüstszőrűvel házról házra járt.
  - Nincs hely! – csapták rá az ajtót.
  - Tele vagyunk!
  - Egy csepp szabad helyünk sincs! – szóltak mogorván.
- József fáradtan simogatta Ezüstszőrű füle tövét.
- Induljunk tovább! – szólt József – meg sem állunk addig, amíg valami kényelmes szállást nem találunk! Mert Isten gondoskodik rólunk, abban biztos vagyok!

☺ Mit csinált József, amikor nem talált üres szállást? Volt olyan veled, hogy valami nem sikerült? Milyen érzés volt? Utána mit tettél?

🙏 Drága Istenem! Úgy sajnálom, hogy a kis Jézusnak nem jutott szállás! Kérlek, segíts nekem, ha valami nem sikerül! Ámen!

🎵 Jézust áldja énelem – 53 Adventi hírnök 1–3. vsz.

December 10.

KIHEZ MEHETNÉNK? *(Keresés 2.)*

📖 „...mivel a szálláson nem volt számukra hely.” *(Lukács 2,7b)*

📖 Bárcsak ne volnék ennyire fáradt! – gondolta Mária Ezüstszőrűn ülve. Már több helyről is elküldték őket azzal, hogy nincsen számukra hely.

- Talán a következő szálláson nagyobb szerencsével járunk! – reménykedett Mária. A kisbaba mocorgott a pocakjában.
- Miért nem engednek be bennünket? – töprengett – még az sem lágyítja meg a szívüket, hogy gyermeket várok! Szomorúan ült a csacsi hátán. Gondolataiból József zökkentette ki.
- Sokáig már nem kell mennünk! – mondja – hamarosan találok magunknak helyet! Az Isten megsegít bennünket!
- Mária nem is magára, a kis Jézusra gondolt. Őt féltette. – Csak vele ne történjen semmi baj! – aggódott.

Áhítatok óvodások számára

Aztán eszébe jutott az a nap, amikor az angyal megjelent neki. Az angyal Jézus születését ígérte, és ezt mondta:

– *”Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél!”* Ez bátorsággal töltötte el a szívét. Megértette, hogy minden rendben lesz. Isten gondoskodik azokról, akik szeretik Őt.

Kinyújtóztatta fáradt tagjait a számaron, és emelt fővel indult tovább.

☺ Mit tudott tenni Mária, amikor nem találtak helyet? Van olyan, amikor nem engednek be a társaid maguk közé? Például a tornasorba? Vagy nem vesznek be a játékba? Milyen érzés? Mit csinálsz olyankor? Előfordul, hogy te nem engedsz be másokat?

🙏 Istenem! Olyan rossz lehetett Máriának, amikor nem fogadták be őket! Kérlek, add, hogy én szeressem a társaimat, és észrevegyem, ha valaki kimarad közülünk! Ámen!

🎵 Jertek énekeljünk – 169 Ha te Jézust követed

December 11.

SZÜLŐI SZERETET *(Keresés 3.)*

📖 „...mivel a szálláson nem volt számukra hely.” *(Lukács 2,7b)*

📖 Nehéz volt az útkeresés. Biztosan az volt Mária pocakjában Jézusnak is.

Sziasztok, Gyerekek! Rég nem találkoztunk! Azóta megint nőttem! Most már tényleg alig férek el! És ebben az a legrosszabb, hogy nincs helyem ficákolni!

Igaz, most nincs is kedvem hozzá! Rosszkedvű vagyok! Megérkeztünk végre a várva-várt Betlehembe, de sehol sem adnak a szüleimnek szállást! Ti ezt értitek? Örülnünk kellene, mert sikeresen megtettük ezt a hosszú utat! Erre tessék, senki sem várt itt bennünket! Senki sem örül nekünk! Pedig legalább miattam megtehetnék! Eddig azt szoktam meg, hogy akárhová megyünk a mamival, mindig örülnek nekem! A szüleim pedig különösen is szeretnek engem, és vigyáznak rám!

Gyerekek! Olyan kíváncsi vagyok! Benneteket is szeretnek a szüleitek? Megszoktak titeket dicsérni? Engem igen! Ezért is csodálkozom, hogy most meg mindenhol csak ezt hallom:

– Nincs hely! Nincs szállás! Minden hely betelt!

De én elhatároztam, hogy nem adom fel! Ez a legkevesebb, amit megtehetek a szüleimért!

Egyébként Mami az előbb beszélgetett egy nénivel, aki furcsa dolgot mondott neki! El sem fogjátok hinni, hogy mit! Azt mondta, hogy szerinte én nemsokára meg fogok születni! A születés azt hiszem, azt jelenti, hogy végre kibújok erről a szűk helyről. Akkor majd meglátom azt a kinti világot, amiről eddig csak hallottam. Meglátom a mamát, a papát, Ezüstszőrűt. Azt nem tudom, hogy valaha is meg fogom-e szokni azt a kinti világot! Most olyan idegennek tűnik nekem. Mint-ha nem lennék abból a világból való! De lehet, hogy majd idővel megszeretem!

Szóval, még az is lehet, hogy itt Betlehemben fogok megszületni! Akkor ez a város lesz a szülővárosom! És majd ha felnőtt koromban híres leszek, és könyveket írnak rólam, abban az fog szerepelni, hogy született Betlehemben! Nem is hangzik rosszul, ugye?!

Várjatok csak! Mintha a papa hangját hallanám! Nem is mondtam még: papa elment szállást keresni, bennünket meg a mamival itt hagyott egy néninél, hogy addig is pihenhessünk! De most már lehet, hogy visszatért! Igen ő az! Nem hallom tisztán, amit mond! Maradjatok egy kicsit csendben! Köszönöm! Azt mondja a papám, hogy sehol sem talált szállást! Szomorú vagyok, nagyon szomorú! De várjatok csak! Még mond valamit! Hogy támadt egy ötlete! Nem messze innen van egy istálló, ott talán ma éjszaka elalhatnánk!

Istálló? Gyerekek, mi az az istálló?

☺ Miért jó az, ha szeretnek bennünket? Te honnan tudod, hogy szeretnek téged?

🙏 Drága Istenem! Köszönöm, hogy adtál szülőket nekem, akik szeretnek és gondoskodnak rólam! Kérlek őrizd meg őket! Ámen!

🎵 Jertek énekeljünk – 197 Ó, mily csodás

December 12.

CSUKOTT AJTÓK *(Keresés 4.)*

📖 „...mivel a szálláson nem volt számukra hely.” *(Lukács 2,7b)*

📖 A Mennyben minden csendes volt.

Glóri a beszédén dolgozott, amit a pásztoroknak írt. Bodroska félig csukott szemmel aludt. Azért csak félig, mert még álmában is az utat kémlelte. Mennyei

Atya a Belső Szobájában ült, és elgondolkodva nézett ki az ablakon. Szomorú volt, nagyon szomorú.

- Nemsokára elérkezünk a Nagy Terv egyik legfontosabb állomására! Megszületik Jézus, akit világossággul küldök az emberek közé. Miért kellett ennek így lennie? – töprengett. Ekkor báránybégetést hallott.
- Bodroska az! – ismerte fel Atyácska a hangot. Szomorú volt a hangja. Mennyei Atya föl pattant.
- Valami baj van! Lélekszakadva futott Bodroskához.
- Mi történt? – kérdezte az Atya. A felhő lefelé mutogatott. Máriát és Józsefet látta lent az úton. Betlehem házai vették körül őket. Valakivel beszélgettek. Aztán tovább indultak.
- Nem kapnak szálláshelyet! – értette meg a Mennyei Atya. Ekkor Glóri érkezett nagy lendülettel.
- Atyácska, már majdnem teljesen készen vagyok a beszéddel! – kiáltotta lelkesen. De ahogy a másik kettő arcára nézett, szomorúságot olvasott le róla.
- Mi történt? Valami baj van?
- Nem kapnak szállást! Az emberek sorra csukják be az ajtót előttük – sóhajtott a Barika.
- Becsukják az ajtót? Mária előtt? A kis Jézus előtt – méltatlankodott Gló – hát nem ismerik fel, hogy kik ők? Atya, hogyan lehetséges ez? Ő szomorúan ingatta a fejét.
- Tudod, Glóri, az emberek már nem olyan tiszta szívűek, mint amilyenek én megteremtettem őket! A legtöbb ember már csak saját magával foglalkozik!
- Mi lesz, ha nem kapnak szállást? – kérdezte Bodroska.
- Ne aggódjatok! – felelte a Mennyei Atya elmosolyodva – van egy tervem a számukra.
- És mi az? – türelmetlenkedett Glóri.
- Azt nem mondhatom meg! Legyen meglepetés!
- Már megint az a titkolózás! Én mindenről az utolsó pillanatban értesülök! – méltatlankodott Gló.
- Legalább azt áruld már el, hogy mikor fog a kis Jézus megszületni!
- Ó, azt nagyon sokan szeretnék ám tudni – mosolygott a Mennyei Atya szinte huncutul – de csak keveseknek árulom el! Szaladj, és fejezd be a beszéded! Nemsokára szükséged lesz rá!
- Atya, kérhetek valamit?
- Mi az angyalkám?
- Ha ott leszek, lent a pásztoroknál, ragyoghatok is egy kicsit? Tudod, hogy hatásosabb legyen a beszédem!
- Rendben, de most már szaladj készülni!

– A legalkalmasabb angyalomat választottam ki erre a feladatra – nézett Atyácska a távozó Glóri után – Ő mindig helyesen cselekszik!

☺ Szerinted miért nem engedték be Józsefet és Máriát az emberek? Te kinyitod a szíved ajtaját, ha Jézus kopogtat rajta?

🙏 Drága Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy te annyira szeretsz, hogy Fiadat leküldted miattam a földre! Kérlek, hogy legyenek kész kinyitni a szívem, ha Jézus kopogtat rajta! Ámen!

🎵 Jertek énekeljünk – 244 Szívembe jött

December 13.

KÉSZÜLŐDÉS *(Keresés 5.)*

📖 „...mivel a szálláson nem volt számukra hely.” (Lukács 2,7b)

📖 Te hogyan készülnél Jézus fogadására? Talán nagy rendet tennél. Még a múlt héten félre rakott játékaid is visszakerülnének a polcra? Vagy éppen elővennéd a legszebb ruhádat? Képzeld el, hogy ha az állatok készülni tudnának, hogyan készülhettek volna Jézus érkezésére. Az állatok serényen takarították az istállót.

Lólajos a farkával söpörte a földet. Kecskékornél a szakállával törölgette a port. Ebelemér az ellenőr kellemes szerepét vállalta. Bocianya csak álmodozott. Nagyon boldog volt, hogy kisbab érkezik közéjük.

– Kisbaba, kisbaba – micsoda boldogság volt, amikor még nekem is volt kisbocim! Olyan jó volt körbenyalogatni a nyelvemmel! – ábrándozott Anyaboci. Erről nagyszerű ötlete támadt.

– Mi lenne, ha miután megszületik a gyermek, körbenyalogatnám?!

– Szó sincs róla! – csattant föl Ebelemér – még a gondolat is sértő!

– De az én bocim szerette!

– Az a te bocid! De ez más! Ez egy gyermek! Mi több! Egy különleges gyermek! Mit gondolsz, ide születne a mi istállónkba, ha nem volna különleges? – magyarázta Ebelemér.

Most pedig fogjunk módszeresebb takarításba! Hadd ragyogjon az egész istálló! Ezt érdemli az a kisgyermek!

– Rendben! Egyeztek bele a többiek. Fogjunk hozzá, különben sosem leszünk készen!

- Én összehordom a szétpotyogott szalmát – ajánlotta Kecskékornél.
- Én fölállok Lólajos hátára és leszedem a pókhálókat! – vállalta Ebelemér.
- Én pedig azalatt fényesre nyalogatom a padlót! – közölte Lólajos.
- Én pedig – mondta mély átéléssel Anyaboci – szalmával betömök minden rést és lyukat a falban és az ajtón, hogy ne legyen huzat! És a jászolt is kitakarítom. Hátha arra is szükség lesz!

Azzal nekiláttak az alapos munkának. Mindenki serényen dolgozott. Szállt a por, repült a szalma. Lólajos még egy nótát is dudorászott. Mire elkészültek, minden ragyogott a tisztaságtól.

- Ugye, milyen pompás kis istálló ez? – néztek egymásra büszkén. Ide már megérkezhetnek a vendégek, minden készen áll a fogadásukra!
- Most már beszéljünk arról is – szólt Kecskékornél – hogy mit csináljunk, amikor megérkeznek!
- Én illedelmesen nyihognék egyet! – felelte Lólajos.
- Én finoman koppantanék egyet a körmömmel! – mondta Kecskékornél.
- Én természetesen a farkamat csóválnám! – vállalta Ebelemér.
- Én pedig halkán, de tényleg nagyon halkán bögnék egyet, hogy búúú! – felelte Anyaboci.

Ezen kívül még szerintem leheljük be az istállót, hogy kellemes meleg fogadja az érkezőket – rendelkezett Ebelemér. Mindenki egyetértett vele. Ekkor érkezett Galambgizi. Nagyon izgatott volt.

- Képzeljétek, itt vannak! Megérkeztek!
  - Itt! Hol? Én nem látom őket! – mondta Lólajos.
  - Jaj, hát Betlehemben! Még egy kicsit várnotok kell, mégsem jönnek ide egyenesen! Ezt nem jól tudtam! – pirult el zavarában Gizi – most az embereknél keresnek szállást. De ott nem fognak találni, ezért hamarosan itt lesznek!
  - Milyen jó, hogy mindennel elkészültünk – sóhajt Anyaboci.
- Ekkor kopogás hallatszott az ajtó felől. Kopp-kopp!
Az állatok egymásra néztek. Elérkezett hát a nagy pillanat!

☺ Hogyan készültek az állatok a vendégek fogadására? Neked midet kell megtisztítanod a kis Jézus születésére?

🙏 Istenem! Köszönöm neked, hogy egyre közeleg a kis Jézus születésének az ünnepe! Kérlek, segíts nekem, hogy felkészíthessem a szívemet is az érkezésére! Ámen!

🎵 Jézust áldja énekem – 83 Énekeljünk víg örömmel

December 16.

A HOSSZÚ ÚT VÉGE *(Megérkezés 1.)*

 ”Ne féljetelek, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz:...” (Lukács 2,10b)

 József kíváncsian lépett be az istállóba. Lassan hozzászokott a szeme a félhomályhoz.

- Szépen megépített istálló ez! – nézett körül az ács szemével. Sehol egy korhadt fa, egy hiányzó léc.
- Először Máriának kell helyet készítenem, hogy lepihenhessen! – gondolta József. Az egyik sarokban talált egy nagy halom szénát, azt kezdte el rendezgetni, hogy ülésre, fekvésre alkalmas legyen. Aztán segítette Máriának kényelmesen elhelyezkedni.
- Milyen rendezett itt minden – csodálkozott József. Nincs sehol elpotyogott széna, vagy takarmány.
- Behozom Ezüstszőrűt és a csomagokat – szólt jegyesének. Te csak pihenj addig! Az állatok minden lépését kíváncsian lesték. Amikor a ló előtt haladt el, az halkán nyihogott egyet.
- Mintha engem köszöntött volna! – csodálkozott József – Biztosan a fáradtságtól képzelődöm. Azzal folytatta az útját kifelé. Ezüstszőrű boldogan tért be az istállóba. Lólajos meglepetésében horkantott egyet.
- Tényleg ezüstösen csillog a szőre! – súgta a többieknek. Azok egyetértően bólogattak.
- Nocsak – gondolta József – milyen különös állatsereglet. Egy ló, egy kecske, egy kutya, és egy tehén. Már csak az én csacsikám hiányzott ide! Az állatok barátságosan pislogtak felé. A kecske koppantott egy párat a körmével. A kutya csóválta a farkát. A tehén halkán elbődült.
- Mintha már vártak volna bennünket – állapította meg József. Leült egy kicsit Mária mellé a szalmára. Csak most nézett körül alaposabban. A padló felseperve, tisztán ragyogott. A falakon, ajtón sehol egy rés, ahol a hideg bejöhetne. Még egy picike por, vagy pókháló sem lógott le sehonnan. A jászol tisztán ragyogott. Az állatok lehelete kellemesen felmelegítette a levegőt.
- Mintha valaki kitakarított volna itt! – állapította meg – nagyon gondos gazdája lehet ennek az istállónak! És akkor, a szalmán ülve, egyszerre csak nagy békesség költözött a szívébe. Megszűnt minden aggodalma. Érezte, hogy Máriával, és a benne növekvő kisbabával minden rendben lesz.
- Megérkeztünk! Végre megérkeztünk! – ujjongott.

Áhítatok óvodások számára

- Mielőtt elmegyek elintézni az összeírást – szólt kedvesen Máriához – elrendezek itt egy pár dolgot, hogy kényelmesen érezd magad! Egy vödörben friss, tiszta vizet hozott. Elemózsiát vett elő, és jóízűen falatoztak. Azután Ezüstszőrűt is megetette, megvitatta.
  - Most elmegyek, és elintézem a hivatalos ügyeket. – mondta Máriának – Aztán ma már csak pihenünk! Mindenkire, még Ezüstszőrűre is ráfér egy kis lustálkodás ez után a hosszú út után. És, ha Isten is úgy akarja, holnap visszaindulunk Názáretbe!
- József még csak nem is sejtette, hogy minden másképpen alakul majd.

☺ Mi mindent tett meg József, hogy sikeresen Betlehembe érjenek? Te mit teszel azért, hogy szépen tudjátok ünnepelni a karácsonyt?

🙏 Istenem! Köszönöm, hogy Máriát és Józsefet megőrizted a hosszú úton, és eljutottak Betlehembe! Kérlek, hogy én is szorgalmasan készülhessek az ünnepekre! Ámen!

🎵 Jézust áldja énekem – 53 Adventi hírnök 1–4. vsz.

December 17.

JÓ DOLGOK, AHOL NEM VÁRNÁNK *(Megérkezés 2.)*

📖 *”Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz:...” (Lukács 2,10b)*

📖 Miután József elment, Mária érdeklődve nézett szét az istállóban. Kellemesnek találta a helyet.

- Igaz, hogy nem erre számítottam! – gondolta – most mégis jól érzem magam itt! Szerettem volna, ha lakásban szállhatunk meg Józseffel. De olyan kényelmes itt, hogy már nem is bánom, hogy így alakult. Ezüstszőrű csöndesen eszegetett.
- Csacsikám, elfáradtál a hosszú úton, igaz? – kérdezte Mária, miközben megsimogatta a szamarat. Büszke vagyok rá, hogy elhoztál idáig! – mondta neki. Nélküled nem jutottam volna ide! Az állatok érdeklődve hallgatták a beszédet. Mária csak most vette észre őket.
- Nahát, milyen barátságos lovacska vagy te! – szólt Lólajosnak. A lovacska erre nyihantott egyet.

Báránka-füzetek IV.

- És te, kutyus, te vigyázol a többiekre? – kérdezte Mária, feleletet nem várva. Ebelemér büszkén csóválta a farkát.
  - Na, és te tehénke? – nézett Anyabocira – biztos sok kis bocit felneveltél már! Anyaboci máris szívébe fogadta Máriát. Halkan böngött egyet szeretete jeléül.
  - Nocsak, egy kecske is van még a túlsó sarokban! Kecskekoránál kopogott párat a körmével. Mária elővett két almát az egyik zsákból. Az egyiket megette, a másikat szétvágta és az állatoknak adta. Azok jóízűen belakmározták a csemegét. Hálásan néztek Máriára. Az almáról eszébe jutott a gyümölcsárus asszony.
  - Azt mondta, hogy nemsokára megszületik a gyermekem – mondta az állatoknak. Azok kíváncsian hallgatták.
  - Mi lenne, ha itt születne meg a gyermekem? Mária most más szemmel kezdte vizsgálni az istállót.
  - Mindenütt tisztaság van – állapította meg. Nincs sár, piszok, pókháló. A falak, ajtók bent tartják a meleget, amit az állatok kilehelnek. És – nézte meg a jászlat közelebről – bölcső híján ebbe is fektethetem a gyermeket. – Az utazás kezdete óta, most először tudott megnyugodni.
  - Itt jó helyen vagyok – gondolta megkönnyebbülve – A gyermekem és én is biztonságban vagyunk. – Mintha még az állatok is kedvesen és biztatóan néztek volna rá. Leheveredett a szalmaágyára, és végiggondolta a Názáret-től idáig tartó utat. Azt, hogyan gondoskodott róla József. Milyen hűségesen hordozta őt Ezüstszőrű. Isten gondviselése vezetett bennünket egész úton! – emlékezett Mária – Még az emberek kemény szíve sem akadályozta Istent abban, hogy minden jól történjen!
  - Most már minden rendben lesz! Minden rendben lesz! – gondolta Mária és megnyugodva elaludt.
- Az állatok csendesen vigyázták az álmát.

☺ Mária szomorú volt azért, mert csak egy istállóban jutott számukra hely? Te szomorú vagy, ha nem úgy történik valami, ahogy szeretnéd? Miért volt Mária biztonságban? Rád ki vigyáz?

🙏 Istenem! Köszönöm, hogy ott is történhetnek jó dolgok, ahol nem is gondolnám! Köszönöm, hogy Te mindenütt velem vagy, és vigyázol rám! Ámen!

🎵 Jertek énekeljünk – 234. Lásd meg

December 18.

TÜRELMESNEK LENNI *(Megérkezés 3.)*

 ”Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz:...” (Lukács 2,10b)

 Gyerekek!

Most is csupa jó hírral szolgálhatok! Igaz, nem túl jól kezdődött az egész szál-láskeresés, de aztán jól végződött! A papa jó hírral tért vissza! Talált egy istállót, ami ugyan nem lakás, de azért még jó lehet! Most már én is tudom, mi az az istálló. Ugyanis itt csücsülök a kellős közepén! Persze még mindig Mama pocakjában, aki most alszik. Bár egyre biztosabb vagyok benne, hogy ez már nem sokáig marad így!

Szóval, itt ülök az istálló közepén, és csuda aranyos állatok vesznek körül! Mindegyik bennünket figyel a Mamival. Nekem az az érzésem, hogy már tudtak az érkezésünkről! Itt minden tisztán csillog – villog! És olyan kellemes meleg van bent, mintha nem öt állat, hanem öt kályha lakna itt.

Mama nagyon boldog, hogy végre biztonságos helyen vagyunk! És ha ő boldog, akkor én is az vagyok. Papa elment intézni azt a hivatalos ügyet, ami miatt ilyen messzire kellett utaznunk. Úgy vettem észre, hogy ő is megbarátkozott a gondolat-tal, hogy egy istállóban kellett megszállnunk.

Képzeljétek, most már szinte egyáltalán nem férek el mama pocakjában! Ebből gondolom, hogy hamarosan ki kell költöznöm innét! Szerettem itt lakni, de az az igazság, hogy már nagyon kíváncsi vagyok, milyen a kinti világ!

Milyenek az emberek? Kedvesek? Rosszkedvűek? Vidámak? Szigorúak? Az el-múlt napokban rossz tapasztalatot szereztem róluk, de remélem, ez majd megvál-tozik, ha megszülettem!

És milyen a kék égbolt? Azt hiszem, azt szeretném látni a legjobban! A kék égboltot, és a rajta úszó bárányfelhőket! Mama sokszor gyönyörködött a naple-mentében, még otthon Názáretben! Olykor elmesélte nekem, hogy az milyen. A hegyeket is szeretném már látni! Azt hallottam, némelyik olyan magas, hogy a csúcsa az égig ér!

De egyelőre még itt csücsülök bent. És várom, hogy történjen valami. A várako-zást pedig elég nehezen viselem!

Gyerekek! Ti sem szerettek egy helyben ülni? Ti sem szerettek unatkozni? Én sem! Főleg, hogy már most annyi tervem van! Ha megszületek, és felnövök, olyan sok mindent szeretnék csinálni! Például utazgatni, emberekkel találkozni! Sze-retnék addigra megkomolyodni, és olyan bölcs dolgokat mondani, hogy még az írástudók is elcsodálkozzanak rajta! Az is lehet, hogy orvos leszek, mert nagyon a szívemen viselem a betegek és a szegények sorsát!

Most csak várok. Arra, hogy a mama fölbredjen. Arra, hogy a papa haza érjen. És arra, hogy megszülessek. Mert ha megszületek, akkor minden megváltozik! Ebben biztos vagyok!

☺ Nehéz várakozni? Milyen türelmesnek lenni? Mit csinálsz ilyenkor?

🙏 Drága Istenem! Köszönöm, hogy most már nem kell túl sokat várni karácsonyig! Te látod, hogy nekem nehéz türelmesnek lennem! Kérlek, segíts ebben nekem! Ámen!

🎵 Református Énekeskönyv 303. Jöjj, népek Megváltója

December 19.

VÁRAKOZÁSSAL TELVE *(Megérkezés 4.)*

📖 *”Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz:...” (Lukács 2,10b)*

📖 A Mennyben nagy volt az izgalom. Mindenki érezte a feszültséget a levegőben. Nem sokára meg kell a kis Jézusnak születnie! Mennyei Atya nyugtalanul járkált föl-alá. Tudta, hogy minden a legnagyobb rendben lesz! De hát azért a születés, az mégis csak születés!

Glóri a beszédét gyakorolta. Az ég tükrében nézte magát, és többféle hangsúlyval próbálgatta mondani a következő mondatot, amit majd a pásztoroknak kell előadnia:

- Ne féljete! – mondta magas hangon – áá, nem jó! – keseredett el – nem elég határozott!
- Ne féljete! – mondta mély hangon – áá, ez sem jó! – ez túl féltelmes!
- Ne féljete! – ez határozatlan!
- Ne féljete! – Ez most jó! – ujjongott az angyal!
- Most elég határozott voltam, de ugyanakkor kedves is! Pont erre a kombinációra van szükségem! – örömködött – Azt akarom, hogy az emberek megértsék, milyen fontos dolog történt!

Hogy mindez az Atya szeretetének köszönhető!

Bodroska közeledett felé.

- Az előbb hallottam a Mennyei Atyától, hogy jobb lesz, ha sietsz. Pár óra múlva indulnod kell!

- Pár óra? – lepődött meg Gló – de hát még készülődnom kell!
Ekkora már az Atya is odaért.
- Mennyei Atya, mi lesz, ha a pásztorok nem értenek meg engem? – kérdezte az angyal – Ha nem tudom átadni nekik az üzenetedet?
- Ne aggódj már annyira Gló! Az már az én dolgom!
- Nem szeretném elrontani a Nagy Tervet! – mondta aggódva Glóri.
- Minden rendben lesz! – nézett az Atya Glóri szemébe – Nem szabad kételkedned bennem!

Glóri ettől teljesen megnyugodott. Mindenki elégedett volt. Bodroska fél szemmel Józsefet figyelte, akik ép most ért be az istállóba, miután sikeresen elintézte az összeírás hivatali papírjait. Glóri izgatottan várta, hogy elhangozzon az indulást jelentő szó. Az egész Menny feszülten figyelt. Már csak egy rövid idő, és a kis Jézus megszületik!

☺ Glóri aggódott, hogy a pásztorok nem figyelnek majd a beszédére! Te hallgatsz Istenre, ha szól hozzád?

🙏 Édes Istenem! Köszönöm neked, hogy Te szólni akarsz hozzám! Kérlek, mindig legyek figyelmes a te beszédedre! Ámen!

🎵 Jertek énekeljünk – 4 Lágyan hull a hó

December 20.

MINDENT ÉRTE (Megérkezés 5.)

📖 *”Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz:...” (Lukács 2,10b)*

Az istállóban mindenki egyszerre beszélt. Mindenkit felvillanyozott, hogy Ezüstszőrű hátán megérkezett József és Mária. Az állatok eleinte csöndben figyelték a vendégeket. De most, hogy József elment, Mária pedig elaludt, már nem kellett visszafogni magukat. Mindenki az élményeit mesélte:

- József észrevette, hogy köszöntem neki! – lelkendezett Lólajos!
- És hogy milyen nagy a tisztaság! – vetette közbe Kecsekornél.
- Mária kedvesen almával kínált bennünket – emlékezett meghatódottan Ebelemér.
- És azt láttátok, milyen szépen gömbölyödik a pocakja? – kérdezte Anyaboci.
- És a szamár szőre tényleg ezüstszínű – folytatta Kecsekornél. Aztán mindannyian zavarba jöttek, mert Ezüstszőrű csodálkozva bámult rájuk.

- Ti tudtátok, hogy jövünk?– kérdezte. Kecsekornél köhintett néhányat.
- Bocsánat, de egészen elfelejtettük, hogy itt vagy! – mentegetőzött.
- Egyébként Galambgizi mesélt rólatok! Ő mondta, hogy majd jöttök!– felelte Ebelemér – gondolod, hogy nálunk mindig ilyen nagy tisztaság van?
- Jaj, Elemér! – háborodott föl Anyaboci – muszáj volt ezt elárulnod?
- Ne veszekedjete! – csitította őket Ezüstszőrű – Azt áruljátok el inkább, hogy mit tudtatok rólunk?
- Galambgizi hozta a hírt hetekkel ezelőtt – mondta Lólajos – ő a nagynénjétől hallotta, aki a nagybátyjától hallotta, aki – Ebelemér figyelmeztetően nézett rá, hogy hagyja abba a locsogást – szóval tőle tudjuk! – fejezte be mondókáját Lólajos.
- Azt mondta Gizi – mesélte Anyaboci – hogy egy kisbaba van a gazdasszonyod, Mária pocakjában. Aki nem sokára megszületik majd – mondta örömmel. Mindannyian nagyon örültünk a hírnél!
- Ezért takarítottuk ki az egész istállót! – közölte Kecsekornél. Ezüstszőrű őszinte tisztelettel nézett újdonsült barátaira.
- Mit szólnátok hozzá – mondta ábrándosan Ebelemér – ha rendeznénk itt egy nagy szülinapi bulit!
- Születésnap bulit? – kérdezte Anyaboci – kinek lesz itt születésnapja?
- Hát, ha születésnapja nem is lesz senkinek – gondolkozik Lólajos – de megszületni fog valaki...
- A kis Jézus! – fejezi be a gondolatot Ezüstszőrű.
- Akkor rendezzünk neki mek-mekmekszületés..., bocsánat, megszületés-napot! – mekegi Kecsekornél.
- És rendezzünk megszületés-napi bulit! – rikkantotta örömmel Anyaboci. A nagy hangzavarra Mária felébredt.
- Sss – csitította a társaságot Ebelemér – halkabban! Hadd pihenjen az édesanya! Az állatok csöndesen tervezgetni kezdtek.
- Én sok vendéget szeretnék hívni! – mondta vágyakozva Anyaboci.
- Én szeretnék az ünnepeltnek sok ajándékot adni! – ábrándozott Kecsekornél.
- Én azt szeretném, ha mindenki örülne, és boldog lenne! – lelkesedett Lólajos. Ebben a pillanatban Galambgizi repült be, aki alaposan megbámulta Ezüstszőrűt.
- Híreim vannak! – mondta – többen is úton vannak errefelé! Napkeletről bölcsék jönnek ide, imádni a megszületett gyermeket. És nemsokára pásztorok is érkeznek! Folytatni nem tudta, mert József érkezett meg, aki egyenesen Máriához ment. Az állatok suttogóra fogták a hangjukat, hogy ne zavarják a fiatal párt.

Ezüstszőrű végignézett az istállón. Még egy kicsi idő és megszületik Jézus, az Isten Fia, akit sóvárogva vár már a világ.

☺ Miért várjuk, ünnepeljük Jézus születését? Te örülsz neki, hogy megszületett?

🙏 Édes Istenem! Köszönöm neked, hogy te elengedted hozzánk a földre a Te Fiadat! Segítség abban, hogy nagyon tudjam Őt szeretni! Ámen!

🎵 Jézust áldja énekem – 57. Tegnap harangoztak